

1918-1968

17. AUGUST

IDRÆTSFORENINGEN **Aia** AARHUS

Vi gratulerer
med de

50
AIA-år

Aarhuus Stiftstidende

IDRÆTSFORENINGEN

AARHUS

1918-1968

JUBILÆUMSNUMMER AF AIA's MEDLEMSBLAD

INDHOLDSFORTEGNELSE

●	
Forord	3
Tak for godt samarbejde	4
Sund klubånd	5
Et rigt klubliv	6
Et godt forbundsmedlem	6
Sportslig indsats	7
Idrætten - vor tids folkeopdrager	7
Det begyndte med	8
10 år til at skabe et stor-hold	12
De tre musketerer	16
Gymnastikafdelingen gennem 50 år	20
På atletiklandsholdet	22
De økonomiske forhold	26
Glade for velfærdsstaten	27
Vore klubhuse og baner	30
Løb om kap med tog - og vandt	32
Moster og onkel	34
Ingen skal grine af AIA	35
Vind i sejlene i 1929	36
Motionsgymnastik efter buksystemet	38
Guldalderen 1953-62	40
Et blivende sted	46
Håndboldafdelingens guldalder	49
Et kapitel	52
Damehåndbold	54
Den største oplevelse	56
Hovedbestyrelsen 1968	59
Så godt kørende som aldrig før	60
AIA's 11 bedste	61
H. C. Hansen og AIA	63
En særlig mentalitet	65
Vi løfter i flok	66
Ungdomsloven - er den samfundsgavnlig	69
Status og fremtid	70
I går - i dag - i morgen	71

AIA's MEDLEMSBLAD

Jubilæumsnummer

August 1968 . 6. årg.

Redaktion:

Stud. merc. Bjørn Eppler (ansvarh.), Janus la Cours. 7

Journalist Leif Rasmussen

Sparekasseass. Mogens Christensen

Lærerstuderende Flemming Knudsen

Kemigraf Steen Damsgård

Stud. oecon. Per Bentsen

Stud. mag. Ole Risak

Tryk: Clemensstrykkeriet.

FORORD

Til et 50-års jubilæum har vi ment, at der hører et jubilæumsskrift. Redaktionen af AIA's medlemsblad har derfor udarbejdet dette skrift. Vores mål har været at give et kalejdoskopisk billede af de mennesker og begivenheder, der har præget foreningens udvikling frem til vort nuværende stade.

Den historiske skildring af de enkelte afdelinger er yderligere blevet uddybet, idet forskellige personer med indgående kendskab til de daværende forhold har belyst disse i en række artikler. I et historisk overblik kan det være vanskeligt at få alt med, men vi håber, at de grænser, vi har sat, falder i med de ting, som har interesse.

Som hovedkilder til de historiske afsnit er anvendt samtlige eksisterende forhandlingsbøger. De fra disse støvede bøger fremfundne oplysninger er suppleret med tidligere ledes optegnelser. Ved samtaler med personer er andre forhold belyst.

De mange annoncører skylder vi en tak, fordi de har givet os det økonomiske grundlag for udsendelse af dette festskrift.

En tak for velvillig bistand skal også rettes til de mange skribenter, som har fulgt vores opfordring. En tak til medarbejderne for deres ihærdige gennemtrawling af det historiske materiale og bearbejdningen af dette.

Vort håb med dette jubilæumsskrift er, at det må opfylde sin historiske mission, og samtidig åbne forståelsen for, at ethvert medlem, uanset aktiv eller leder, med sin indsats og optræden i klubben er med til at skabe foreningens historie. At kende sin oprindelse og forstå sin øjeblikkelige situation til bunds er betingelserne for en vækst og udbygning af foreningen. Lad dette skrift bidrage hertil, og vores jubilæumsønske om sportslig fremgang må blive en selvfølgelighed for alle vore medlemmer.

Bjørn Eppler.

Hovedformanden, Egon Krone

Tak for godt samarbejde

Når jeg i anledning af vort 50 års jubilæum er blevet opfordret til at bringe et indlæg vil jeg gerne benytte lejligheden til at komme med nogle betragtninger over foreningslivet og de faktorer som øver indflydelse herpå.

En forening, der som vor, har eksisteret i 50 år, kan ikke bestå uden at der finder et virkeligt godt samarbejde sted til alle sider.

Disse muligheder har vi haft i Århus, hvor en loyal presse og en interesseret kommune har støttet os i vores idrætsarbejde for den forening, vi nu engang er blevet knyttet til.

Jeg kender ikke og kan heller ikke huske alle de bestyrelsesmedlemmer, ledere og spillere, vi har haft gennem tiden, men jeg vil gerne i jubilæumsåret bringe en hilsen og tak til alle for den gerning, de har udøvet for vor forening, såvel under klubben som uden for i unioner eller på repræsentative hold. Nogle af jer har sikkert mødt skuffelser i idrætsarbejdet eller i idrætsudøvelsen. Men når I tænker tilbage, håber jeg, at I vil opdage, at glæderne trods alt har været i overtal. Til de nuværende bestyrelsesmedlemmer, ledere og aktive idrætsudøvere skal også rettes en tak med ønsket om, at det gode samarbejde, der finder sted, må fortsætte og uddybes fremover, således at de store resultater kan komme igen.

Som før nævnt har vi også haft en velvillig kommune, som gennem en positiv indstilling til vore forskellige problemer og løsninger af disse, har bidraget til for-

eningens trivsel. For problemer har der været, bl. a. med hensyn til de mange forskellige træningsbaner, vi har haft. Udviklingen har krævet, at vi mange gange har måttet flytte fra de baner, der blev tildelt os, men med anlægget på Åhavevej tror vi at have fundet et blivende sted. Jeg vil derfor gerne rette en hjertelig tak til de kommunale myndigheder for den velvillige og gode støtte, vi fik til gennemførelsen af vore planer om anlægget på Åhavevej, og jeg adresserer takken til rådmand Rudolf Jensen, som har været idrætten i Århus en særdeles god mand. Glemmes skal heller ikke S.I.K.A., som har været foreningen en god hjælp og anbefalet vore projekter overfor kommunen.

Gennem tiden har vi haft et trofast og loyal publikum, sommetider flere end sommetider, men gennem henvendelser til foreningen kan vi mærke, at interessen for vor forening stadig er til stede. Jeg vil gerne bringe en jubilæumshilsen med tak for de mange gange, I har været med til at støtte os på idrætspladsen.

I jubilæumsåret er vor sportslige og økonomiske stilling ikke særlig velfunderet, derfor skal mit ønske for foreningen være, at vor sportslige stilling fremover gennem stadig øget samarbejde mellem de forskellige bestyrelser, ledere og idrætsudøvere må blive så god, at vi igen kommer frem i 1. række. Derved vil den økonomiske situation også tegne lysere.

Egon Krone

SIKA's formand, Otto Lassen

Sund klubånd

Som 50-årigt medlem af SIKA fejrer AIA sit 50-årige foreningsjubilæum, og dette medlemsskab kendetegner bl. a. den ånd og vilje til samhørighed og samarbejde i sin idrætslig ånd, som helt fra starten har været præget i klubbens arbejde.

Hurtigt satte AIA sig fast i byens bevidsthed, som en god og alvorligt arbejdende idrætsforening, og dygtige og ansvarsbevidste ledelser igennem årene har forstået at skabe de rammer, hvor idrætsungdommen med udbytte kunne samles, mange gange med fortrinlig støtte i forskellig form og på forskellig måde fra ældre medlemmer.

Ret hurtigt udviklede AIA sig til en af byens store og respekterede idrætsforeninger, og har det indenfor klubbens rammer været mange gode år, har det udadtil idrætsligt, med den vekslen, der hører idrætsliv til, været fine år, der har båret AIA's navn smukt udover landet.

Personlig har jeg haft den glæde at kunne følge AIA

helt fra starten, og jeg har gennem årene truffet mange gode idrætskammerater blandt klubbens medlemmer og ledere, og samtidig utallige gange glædet mig over klubbens virke.

Der kan kun herske en god og sund klubånd indenfor AIA, når der ude omkring er en rodfæstet mening om, at et møde med AIA på idrætspladsen eller på anden måde, altid sker efter reglen, fair play.

Med tak for godt samarbejde i de forløbne år skal vort ønske fra SIKA i anledning af jubilæet være, at samtidig med fastholden af klubbens gode traditioner, må fremtiden udvikle sig gunstig for klubben, således, at mange og gode medlemmer snart igen bringer AIA i teten af dansk idræt.

Med venlig hilsen

Samvirkende Idrætsklubber i Aarhus
Otto Lassen
formand

Et rigt klubliv

Ved AIA's 50 års fødselsdag er det mig en glæde at ønske hjertelig til lykke med årene, der er gået.

Efter de første mange år, hvor AIA måtte arbejde på forskellige træningsbaner i byen, nåede klubben i 1954 indvielsen af det store smukke anlæg på Åhavevej, hvor der foruden de udendørs aktiviteter er skabt ramme om et rigt klubliv, der drives hele året og har stor betydning for en idrætsforening, der dermed kan fastholde de ganske unge i foreningen igennem hele året.

Til lykke med dagen.

Rud. Jensen
rådmænd.

Sportslig indsats

DBU's formand, Vilhelm Skousen

AIA har været med i dansk fodbold i 50 år, og tankerne går tilbage til 1918, og man glædes over den helt fantastiske udvikling, som dansk fodbold har gennemgået siden da.

Og en yderligere udvikling må imødeses med den forøgede fritid til alle.

DBU siger klubben tak for dens medvirken til denne udvikling – en tak for den positive og sportslige indsats, som altid har præget klubben.

Stærkest i erindringen står vel klubbens år i 1. og 2. division med et festligt, fantasirigt spil, altid sådan, at dansk fodbold har været tjent med det.

Tillykke med dagen og held og lykke med fremtiden.

Vilh. Skousen.

Et godt forbundsmedlem

Selv om det jubilæum AIA nu fejrer, vel egentlig er et fodboldjubilæum, så er foreningens håndboldafdeling et barn af jubilæet og har således al mulig grund til at feste med. Som et naturligt led i foreningens udvikling, oprettede man midt i trediveerne en håndboldafdeling. Denne har lige siden deltaget i vore turneringer med mange hold og placeret sig som en af forbundets store livskraftige foreninger.

Med sine bedste hold har AIA formået at gøre sig gældende både i dame- og herrerækken. Foreningen har således været med til at præge den rivende udvikling, som håndboldspillet har gennemgået fra dets start og til i dag, hvor spillet må betegnes som landets foretrukne indendørssport.

I årenes løb har AIA leveret et utal af spillere til vore udvalgte hold, ligesom mange AIA'ere har kunnet trække i landsholdstrøjen.

Også uden for idrætspladsen er man stødt på AIA's navn. Når man beskæftiger sig med forbundsarbejde, ved man, hvor vigtigt det er, at foreningslederne viser interesse og forståelse for forbundsproblemerne og derfor tager en tørn med, selv om man egentlig havde arbejde nok i sin egen forening. Man har aldrig kaldt forgæves på AIA's ledere til forbundsarbejdet, og det er for os et godt udtryk for, at AIA i alle måder er – og ønsker at være – et »godt« forbundsmedlem.

Gennem årene har AIA oparbejdet en stor ungdoms-afdeling, og ikke så få talenter er udklækket her. Jydsk Håndbold Forbunds jubilæumsønske skal da være, at

ungdomsarbejdet fortsat må lykkes, og at foreningens mange talenter må slå afgørende igennem, så de kan føre AIA's bedste hold helt til tops.

Hjertelig til lykke.

Jydsk Håndbold Forbund
Helge Paulsen
formand.

IDRÆTTEN - Vor tids folkeopdrager

Det er store ord, så store, at man ængstes derved, hvordan leve op til disse store ord?

Vi ved, at der i dag er et behov for motion på grund af flere og fleres mere og mere stillesiddende eller -stående arbejde, der er behov for spænding i en tid, hvor arbejdet, for de flestes vedkommende bliver mere og mere kedeligt, og der er behov for en fritidsbeskæftigelse i en verden, hvor fritiden bliver af længere og længere varighed.

Men idrætten som folkeopdrager, er det ikke FOR store ord?

Må vi ikke hellere nøjes med et andet slagord: »Idrætten på godt og ondt«?

Det vil i det mindste være mere realistisk!

Dog vover jeg at gå ind for slagordet: »Idrætten, vor tids folkeopdrager«, men ikke som en selvfølge, ikke ubetinget, men afhængig af en treenig faktor:

LEDELSEN, LEDEREN, INSTRUKTØREN.

Det er mig en glæde at bringe AIA, Århus De danske Gymnastik- og Ungdomsforeningers hjerteligste lykønskninger i anledning af 50 års jubilæet.

Formand for De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger, Niels Ibsen

Tak for god indsats for idrætten, for dansk ungdomsarbejde!

Lykke til arbejdet i fremtiden.

Niels Ibsen.

Det begyndte med ...

Idrætsforeningen AIA, Århus, er et barn af den tids-epoke, hvor man skelnede mellem borgerlige og ikke-borgerlige foreninger. Indtil den 19. juni 1967 hed foreningen Arbejdernes Idrætsklub, Aarhus og anvendte initialerne AIA. Under dette navn fødtes klubben den 17. august 1918. De nærmere omstændigheder var følgende:

En aften under træning på AGF's baner slog utilfredsheden ud i lys lue, og på hjørnet af Montanagade drøftede de utilfredse forholdene, som de efterhånden fandt utålelige, og man så ingen anden udvej end starten af en helt ny forening. Man splejtede til følgende annonce:

testmøde.

En Arbejdernes Idrætsklub.

Der afholdes i Aften Kl. 8¹/₄ et Møde i Arbejdernes Forsamlingsbygning med det Formaal at søge oprettet en Idrætsklub for Arbejdere.

Denne skulle sammenkalde interesserede århusianere til stiftelsen af en arbejder-idrætsklub.

Til den stiftende generalforsamling den 17. august indfandt der sig 70 mennesker, som blev optaget som medlemmer. De af et nedsat udvalg udarbejdede love blev med et par ændringer vedtaget, og Arbejdernes Idrætsklub, Aarhus, var en kendsgerning.

Modstykket til de borgerlige foreninger var skabt. Det fremgik blandt andet af lovene, hvor en paragraf forlangte, at medlemmerne skulle være organiserede for at blive optaget. Dette politiske og udemokratiske krav fraveg man dog hurtigt, og snart rekrutterede AIA sine medlemmer fra alle samfundslag.

Foreningens første formand, og som sådan stifteren, var stolemager, senere slagtehusinspektør, Alexander Jensen. I den første bestyrelse sad endvidere tømrer Johs. Møller, maskinarbejder S. A. Jensen, maler A. K. Pedersen, maskinarbejder A. Sabroe (Den Gyldenblondes onkel), glasmester Arthur Sørensen og maler A. Andersen, der senere startede svømmeklubben Speed.

I et dagblads referat af den stiftende generalforsamling stod følgende at læse:

Arbejdernes Idrætsklub.

Den konstituerende Generalforsamling

Arbejdernes Idrætsklub afholdtes i Aften i Arbejdernes Forsamlingsbygning.

Der havde indfundet sig en talrig Kreds af Medlemmer og paa Mødet blev optaget endnu flere, saaledes at Klubben kan indlede sin Virksomhed med omtrent 100 Medlemmer, og sandsynligvis vil endnu flere melde sig inden man tager fat paa den aktive Virksomhed til Vinter.

Generalforsamlingen vedtog at døbe Klubben „Arbejdernes Idrætsklub, Aarhus“ (A. I. A.), og dens Formaal skal være at udbrede Interesse for fri Idræt (Atletik), Fodboldspil, Kridet og Gymnastik og andre Grene af Sport.

De af Udvalget udarbejdede Love vedtoges efter en grundig Drøftelse.

Kontingentet fastsattes til 25 Øre maanedlig for Medlemmer under 18 Aar. Passive Medlemmer skal yde et Kontingent af 2 Kr. aarlig. Optages kan enhver Arbejder, der er Medlem af sin faglige Organisation, for saa vidt han har Udgang til at staa i en saadan, ligeledes optages Medlemmerne af Lærlingeforenin-

gerne.

Til Formand for den ny Idrætsklub valgtes Stolemager Alex. Jensen, til Kasserer Tømrer Johs. Møller og til Næstformand Maskinarbejder Aage Jensen.

Den øvrige Bestyrelse kom til at bestaa af Maler A. M. Peterfen, Maskinmester Anton Sabroe,

Glasmester Arthur Sørensen, og Maler A. Andersen. Suppleanter blev Holger Peterfen og Tøpsefæder Andersen.

Under Eventuelt rettede Formanden en Opfordring til Medlemmerne om at agitere stærkt for Tilgang, og Generalforsamlingen sluttede med Leveaab for Arbejdernes Idrætsklub, Aarhus, der forhøjbentlig snart maa blive Byens største.

Som formål fastsatte man udbredelse af interesse for og fremme af idrætten, fodboldspil, gymnastik, svømning og andre discipliner. Af idrætsgrene optog man i 1917 fodbold, atletik, gymnastik og cricket. Det var således et alsidigt program, foreningen startede med. Men hvorledes udviklede den sig fra en forening med 70 medlemmer og 4 idrætsgrene til en forening med 1100 medlemmer og 3 idrætsgrene?

Formænd

I løbet af de 50 år har der siddet 10 forskellige formænd i hovedafdelingen. Det er følgende:

1918-22	Stolemager	Alexander Jensen
1923-26	Trykker	H. W. Kiene
1927-36	Maskinarbejder	Carl Sproegel
1937	Undersøger	Peter Christensen
1938	Tømrer	Johs. Møller
1939-42	Slagtehusinspekt.	Alexander Jensen
1943-44	Bankfuldmægtig	H. Jensen
1945	Undersøger	Peter Christensen
1946-55	Overportør	Jens Thygesen
1956	Fuldmægtig	Peter Christensen
1957-59	Kriminalass.	Magnus Petersen
1960-64	Overportør	Jens Thygesen
1965-	Sparekassebest.	Egon Krone

AIA's stifter, Alexander Jensen

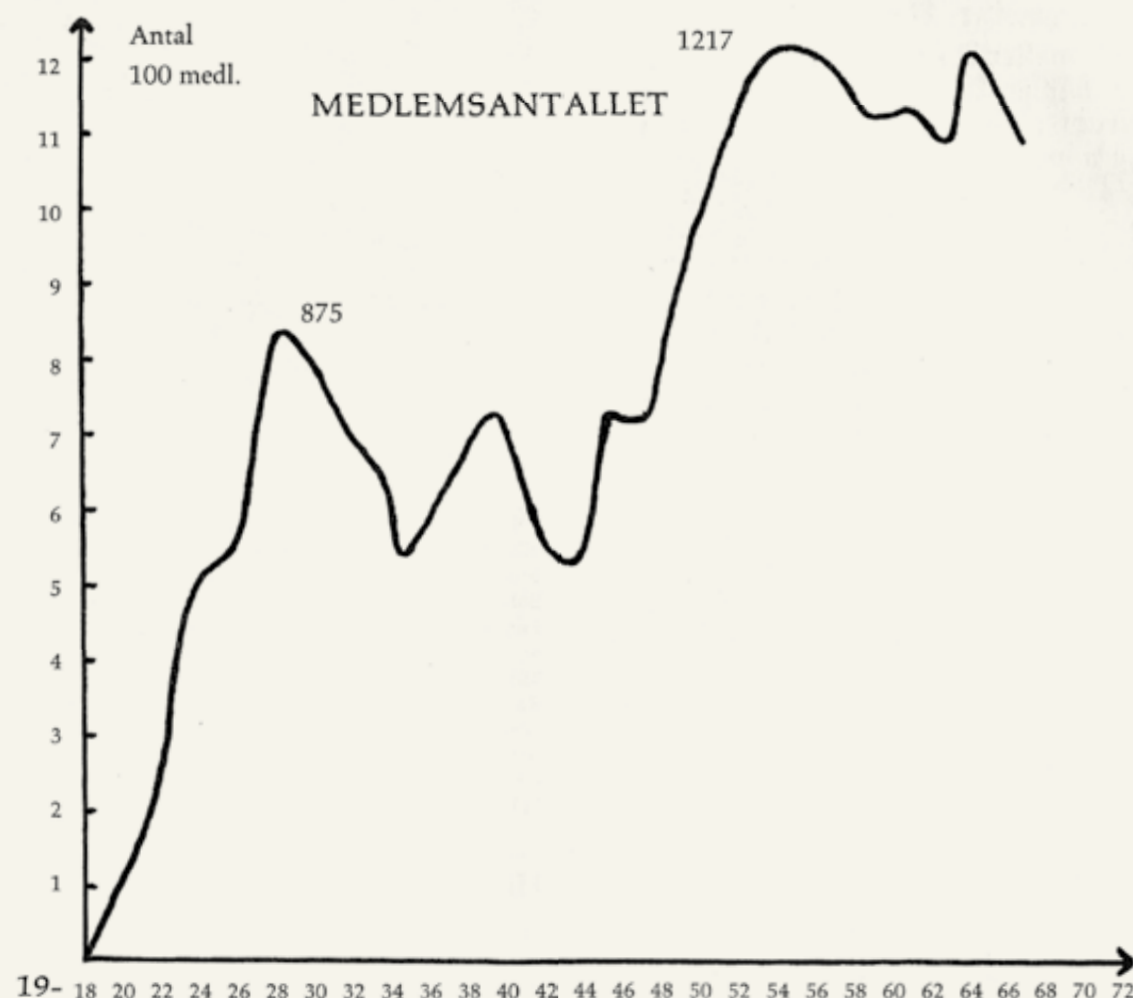
Ud over disse formænd har der gennem tiden siddet adskillige bestyrelsesmedlemmer, som har gjort et stort arbejde for klubben. Der kan nævnes C. F. Carlsen, gym., Sofus Rasmussen, fodbold, V. Thomsen, fodbold, Axel Larsen, fodbold, Anders Jensen, gym. Det bør bemærkes, at Johs. Møller, atletik, var næstformand fra 1918 til 1937. Senere kom folk som Eli Petersen, svømning, Chr. Rasmussen, fodbold, Drejer, svømning, Pall: Sørensen (Pallis Tivoli), fodbold, E. Burmeister, fodbold, Helmuth Jørgensen, fodbold, Rudi Blom, håndbold, fru O. Christiansen, gym., Erik Laursen, håndbold, Aage Holm, fodbold, Harry Eriksen, gym., Sv. Aage Petersen, fodbold.

Historiske milepæle

- 1920: Cricket tages af programmet.
- 1920: Medlemsblad oprettet på initiativ af H. W. Kiene.
- 1926: Jens Thygesen forelægger plan og love for ABU, som bliver stiftet på initiativ af AIA's fodboldafdeling. Jens Thygesen blev næstformand ved starten, men allerede få måneder efter var han formand. Endvidere kan nævnes, at han var formand fra 1935 til 1948, og at vores nuværende hovedformand, Egon Krone, i øjeblikket er formand for Aarhus Boldspil-Union.
- 1927: Svømmeafdeling oprettet, idet man afholdt et propaganda-stævne.
- 1928: Johs. Møller driver en bordtennisafdeling med stor tilslutning. Komiteen bestod af Johs. Møller, Peter Christensen og Axel Larsen.

1929: Der stiftes en old-boys afdeling.
 1930: Medlemsbladet går ind på grund af mangel på annoncer.
 1931: Atletikafdelingen nedlagt. Årsagen: Mangel på medlemmer.
 1937: 1 hold tilmeldes Jysk Håndbold Forbund.
 1938: 15. febr. officiel start af håndboldafdelingen.
 1940: Tilskuerklub stiftet med 300 medlemmer.

1940: Damegymnastik forsøgt igen. Denne gang med succes.
 1948: Svømme- og gymnastikafdelingen bliver 2 selvstændige afdelinger.
 1950: Håndboldafdelingen bliver selvstændig. Havde før været underlagt hovedbestyrelsen.
 1952: Svømmeafdelingen stilles i bero.
 1963: Medlemsblad udgivet på initiativ af Steen Storgård.

AIA's medlemstal har gennem tiden varieret meget, hvilket tydeligt kan ses på kurven. I de første år steg antallet stærkt og var således allerede i 1924 oppe på 500. Som følge af fodboldholdets gode resultater sidst i tyverne nåede man før-krigstidens højeste antal i 1929 med 875 medlemmer. Såvel fodboldholdets tilbagegang som krigen medførte, at antallet reduceredes voldsomt. Alle-rede omkring 1950 gav fodboldholdets strålende spil sig udslag i medlemsantallet, som indtil 1956 steg til sit

højeste antal, 1217. Ligeledes skete der en stigning, da vi spillede i 2. division 1965. Her var tallet 1216.

Nu afhænger antallet selvfølgelig ikke af fodboldafdelingen resultater alene, men også håndboldafdelingen bidrog kraftigt først i 50'erne, hvor holdet var i 1. division. Ligeledes må gymnastikafdelingens arbejde kunne slå igennem, ikke mindst fordi afdelingens medlemsantal i flere perioder har været større end fodboldafdelingens, og de 2 afdelinger har i dag nogenlunde samme størrelse.

HOVEDBESTYRELSEN 1922

Nederst forretningsudvalget: H. W. Kiene, sekretær, Alexander Jensen, formand, J. Thygesen.

Øverst: C. F. Carlsen, A. J. Andersen, Johs. Møller, V. Thomsen

I løbet af de 50 år har foreningens love alt efter de økonomiske og administrative forhold, været ændret eller snarere tilpasset til klubbens situation.

Ved starten blev foreningen organiseret med en hovedstyrelse valgt på kvartalsvise afholdte generalforsamlinger. På disse generalforsamlinger nedsattes udvalg til varetagelse af de enkelte afdelingers interesser.

1924: I dette år skete den første store omvæltning i foreningens opbygning. Jens Thygesen og Bernhard Jensen stillede et forslag, som skulle bevirke, at den økonomiske basis for AIA blev betydeligt forbedret. Hver afdeling skulle være økonomisk og administrativ selvstændig, dog med ansvar over for hovedbestyrelsen. Hver afdeling valgte deres egen bestyrelse på særskilte generalforsamlinger. Forslaget blev vedtaget med 27 stemmer for og 20 imod.

1938: Det vedtages efter J. Thygesens forslag at ændre hovedafdelingen til fællesafdelingen, hvilket navn skulle være mere dækkende for afdelingens funktion.

1945: Der stilles fra fodboldafdelingens side forslag om ændring af § 11 i lovene. Da man ikke på daværende tidspunkt havde noget formandsemne, bankfuldmægtig Jensen havde meldt fra på grund af sygdom, og fodboldformanden Jens Thygesen fungerede, mente denne det rigtigst at gå over til et forretningsudvalg, bestående af formændene for fodbold-, svømme- og gymnastikafdelingen, samt en mand valgt på fællesafdelingens generalforsamling. Det første forretningsudvalg bestod af: J. Thygesen, Peter Christensen og Eli Pedersen.

1949: Man går bort fra forretningsudvalgssystemet og over til en almindelig 7-mandsbestyrelse.

1958: Lovændringer til fællesbestyrelsen. Man opretter igen et forretningsudvalg bestående af: Magnus Petersen, Peter Christensen, Age Holm, Rudi

Blom, Per Nellemann, Hakon Olsen og Anton Petersen.

1960: Lovændringer til omorganisering af foreningen. Der skulle herefter vælges en hovedbestyrelse på 7 mand, der skulle tage sig af foreningens større anliggender, herunder baneanlæg og klubhus. Da fodboldafdelingen således skulle give afkald på klubhuset og det meste af formuen, betingede den sig også en majoritet i hovedbestyrelsen, som blev sammensat på følgende måde: Hovedformanden valgt på hovedgeneralforsamlingen, de 3 afdelingsformænd og 3 medlemmer valgt på fodboldafdelingens generalforsamling. I store træk er det disse regler, der gælder i dag. Om disse er retfærdige, demokratisk set, skal undlades at komme ind på, men det skal nævnes, at der fra håndbold- og gymnastikafdelingens side har været forsøg på at ændre disse bestemmelser, dog uden held.

1967: Foreningens navn ændres fra Arbejdernes Idrætsklub, Aarhus, til Idrætsforeningen AIA, Aarhus. Ved samme lejlighed forkastedes et stort lovkompleks, udarbejdet af hovedbestyrelsen. Forslaget faldt på kontingentspørgsmålet, idet man ønskede, at medlemmerne skulle betale fuld kontingent i alle de afdelinger, de dyrker sport i inden for foreningen.

1968: Det vedtages, at de enkelte afdelingers bestyrelse er bemyndiget til selv at fastsætte kontingentet.

Æresnåle

En række mænd inden for klubben, som har udvist stor og uegennyttig interesse for foreningen, har modtaget enten af klubben eller unioner nåle, som tak for deres indsats. Det drejer sig om følgende:

1923: Alexander Jensen	– æresmedlem i guld i AIA. afleveret ved hans død i 1966.
1955: Jens Thygesen	– DIF's guldnål.
1960: Chr. Nielsen	– Dansk Boldspil Unions æresnål, samt AIA's æresnål i sølv.
1960: Chr. Rasmussen	– AIA's æresnål i sølv.
1963: Rudi Blom	– AIA's æresnål i sølv.
1965: J. Thygesen	– AIA's æresnål i guld.
1965: Anders Jensen	– AIA's æresnål i guld.
1965: Poul Petersen	– AIA's æresnål i guld.
1967: Henry Jørgensen	– AIA's æresnål i guld.

Dette historiske blik over klubbens første halve århundrede skulle hermed være fuldført. Foreningen, hvem skeptikerne spåede en kortvarig levetid, har overlevet. Mange personligheder har præget foreningens virke, og mange begivenheder har sat deres spor i erindringerne. At udvikle og drive en forening kræver såvel ledere med indblik og initiativ som medlemmer med gode sportslige egenskaber.

AIA havde i sine første 50 år sådanne folk i sine rækker, og ønsket for fremtiden må blive, at foreningen vedvarende kan inddrage og fængsle folk med hjertet på det rette sted i arbejdet for foreningen AIA.

Bjorn Eppler.

10 år til at skabe et stor-hold

Af Bjørn Eppler

Fodboldafdelingen er så afgjort den af de nuværende 3 afdelinger, som har betydet mest for foreningen. Allerede fra starten i 1918 var den dominerende – det var jo fodboldspillere, som stiftede klubben – og over for befolkningen har den tegnet AIA's ansigt. De fodboldmæssige resultater har gjort AIA kendt i hele landet. Ikke alene udadtil, men også indadtil har afdelingen haft betydning for hele foreningen. Som kurven over medlemstallet viste, er der en nøje sammenhæng mellem de sportslige præstationer og antallet af medlemmer. Økonomisk set er AIA fuldstændig afhængig af den fodboldmæssige standard, klubbens bedste hold har. Det er således den afdeling, som har publikums og medlemmernes bevågenhed, og det er her, man bør samle sine kræfter for udvikling og vedligeholdelse af hele AIA.

I den historiske gennemgang af fodboldafdelingen vil jeg tage ledelsen som udgangspunkt. 10 forskellige formænd har siddet i løbet af de 50 år. Det er følgende:

1918-21	Snedker	Sofus Rasmussen
1922	Tapetserer	V. Thomsen
1923	Trykker	H. W. Kiene
1924-45	Overportør	Jens Thygesen
1946-51	Sparekassebest.	Egon Krone
1952-55	Kriminalbetjent	Magnus Petersen
1956-62	Fuldmægtig	Peter Christensen
1963-65	Lagerforvalter	Sv. Åge Petersen
1966	Kontorass.	Ole Jean Nielsen
1967-	Kaptajn	Vagn Sørensen

Ud over deres formandsperioder har de alle siddet i bestyrelsen i kortere eller længere perioder. De 3 »store« mænd i AIA, Jens Thygesen, Magnus Pedersen og Peter Christensen, tilsammen formænd i 37 år, har således adskillige år både i fodbold- og hovedbestyrelsen.

Foreningens mangeårige kasserer, Helmuth Jørgensen, ser sammen med fodboldformanden, Peter Kristensen og hovedformanden, Jens Thygesen, med alvorlige miner på regnskabet først i 60'erne

Af bestyrelsesmedlemmer gennem tiden skal følgende fremhæves: Bernhard Jensen, Chr. Nielsen, Egon Burmeister, Åge Holm, Peter Andersen, Leo Torp, Manfred Jacobsen, Helmer Mikkelsen og Verner Schlæger.

1. holdets placering

Til de sportslige resultater knytter der sig størst interesse for 1. holdets placering gennem tiden. Den gives hermed i tabellen på næste side.

Til denne tabel skal knyttes en række kommentarer. Indtil 1936 anvendtes under DBU benævnelserne Danmarksturneringens serie 1 og oprykningsserien for henholdsvis 1. og 2. division, hvilken benævnelse er fastholdt hele tabellen igennem for overskuelighedens skyld. Endvidere ser man, at vi med samme hold deltog både i DBU og JBU i begyndelsen af 30'erne. Dette ophørte, da DBU 1936 oprettede den nuværende danmarksturnering. Med hensyn til årstallene, så læses de således: Eks. fra 1941/42 til 1949/50 spillede vi i mesterrækken. I 1949/50 rykkede vi op i 3. div., hvor vi spillede sæsonerne 1950/51 og 1951/1952. Tallene refererer altså til perioder.

Det tog således AIA godt 10 år at rykke op i den daværende fornemste række. Her holdt man sig godt 10 år og måtte igen i 10 år trække sig tilbage til mesterrækken, i 1941/42. Knap 10 år senere befandt vi os atter på vej op, hvorefter botten vendte lidt ind i 60'erne. Ud fra disse 10-årige perioder kan man slutte, at dette er den tid det tager at skabe et stor-hold, og ligeledes den tid et sådant hold er i stand til at gøre sig gældende.

År 19-	18/19	20/21	27/28	30/31	31/32	32/33	33/34	34/35	35/36	36/37	41/42	50/51	52/53	54/55	59	61	62	63	65	66
Række																				
DBU:																				
1. div.																				
2. div.																				
3. div.																				
JBU:																				
Mesterr.																				
Mellemr.																				
A-rækken																				
B-rækken																				

I AIA's gode perioder er det blevet til flere jyske mesterskaber både for seniorer og for ungdomsholdene. Disse mesterskaber bringer herefter:

SENIOR: 1920:	Jyske mestre	Serie IV
1939:	Jysk cup	Divisionshold
1951:	Jyske mestre	Jyllandsserien
1951:	Jysk cup	Divisionshold
1956/57:	Jysk cup	Divisionshold

Holdet, der vandt det jyske mesterskab 1939. Fra venstre: Sv. Dahl Jensen, reserve, Børge Westergård, Knud E. Olsen, Arne Iversen, Otto Magnussen, Oluf Struck, Villy Gråbæk, Hans Viggo Mikkelsen, Åge Holm, Kurt Petersen, Åge Sørensen, Svend Oluf Seelen og formandens, Jens Thygesen

YNGLINGE: 1956/57:	Jyske mestre
JUNIOR: 1946:	Jyske mestre
1954:	Jysk cup
1958:	Jysk cup

På udvalgte hold

I AIA's 2 gode perioder opnåede adskillige spillere at komme på udvalgte hold. På trods af vanskelighed med at finde årstal for første og sidste kamp for alle spillerne, bringer vi dog de tal, vi har fundet frem. Vores samlede repræsentation har været 51 A-landskampe, 12 B-landskampe, 9 U-landskampe, 12 provinsholdskampe og 102 JBU-kampe.

Ynglingeholdet, der blev jysk mester 1956-57. Forrest fra venstre: Jørgen Beck, Ib Flader, Jørgen Sønderkov, Bent Juul, Leif Poulsen, Jimmy Nielsen, Axel Larsen, træner, Finn Nielsen, John Andersen, Bjørn Diestler, Erik Christensen, Jørgen Madsen, Helmer Mikkelsen, holdleder

A-landskampe:	
Poul Petersen	50 kp. fra 1952-1964
Ib Thygesen	1 kp. fra

B-landsholdet:	
Poul Petersen	5 kp. fra 1952-1954
Ib Thygesen	5 kp. fra 1953-1955
Ernst Petersen	1 kp. 1952
Per Sørensen	1 kp. 1955

U-landsholdet:	
Ernst Petersen	3 kp. fra 1951-1952
Poul Petersen	2 kp. 1952
Willy Petersen	1 kp. 1951
Erling Johansen	1 kp. 1955
Per Svantemann	1 kp. 1959
Erik Christensen	1 kp. 1960

Provinshold:	
Poul Petersen	10 kp.
Ib Thygesen	1 kp.
Ernst Petersen	1 kp.

AIA
ønskes hjertelig
til lykke

REKLAMETRYKKERIET

SILKEBORGVEJ 257 . ÅBYHØJ . TELEFON 158250

— byens moderne
indkøbscenter

føtex

FREDERIKSALLÉ
GULDSMEDGADE
BRUNSGADE

Holdet, der i 1964 sikrede oprykning til 2. div. Forrest fra venstre: Erik Fuhr, Erik Vinther, Poul Petersen, Ole Maltesen, Bent Andersen, Valther Petersen, Age Holm, træner, Bjørn Eppler, Poul Børge Christensen, Finn Thygesen, Leif Holm, Kell Petersen, Carl Nielsen, træner

Jysk hold:

Poul Petersen	36 kp.
Ib Thygesen	10 kp. fra 1952-1956
Magnus Petersen	8 kp. fra 1933-1937
Knud E. Olsen	6 kp. fra 1942-1944
Willy Petersen	6 kp. fra 1951-1953
Per Sørensen	5 kp. fra 1954-1955
Erling Johansen	5 kp.
Ernst Petersen	3 kp. fra 1948-1952
Agner Hansen	3 kp. fra 1957-1961
Børge Westergård	2 kp. fra 1938-1939
Svend Dahl Jensen	2 kp. fra 1941-1942
Bent Gammelgård	2 kp. fra 1953-1955
Børge Werner	2 kp. fra 1955-1956
Finn Wachmann	2 kp. fra 1956
Børge Jensen	1 kp. 1934
Arnold Laursen	1 kp. 1936
Niels Borges	1 kp. 1936
Johs. Sørensen	1 kp. 1936
Willy Gråbæk	1 kp. 1938

Hans V. Mikkelsen	1 kp.	1938
Ove Rasmussen	1 kp.	1953
Vagn Jensen	1 kp.	1955
Per Svantemann	1 kp.	1959
Bent Andersen	1 kp.	1961

Ud fra erfaringen skal man altså forvente, at AIA først i 70'erne igen vil gøre sig gældende inden for dansk fodbold. At historien gentager sig, er allerede bevist, men skal man acceptere den ud i fremtiden? Konsekvensen af denne svingende tendens i fodboldafdelingens sportslige præstation burde være, at såvel ledelsen som spillerne forebyggede denne »sygdom« gennem planlagt investering i ungdomsarbejdet. En jævn tilgang af egnede spillere fra ungdomsafdelingen er den bedste »medicin«. Jubilæumsønsket for fodboldafdelingen må altså blive, at kvalificerede kræfter til stadighed må knyttes til vores ungdomsafdeling, og at resultatet af ungdomsarbejdet må blive en vedvarende sportslig storhedstid for vores bedste hold.

Bjørn Eppler.

»De tre musketerer«

Håndboldafdelingen siden 1938

Af Flemming Knudsen

»I de senere år er håndboldspillet gået stærkt frem her i Danmark, og også inden for AIA har vi taget denne sportsgren på programmet. AIA's håndboldafdeling er i øjeblikket ikke nogen selvstændig afdeling, men efter den store fremgang, håndbold har haft inden for klubben, vil afdelingen i den nærmeste fremtid blive selvstændig«.

Således står bl. a. at læse på side 14 i et skrift, som AIA udgav i forbindelse med en idrætsudstilling i Århus i 1938, og det var netop sagen. Der blev spillet håndbold i AIA, men det var ikke organiseret. Allerede først i 20'erne havde man spillet håndbold og endog deltaget i turneringer og stævner, men først i 1939 blev der nedsat et håndboldudvalg, og selv om skribenten i skriftet fra 1938 påstod, at afdelingen i den nærmeste fremtid ville blive selvstændig, blev den det først i 1950. Udviklingen fremgår af følgende pluk fra hovedafdelingens (eller som det hed tidligere: fællesafdelingens) forhandlingsbog:

28/12-1936 vedtoges at anmelde et håndboldhold til Jysk Håndbold Forbund.

Fællesbestyrelsesmøde den 12/1-37 i Amaliegades forsamlingsbygning: Spørgsmålet håndbold blev bragt på bane. Der var modtaget en skrivelse fra JHF med indbydelse til deltagelse i kampe om det jyske mesterskab. Man drøftede, om der inden for foreningen var muligheder for dannelse af en selvstændig håndboldafdeling eller om håndbold kunne indordnes under en af de eksisterende afdelinger i AIA. Det vedtoges at overveje spørgsmålet. Det vedtoges desuden at afholde hovedgeneralforsamling mandag den 1/2-37 med et særligt punkt på dagsordenen, der hed: Evt. oprettelse af håndboldafdeling.

På hovedgeneralforsamlingen den 1/2-37 foreslog et af medlemmerne, at håndbold blev lagt ind under svømmeafdelingen, mens formanden, Peter Kristensen (P. K.), mente, at man foreløbig skulle se tiden an og afvente udfaldet af det anmeldte holds deltagelse og afvente den virkelige interesse. Jens Thygesen foreslog, at man skulle leje stadion en time om ugen til håndbold og stillede forslag om nedsættelse af et udvalg bestående af 5 mand – formanden + 2 bestyrelsesmedlemmer fra hver afdeling. I forslaget var indflettet, at regnskabet og økonomien skulle administreres af hovedafdelingen, indtil en selvstændig afdeling oprettedes, eller en af de bestående afdelinger overtog ledelsen af denne sportsgren.

På et fællesbestyrelsesmøde den 20/12-38 foreslog Palle Sørensen (Pallis Tivoli), at håndboldafdelingen skulle være selvstændig, og den 1/2-39 vedtoges at stille forslag til generalforsamlingen om oprettelse af et 3-mands udvalg under hovedafdelingen og efter et prøveår

undersøge, om der var basis for oprettelsen af en selvstændig håndboldafdeling.

På den efterfølgende generalforsamling 8/2-39 valgtes Laurits Christensen, Svend Mortensen og Villy Lund til dette udvalg med Laurits Christensen som formand.

På et fællesbestyrelsesmøde den 22/3-44 efterlyste Laurits Christensen, der var formand for håndboldudvalget, det rette tidspunkt for oprettelsen af en selvstændig håndboldafdeling.

23/8-47: 1 håndboldhold tilmeldes den jyske mester-række.

21/2-50 vedtoges på generalforsamlingen at oprette en selvstændig håndboldafdeling med virkning fra 1/1-1950.

21/2-53 fremsatte Palle Sørensen håb og ønske om, at AIA måtte få en hal på sit nye anlæg på Åhavevej. (Man skulle sikkert have lyttet noget mere til Palle Sørensen dengang!)

16/3-63 kl. 15 markeredes håndboldafdelingens 25 års jubilæum med reception i klubhuset.

I årene 1940-50 har håndboldudvalget bestået af en række mere eller mindre kendte AIA'ere, hvoraf bl. a. kan nævnes: Knud E. Olsen, Hans Viggo Mikkelsen, Rudy Blom, Egon Krone, Erik Ringsted, Poul Henning Jensen, Aage Holm, Hardy Jensen, Thorkild Jensen m. fl.

Indtil håndboldafdelingen blev selvstændig i 1950 har spindesiden kun været repræsenteret 2 gange i udvalget, nemlig i 1943-44 ved Ester Olsen og i 1944-46 ved Ruth Nielsen.

I det følgende er opstillet en liste over håndboldformænd siden 1938 – dog må man huske på, at formændene fra 1939-50 kun var udvalgsformænd, da afdelingen først blev selvstændig i 1950.

Laurits Christensen var formand 1939-41 og 1943-46, Villy Lund 1941-43 og Viggo Mortensen fra 1946 til sin død i oktober 1950. Han oplevede således ikke, at 1. holdet rykkede op i 1. division hvilket skete kort tid efter. Erik Laursen var formand 1960-62, Aage Armann 1962-63 og vor nuværende formand, Rudy Blom, har været formand fra oktober 1950 og til 1960 og igen siden 1963.

Derefter vil vi se lidt på 1. holdenes placeringer gennem tiderne. For herrenes vedkommende har jeg fundet frem til følgende: I 1938 kvalificerede 1. holdet sig til oprykning til den jyske mesterrække, og i perioden 1938-50 har det været »den bløde mellemvare«, men i sæsonen 1950-51 blev de nr. 2 i oprykningsturneringen til 1. division, hvilket gav oprykning.

År (sæson)	51/52	52/53	53/54	54/55	55/56	56/57	57/58	58/59	59/60
Division	1.	2.	1.	1.	2.	2.	2.	2.	2.
Placering nr.	10	1	4	9	4	6	4	6	9

Fortsættes:

År (sæson)	60/61	61/62	62/63	63/64	64/65	65/66	66/67	67/68	
Division	2.	2.	3.	3.	2.	2.	2.	3.	
Placering nr.	8	11	2	1	5	8	9	2	

For damernes vedkommende har det været mig umuligt at gå længere tilbage end til 1957, men herefter ser billedet således ud:

1957/58: Århus-mestre.

1960/61: Nr. 2 i damemesterrækken.

1961/62: Nr. 2 i damemesterrækken.

1962/63: Nr. 1 i den jyske mesterrække, men tabte til Stjernen Odense i oprykningsturneringen til damedivisionen.

1963/64: Vinder af oprykningsturneringen = oprykning til 1. division for damer.

1964/65: Nr. 4 i 1. division.

1965/66: Nr. 7 i 1. division = nedrykning til 2. division.

1966/67: Nr. 3 i 2. division.

1967/68: Nr. 2 i 2. division på pointshøjde med Ålborg 1919, der rykker op i kraft af, at de fik tre points i de to indbyrdes kampe.

Som det fremgår af disse opgørelser, var det meget tæt ved, at håndboldafdelingen i år gav AIA en jubilæums-gave i form af oprykning for såvel damer som herrer. Men som bekendt: »Nærvæd og næsten –«.

Håndboldafdelingens skab i klubhuset vidner om deltagelse i et stort antal stævner såvel uden- som inden-lands, og desuden en mængde erobringer af plaquetter, pokaler og andet sølvstøj. Jeg har fundet frem til følgende mesterskaber:

1940: Et drengehold jyske mestre.

1950: Herre-yngrlinge jyske mestre i sommerturneringen.

1953: Herrene jyske mestre i sommerturneringen.

1954: Herrene jyske mestre i sommerturneringen.

1958: Damene Århus-mestre.

1960: Herre-yngrlinge jyske mestre i sommerturneringen.

1962: Dame-yngrlinge jyske mestre i vinterturneringen.

1964: Damerne jyske mestre i sommerturneringen og nr. 4 ved danmarksmesterskabet i udendørs håndbold.

1968: Herre-junior nr. 3 ved danmarksmesterskabet i indendørs håndbold.

Desuden har klubben flere pokaler fra stævner og turneringer og et enormt antal kredsmesterskaber, hvis antal ikke mere kan gøres op.

I midten af 1930'erne opstod Jysk Håndbold Forbund som en gren af Jysk Atletik Forbund, og i 1936 tilmeldte AIA 1 herrehold til JHF, men allerede i 1938 havde klub-

ben 9 hold under JHF fordelt således: 2 herrehold, 2 ynglingehold, 2 juniorhold, 1 old boys hold og 2 damehold. I 1957/58 var vi oppe på 21 tilmeldte hold, og samme antal havde vi med i den sidst afsluttede vinterturnering 1967/68 fordelt således: 8 seniorhold og 13 ungdoms-hold eller 9 kvindelige og 12 mandlige hold.

Klubben har haft et stort antal håndboldspillere på landshold, jyllandshold og byhold:

DAMER:

Landsholdet:

Lena Nielsen (født Olesen): 26 kampe (debut 19/6-59), deraf de sidste 22 kampe for HG, København.

Inge Steen: På landsholdet ved verdensmesterskaberne i Tyskland i 1966.

Ynglinge-landsholdet:

(her er AIA den klub, der har haft flest spillere med!)

Pia Kok: 1 kamp (22/12-63).

Annette Larsen: 2 kampe (debut 4/4-65).

Inge Steen: 3 kampe (debut 22/12-63).

Hanne Vestergaard: 2 kampe (debut 4/4-65).

Birthe Johansen: 6 kampe (debut 31/3-67).

Grethe Brønd: 5 kampe (debut 1/4-67).

Jyllandsholdet:

Tove Nielsen: 16 kampe.

Inge Steen: 10 kampe.

Lene Carlsen: 7 kampe.

Grethe Brønd: 5 kampe.

Birthe Johansen: 1 kamp.

Desuden har Lena Olesen og Hanne Vestergaard deltaget i et uopgjort antal kampe.

HERRER:

Landsholdet:

Henning Schou: 3 kampe (debut 9/12-53).

Henning Schou
På landsholdet i 1953

drik
mælk

fra de

STOR-ÅRHUSIANSKE MEJERIER

Jubilæumsgave

til alle AIA'er

Vi giver ved køb af vor anerkendte og prisrigtige konfektion

10 pct. KONTANT-RABAT

ved forevisning af gyldigt medlemskort. – Tilbudet gælder til 1. November.

STORE TORV 18 Telefon 12 41 35

Ib Friis: 1 kamp (29/5–57).

Benn Christensen (»Lab«): Udskiftningsmålmand ved verdensmesterskaberne i Sverige 1954.

Ungdomslandsholdet:

Henning Schou: 1 kamp (20/2–52).

Hans Friis: 1 kamp (17/1–54).

Jørgen Nyhuus: 1 kamp (17/1–54).

Per Christensen: 1 kamp (12/12–54).

Leif Østergård: 1 kamp (6/1–65).

Arne Petersen: 2 kampe (debut 10/2–66).

Ynglinge-landsholdet:

Arne Petersen: 4 kampe (debut 20/3–64).

Jyllandsholdet:

Ib Friis: 4 kampe.

Desuden har Leif Østergård, Arne Petersen, Henning Schou, Villy Pedersen og Erik Ringsted deltaget i et uopgjort antal kampe.

Leif Østergård har siden 1962 ligget øverst på top-scorerlisterne, men også Flemming Guldman, Christian Zeppelin Møller, Arne Petersen, og hos damerne Tove Nielsen, Inge Steen og Hanne Vestergård har lavet mange mål og været med til at præge topscorerlisterne i 1960-erne. Lad os se lidt på afdelingens medlemstal gennem tiderne. Også her må jeg desværre beklage, idet man intet ved om disse før 1954, men derefter ser tallene således ud:

Pr. 19/2–54: 300 aktive medlemmer

Pr. 1/1–56: 165 aktive medlemmer (70–95)

Pr. 1/1–57: 172 aktive medlemmer (76–96)

Pr. 1/1–58: 186 aktive medlemmer (74–112)

Pr. 1/6–60: 100 aktive medlemmer (50–50)

Pr. 24/4–61: 108 aktive medlemmer (56–52)

Pr. 1/1–63: 190 aktive medlemmer

Pr. 1/1–64: 190 aktive medlemmer

Pr. 26/4–65: 210 aktive medlemmer

Pr. 1/7–68: 210 aktive medlemmer

Af tallene i parantes betyder det første: antal spillere over 16 år og det sidste: antal spillere under 16 år, således at forstå, at de 100 medlemmer, afdelingen havde pr. 1/6–60, fordeler sig med 50 over og 50 under 16 år.

Ser man lidt på tallene, vil man opdage, at der tilsyneladende er en sammenhæng mellem afdelingens medlemstal og 1. holdenes præstationer. Den voldsomme nedgang i tallet omkring 1955/56 skyldes sandsynligvis, at 1. holdet for herrer rykkede ned i 2. division, ligesom nedgangen igen i 1960 sandsynligvis skyldes, at holdet lå nederst i divisionen i 3 år, før de endelig måtte slippe taget og rykkede ned i 3. division i 1961. Men i 1963/64 rykkede de op igen, samtidig med, at damerne rykkede op i damedivisionen, hvilket også let kan konstateres på listen, nemlig med en fremgang i medlemstallet på ca. 90 %.

I øvrigt må man sige, at medlemstallene ikke giver noget reelt billede af, hvor mange, der spiller håndbold i AIA. I vor forening er det jo nemlig sådan, at man kan dyrke idræt i alle de tre afdelinger ved blot at være medlem af den ene, uden at skulle betale ekstra i kontingent. Det vil sige, at medlemmerne i fodboldafdelingen kan spille håndbold gratis, og de registreres jo ikke i håndboldafdelingens medlemstal. Man kan derfor roligt gange de ovenfor nævnte tal med 2 for at få det rette billede af

Håndboldholdet i 1943. Forrest fra venstre: Erik Ringsted, Knud Nielsen, Villy Petersen, Knud E. Olsen, Åge Holm, Rudi Blom, Kaj Jensen, Vagn Gammelgård, Hardy Jensen, Ernst Petersen

antallet af håndboldspillere i AIA, thi på sværdsiden er ca. 99 % af håndboldspillerne fra den yngste dreng til seniores medlemmer af fodboldafdelingen. Dette kan skabe visse problemer, så som kontingentudligning, og det faktum, at spillerne først og sidst på sæsonen bliver stillet over for valget mellem håndbold og fodbold, for slet ikke at tale om sommersæsonen udendørs i håndbold, der jo helt falder sammen med fodboldsæsonen.

Problemer med spillere, der dyrker både håndbold og fodbold, har altid eksisteret i praktisk talt alle klubber, der har begge sportsgrene på programmet. I 1946 udtalte den daværende formand for håndboldudvalget, Viggo Mortensen, at det ikke var til at stole på de unge mennesker: De meldte afbud i sidste øjeblik til en turneringskamp i håndbold for at komme ud og spille en træningskamp i fodbold. Mange kan sikkert erindre, at håndbold-landsholdet og fodboldlandsholdet for ca. 20 år siden i Aage Rou og Knud Lundbergs tid faktisk var identiske på de fleste pladser. Det samme var tilfældet i AIA. Jeg behøver blot at nævne AIA's hold i 1942/43 i håndbold, så vil alle kunne genkende navnene fra fodbold: Knud Nielsen, Erik Ringsted, Knud Erik Olsen, Villy Pedersen, Ernst Pedersen, Aage Holm, Rudy Blom, Kaj Jensen, Vagn Gammelgård og Hardy Jensen.

I foråret 1947 vedtog håndboldudvalget, at man ikke mere ville deltage i sommerturneringen, idet man håbede, at man så kunne disponere over fodboldspillerne i vinterturneringen.

De samme problemer har håndboldafdelingen i 1968, og det giver sig da også udslag i, at vi ikke har sommerhåndbold for drenge- og ungdomsrækkerne. Kun vort 1. herrehold og dameafdelingen er repræsenteret i sommer, men i dameafdelingen går det til gengæld også over al forventning.

Til slut mit personlige jubilæumsønske til AIA: At man vil kunne kalde fodbold-, håndbold- og gymnastikafdelingen for »De tre musketerer«: Een for alle og (navnlig) alle for een, nemlig vores klub, AIA.

HJERTELIG TIL LYKKE MED DE 50!

Fl. Knudsen.

Gymnastikafdelingen

Gennem 50 år

Gymnastik var en af de idrætsgrene, som blev taget på programmet ved foreningens start i 1918. I de første år dyrkede man både konkurrence- og motionsgymnastik. Sidst i tyverne gik man bort fra konkurrencer, og afdelingens virkeområder blev motionsgymnastik for damer og herrer, samt idrætsmærketagning. Midt i 20'erne optog man svømning inden for afdelingen, og denne idrætsgren blev så populær, at den efterhånden trængte gymnastikken i baggrunden.

Formændene for afdelingen har været følgende:

1918-19	Skrædder	V. E. Rasmussen
1920-23		C. F. Carlsen
1924-27		E. Gundorff
1928-29	Kaserneforvalter	Anders Jensen
1930-36	Maler	A. J. Andersen
1937	Journalist	O. Pedersen
1938-41	Værkstedsarb.	M. Drejer
1942-44	Repræsentant	H. Marcussen
1945-47	Maskinarb.	Eli Petersen
1948-56	Kaserneforvalter	Anders Jensen
1957-58	Købmand	Hakon Olsen
1959-60	Abonnementchef	Villy Kristoffersen
1961-	Smed	Harry Eriksen

Herefter bliver gymnastikafdelingen selvstændig.

Ud over disse formænd sad følgende folk i gymnastik- og svømmeafdelingens bestyrelse: Niels Andersen, V. Schjødt og E. Gundorff. I den selvstændige afdeling i 1948 sad følgende ud over formanden: Anton Petersen, Harry Eriksen, fru O. Christiansen, Ester Jensen, fru J. Christiansen og N. Kjærgård Petersen. Af disse er Anton Petersen stadig kasserer, fru O. Christiansen gik af i 1949, Ester Jensen i 1951, fru J. Christiansen i 1958 og N. Kjærgård i 1957. Siden har Emanuel Verner 1957-64, Marie Petersen 1949-53, Inger Larsen 1953-56, og Preben Nørgård 1964-68, siddet i bestyrelsen. Fra den nuværende bestyrelse kan nævnes Ebba Nielsen ind i 1951, Inga Jensen ind i 1956, Helga Schjødt Christensen i 1959 og Skårup i 1968.

Før selvstændigheden

I 1918 betragtede man gymnastikafdelingen som foreningens smertensbarn. Tilslutningen til holdene var alt for lille. Som leder havde man C. F. Carlsen, som i denne første svære tid udførte et strålende arbejde for gymnastikken. Carlsen gik af i 1923, og derefter forsøgte man

sig med en gymnastiklærer. Trods dette var der i 1925 kun 6-7 mand på herreholdet.

Før 1927 havde man optaget svømning, men i dette år tilmeldte man sig til svømme-unionen, hvilket må anses for at være den officielle start af svømmeafdelingen.

Sidst i tyverne gik det nogenlunde, idet man havde deltaget i en konkurrence i D-rækken og opnået resultatet 6,18 point. Et herrehold på 12 mand foretog en opvisning i 1930.

Igen 30'erne stod gymnastikken i skyggen af svømningen, og en overgang var man endda så langt ude, at der ingen herrehold var. Denne tendens til negliserings af gymnastikken medførte, at en kreds med Anders Jensen i spidsen fik gennemtruffet en adskillelse af de to afdelinger i 1948. Det blev vedtaget med 45 stemmer mod 9.

Tiden efter 1948

Da gymnastikafdelingen kun dyrker motionsgymnastik, knytter der sig en vis interesse til medlemsantallets udvikling. Formålet med motionsgymnastik er jo at samle så mange som muligt i gymnastiksalene.

Straks efter selvstændigheden ekspanderede afdelingen. I løbet af 1948 voksede antallet fra 63 til 241. Med 312 medlemmer i 1949 var afdelingen således AIA's største. Men man stoppede ikke her. Højdepunktet nåedes i 1951 med 465 medlemmer. Op igennem 50'erne svingede man omkring 400 medlemmer, men herefter indtraf en kortvarig nedgang, som medførte, at tallet i 1958 var nede på 274 medlemmer. Ved fornyet indsats holdt man sig omkring de 300, indtil man i de sidste par år for alvor har mærket fremgang. Medlemstallet for 1968 var således 500.

Ved siden af gymnastikken har der gennem tiden været afholdt prøver til idrætsmærket. Denne virksomhed udfoldes for atletikkens vedkommende om sommeren, hvorved afdelingen bevarer kontakten med mange af medlemmerne hele året. 38 tog mærket i 1949. Fra 1950 til 55 var mærketagerne ca. 50. Herefter forsvandt interessen, hvilket ikke mindst skyldtes, at medlemmerne fandt øvelserne for nemme. Kun 19 fik mærket i 1956. Med det forøgede medlemstal og de reviderede krav opstod interessen for mærket igen i 1960'erne, og man er således oppe på 71 og 77 i henholdsvis 1966 og 1967.

Til de årlige opvisninger har der været enten 7 eller 8 hold repræsenteret. Antallet varierede alt efter antallet af pige eller drenge. Normalt har der været følgende hold:

GYMNASTIKOPVISNING

i Sct. Annagade skoles aula 1967

1 småpiger, 2 pigehold, 1 ungpigehold, 1 fruehold, 2 drengehold og 1 herrehold. Herudover har vi indenfor herregymnastikken 1 old-boyshold, men det deltager ikke i opvisningen. Inden for Århus Amts Gymnastikforening har vi også deltaget i de årlige opvisninger på Aarhus Stadion. Det første hold var et damehold i 1952.

Opvisningerne er blevet afholdt flere forskellige steder. Før 1947 anvendte man Koncertpalæet, senere, fra 1947-54 var man i Folkets Hus. Aarhus Stadions lille hal dannede rammen i 1955-58, hvorefter der flyttedes til Sct. Annagade skoles aula, hvor vi har været siden 1959.

Som tilholdssted for det daglige arbejde er de kommunale skoler blevet anvendt. Her kan nævnes, at damerne, før de fik Læssøgade skole i 1947, huserede i Fjordsgade og senere i Christiansgade. For herrerne vedkommende var Ingerslevsskole et af de første steder. Fjordsgade skole blev taget i brug i 1947. Senere flyttede man til Valdemarsgade skole, og i 1956 indtog man Sct. Annagade skole, hvor herrerne har været siden.

Af væsentlig betydning for gymnastikafdelingens succes er gymnastikledernes kvalifikationer. AIA har gen-

nem tiden været heldigt stillet med dygtige og afholdte ledere til både damerne og herrerne.

For herrerne var det i starten C. F. Carlsen, der ledede, hvilket han modtog stor hyldelse og tak for midt i tyverne. Fra midt i tyverne til 1958 stod Anders Jensen i spidsen for vore herrer. Stor dygtighed, initiativ og energi prægede Anders Jensen, så det var ikke mærkeligt, at medlemmerne samledes omkring ham. Senere har ledelsen været varetaget af Helbo Sørensen og Arne Møller, som træner holdet på nuværende tidspunkt.

For damernes vedkommende er det især Marie »Mippe« Pedersen, som har udmærket sig, men også Nelie Sønder, Inger Christensen og Grete Stitz Berwald har gjort et stort stykke arbejde for damegymnastikken.

Som tidligere nævnt ligger afdelingens interesse inden for motionsdyrkelsen og samling af medlemmerne. Ikke mindst herfor skal ønsket for fremtiden være, at gymnastikafdelingen må bevare de gode ledere, den har, i mange år og, når den tid kommer, finde værdige afløsere for disse.

Bjørn Eppler

Helmut's camping- og kravlegårdsudlejning

Byvej 42 - HOLME - Telefon 27 24 01

Alt i campingudstyr

Alt til Deres baby

SALG og UDLEJNING

AARHUS DEPOT
Europaplads 2

Deres direkte olieledning

Telefon 13 67 77

På atletiklandsholdet i 1925

Atletik stod på programmet, da AIA blev stiftet i 1918. Al begyndelse er svær, men atletikfolkene var de første, der gjorde navnet AIA kendt udenfor Århus og omegn. Desværre viste atletikafdelingen sig ikke at være levedygtig. 27. oktober 1931 besluttede de få medlemmer, der var tilbage, at opløse atletikafdelingen.

I sin kortvarige beståen indskrev den dog de tre initialer AIA i både jysk og dansk atletiks annaler.

Indtil 1924 var atletikafdelingen underlagt hovedafdelingen. 10. august 1924 havde afdelingen sin første ordinære generalforsamling. Kort forinden havde de tre afdelinger (fodbold, atletik og gymnastik) fået økonomisk ansvar for deres penge.

I atletikafdelingens eksistensstid forløb hvert år efter et næsten ens skema. Forberedelserne til den nye sæson startede i november måned. Medlemmerne samledes søndag formiddag til fodture i omegnen. I januar slog man over i løb. Midt i ugen havde man gymnastik, bordtennis og andre sjove spil.

Terrænløbssæsonen var lang dengang. Hver klub var arrangør af sit løb. AIA's hed Frihedsløbet. Start og opløb var foran restauranten i Friheden. Løbet var et 4 x 5 kilometer stafetløb.

Løberne startede fra Friheden og skulle gennem byen til Bispetorvet, hvor man vendte og løb samme strækning tilbage. Da trafikken blev for voldsom, måtte man korte ruten af til 2,5 kilometer på vejene omkring Friheden. Men så skulle hver løber løbe to gange.

Klubbens ringe økonomi satte en stopper for dette arrangement, idet der ikke var råd til at udsætte en pokal. Uden præmier ville ingen deltage.

Atletikfolkene havde gode træningsforhold om vinteren dengang. Aarhus Stadions gamle hal var på det tidspunkt atletikhal med springgrave, løbebaner etc.

I sommerens løb udkæmpede AIA holdkampe mod flere jyske klubber, bl. a. Silkeborg og Randers Freja. Disse holdkampe blev indstillet i 1929 – AIA havde vundet pokalerne, og ingen havde penge til en ny.

Hver sommer konkurrerede man om klubmesterskabet. De første år fik mestrene medaljer, men efterhånden blev det for dyrt. Et flot diplom blev givet til gruppemesteren.

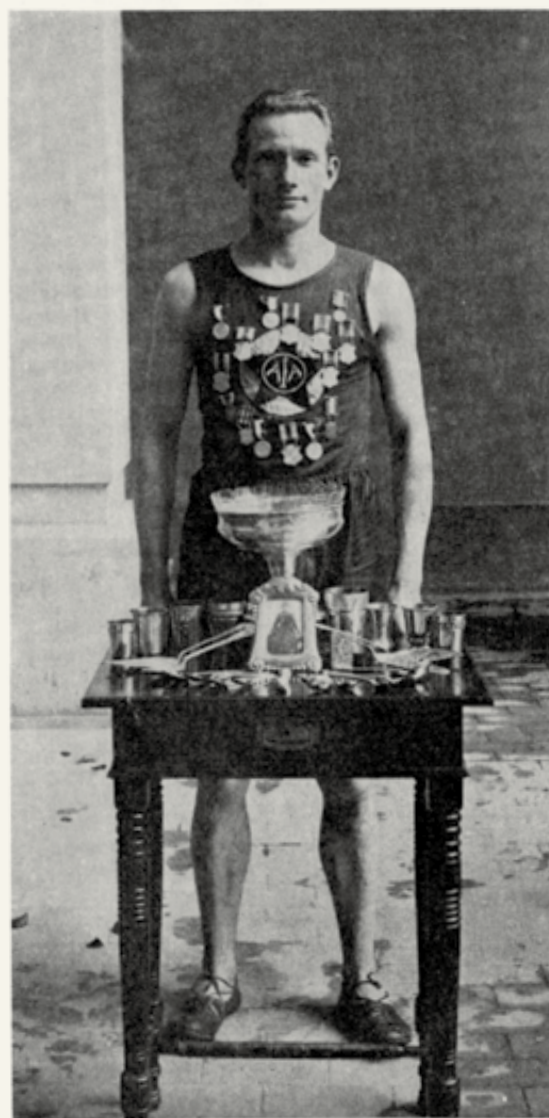
Man konkurrerede ikke i hver enkelt disciplin. Men i grupper:

Sprintergruppen: 100, 200 og 400 meter.

Mellemdistancegruppen: 800 og 1500 meter.

Langdistancegruppen: 5000 og 10.000 meter.

Springgruppen: Tre-, længde-, højde- og stangspring.

C. F. Carlsen
Jysk mester i 1925 i 400 meter løb i tiden 53,3 sekunder

Frihedsløbet

AIA's stifter var formand for JAF

I 1907 stiftede seks jyske atletikklubber Jysk Atletik Forbund. Antallet af tilsluttede klubber voksede. AIA blev opført som medlemsklub nr. 27 i 1918. I atletikafdelingens kortvarige beståen satte den sit præg på bestyrelsen for JAF.

Foreningens stifter, Alexander Jensen, indvalgte 6. februar 1921 i JAF's bestyrelse. To år efter valgtes han til forbundets kasserer.

Ansaret for JAF's finanser blev 3. februar 1924 overdraget en anden AIA'er, H. W. Kiene. Når Kiene overtog

Kastegruppen: Hammer- og diskoskast og kuglestød. Hver gruppevinder fik et diplom.

AIA fik sin første landsholdsdeltager i 1925, Aksel Karlsen, der deltog i stangspring.

Aksel Karlsen, Karl Nielsen og Chr. Fisker var på Jyllands-hold adskillige gange og opnåede ganske pæne resultater, når man tager forholdene i betragtning.

Aksel Karlsen blev jysk mester i årene 1926–28.

Året 1929 blev skæbneåret for AIA's atletikafdeling. Fodboldspillerne havde gjort deres indtog i atletikfolkenes ellers propre omklædningsrum. Fodboldspillerne var ikke så pertentlige, og medlemmerne i de to afdelinger havde mange skænderier.

Fleere af de bedste meddelte bestyrelsen, at de ville melde sig ud, hvis ikke atletikafdelingen fik eget lokale. Da økonomien ikke tillod, at hver afdeling havde sit omklædningsrum på Aarhus Stadion, måtte bestyrelsen beklage. 20 meldte sig ud, og da Aksel Karlsen samtidig rejste til Canada, var det sket med atletikken.

En overgang så det ud til, at klubben atter havde fremgang. Men 27. oktober 1931 var det slut med atletikken i AIA.

-TAS.

LEO TORP

Glarimester

Ruder indsættes – Billeder indrammes

flæskehallen

A/S AARHUS FLÆSKEHAL - AARHUS C

Vi sender de bedste ønsker til AIA
i anledning af jubilæet –

BRIDGESTONE AUTOGUMMI

– naturligvis

Specialforretning for

**VESPA SCOOTERS
OG
KNALLERTER**

Reserveret

Mænd og mode
mødes hos

KAUFMANN

Regina – Telefon 12 24 22

offset service a/s

6-0 til AIA

Alenlang Idræts-Alderdøm for alle aldersklasser, ligesom en spising af VIKING-bøfs på VIKING. Seks-nul – et godt resultat i nul-seks-området. En løber, der ikke er et nul, kan man alligevel ikke kalde en SEKSLØBER! – Smag på Årgangsvinene på VIKING, det er vinende godt – kun 6-0 trin fra domkirkepladsen.

Restaurant VIKING

– Altid Ildnende Anretninger
før og efter kampen ...

radioløsdele og
elektroniske artikler

AARHUS RADIO LAGER

BRAMMERSGADE 15 – ÅRHUS C
Telefon (06) 12 62 44

AIA's svømmeafdeling

Foruden at være navnet på den nystiftede idrætsklub i Århus, var AIA også initialerne på en af foreningens stiftere, A. I. Andersen. Det var på hans initiativ, gymnastikafdelingen i 1927 udvidede sit virkefelt til også at omfatte en svømmeafdeling.

A. I. Andersen var naturligvis afdelingens første formand. Svømmernes kår var ikke lette i Danmarks næststørste by. Svømmehallen var kun nået til tegnebrædten, så svømmerne måtte tage til takke med vandet i Århusbugten.

Svømmestævner i Århus blev afviklet ved Nordre Mole. Før et stævne i 1928 måtte AIA's medlemmer arbejde adskillige aftener på at få sat broerne ved Nordre Mole i forsvarlig stand. Men da stævnet skulle starte, var der lavvande. Det betød, at der kun var en tremme under vandet, hvilket generede svømmerne i vendingerne.

Træningen foregik ved Den permanente Badeanstalt ved Risskov. Fra starten var der stor interesse for den nye afdeling, der på et tidspunkt tegnede til at blive foreningens største afdeling.

I 1929 vandt klubbens vandpolohold den jyske 2. holdsturnering. AIA skulle i finalen møde Esbjerg på udebane. Pengene var små, men der blev skaffet penge til den lange rejse. Resultatet var, at AIA vandt 5-4.

Da Århus Svømmehal blev opført, fik svømmerne bedre forhold, og de kunne træne hele året. Dette betød naturligvis fremgang både med hensyn til medlemstal og resultatmæssigt.

Det blev til flere jyske mesterskaber til AIA, hvis dygtige svømmepiger var kendt over hele Jylland.

En af de svømmepiger, der lærte sine første svømmetag i AIA, var Eva Arndt. Hun skiftede senere klub, men glemte ikke sin barnelærdom. Hun var med til at sikre Danmark sølv i 4 x 100 meter crawl ved de olympiske lege i London 1948.

Svømmeafdelingens aktivitet blev indstillet i 1952. Både indtægterne og medlemstallet var svigtende. Det skyldtes til dels de utidsvarende forhold i Århus Svømmehal.

—ras.

Helmuth
Jørgensen

De økonomiske forhold

af

Aksel
Vind

Hvad enten man synes om det eller ej har økonomien altid spillet en afgørende rolle på de sportslige resultater, og sådan er det stadig, selv om det offentlige gennem de seneste år – omend i ret begrænset grad – har ydet tilskud til de enkelte klubbers drift.

Gennem årene har der været ret store svingninger i AIA's driftsøkonomi og status. Selv om man måske ikke generelt kan tale om lange perioder med ret konstant økonomi, er der dog visse perioder, hvor man år efter år måtte konstatere underskud. I økonomisk henseende befandt AIA sig lige fra klubbens start helt op til 1943 på barnestadiet, idet klubbens eksistens i allerhøjeste grad var afhængig af vore leverandørers good-will. Veksler var udvejen, og især et par af vore hovedleverandører, nemlig Jagt- og Fiskerimagasinet samt annoncebureauet Weber & Sørensen har gang på gang været langmodige og ydet henstand til pengene kunne skaffes, så vi på ny kunne købe på »klods«.

Maj 1921:	
Hovedafdelingen, balance	kr. 1400,00
Kasse	kr. 118,00
Fodboldafdelingen, balance	kr. 589,00
Kasse	kr. 36,30
Februar 1923:	
Foreningens status:	
Aktiver:	kr. 3714,25
Passiver	kr. 2174,63
Formue	kr. 1539,62

Det har i sandhed ikke været nogen dans på roser at være leder, og da slet ikke kasserer i AIA i de mange år. I hele denne periode var klubbens økonomi stort set alene baseret på kontingentindtægten, der jo igen var afhængig af medlemstallet, og ind imellem afholdt man, når det så mærkest ud, offentlige baller, og sidst i 30'erne reddede man for en tid økonomien ved et stort lodsældsalg, hvor hovedgevinsten var et sommerhus.

I perioden fra 1943 til 1951 lykkedes det den daværende ledelse for første gang i klubbens historie at få opsparet et efter datidens forhold ret anseelig formue på ca. 30.000 kr. Denne stabilitet i økonomien bevirkede, at klubben blev i stand til dels at byde medlemmerne bedre forhold og dels til af og til at tage en økonomisk risiko

ved deltagelse i internationale sportsarrangementer, der på dette tidspunkt havde publikums bevågenhed, og som oftest gav overskud, men vigtigst af alt var, at AIA's navn var ved at blive kendt i større kredse.

Februar 1941:	
Foreningens regnskab for 1940:	
Indtægter	kr. 1595,58
Udgifter	kr. 1494,54
Kassebeholdning	kr. 101,04

Februar 1944:	
Hovedafdelingen, status:	
Aktiver	kr. 5185,94
Passiver	kr. 0,00
Formue	kr. 5185,94

Oktober 1945:
Tilskuersklubbens lotteri: Nettooverskud: 8641,12 kr.

Februar 1947:	
Regnskab for 1946:	
	Udgift Indtægt
Fællesafdelingen	kr. 1518,99 kr. 1117,86
Fodboldafdelingen	kr. 3300,00 kr. 324,27
Håndboldafdelingen	kr. 778,75 kr. 372,75
Bordtennisafdelingen	kr. 372,75 kr. 5970,49
I alt	kr. 5970,49 kr. 1442,13
Underskud	kr. 4528,36
Beholdning pr. 1/1 1946: 11.047,17	
Beholdning pr. 31/12 1946: 6.518,81	

I perioden herefter, blandt medlemmerne kaldet »guldaldertiden«, voksede vort overskud år efter år, vendepunktet i såvel sportslig som økonomisk henseende indtraf ved den afgørende kamp om oprykning til 2. division mod HIK, hvor tilskueraantallet var 21.000.

Den gode økonomi bevirkede, at man omgående i ledelsen begyndte at realisere drømmen om opførelse af eget klubhus. Dette blev indviet i december 1954 og kostede AIA ca. 200.000 kr., hvilket beløb man havde sparet op i de foregående gode år.

Fremgangen fortsatte de følgende 5 år, og selv om man i denne periode havde professionelle trænere, lykkedes det ledelsen at opspare en pæn formue, der i konstanter androg ca. 125.000 kr.

Marts 1952:	
Kontante beholdninger i afdelingen:	
Fællesafdelingen	kr. 921,67
Fodboldafdelingen	kr. 29.887,00
Gymnastikafdelingen	kr. 1.510,00
Håndboldafdelingen	kr. 409,00
Februar 1962:	
Foreningens regnskab for 1961:	
Samlet overskud	kr. 21.700
Aktiver	kr. 335.000
Marts 1965:	
Foreningens regnskab for 1964:	
Samlet underskud	kr. 17.000
Aktiver i alt	kr. 218.000
Marts 1968:	
Foreningens regnskab for 1967:	
Formue pr. 1/1 1967	kr. 173.224
+ årets overskud	kr. 2.387
Formue pr. 31/12 1967	kr. 175.611
Heraf udgjorde:	
Klubhus	kr. 156.003
Inventar	kr. 8.000 kr. 164.003
	kr. 11.608

Glade for velfærdsstaten -

om TV, kontingent, bilmaver og entréindtægter

Af Leif Rasmussen

Firmaet AIA har bestået i 50 år. For de fleste forretningsfolk forekommer det ulogisk. De ville for længst have drejet nøglen om i dette firma, der år efter år har haft deficit på regnskabet – og lige så ofte har været ramt af likviditetskriser.

De senere år er omsætningen dalet. Sparekniven har været i brug. Kan firmaet AIA blive ved at klare sig med de små indtægter, der figurerer i kasserens regnskaber.

Indtægterne har været langt mindre, men medlemmernes interesse i videreførelse af klubben har klaret de mange økonomiske kriser. Tombolaer, basarer, gåse- og andespil var tidligere store poster på regnskabets debetside.

Nu er firmaets vigtigste indtægter kontingent og entre fra fodbold- og håndboldkampene i 3. division vest.

Mange ikke-sportsfolk hævder, at der betales for lidt i kontingent i danske sportsklubber. Dette synspunkt kan naturligvis debatteres på mange måder. Det afhænger ganske af, hvilken baggrund man bruger.

Betrægtet man kontingentet i AIA ved foreningens start i 1918 (0,75 kr. pr. måned) i forhold til en faglært arbejders indtægt, vil man opdage, at forholdet mellem disse to størrelser ikke har ændret sig væsentligt i 50 år.

I perioden herefter er det atter gået ned ad bakke både sportsligt og økonomisk, og klubben har de seneste år måttet tære på reserverne, der i dag stort set er opbrugte. Klubbens indtægter begrænser sig stort set til kontingenterne, men når det alligevel er lykkedes at undgå at stifte gæld, skyldes det en energisk indsats fra ledelsens side til i rette tid at sætte ind med besparelser på snart sagt alle områder.

Som det fremgår af denne korte økonomiske oversigt, afspejler økonomien sig ret omgående i sportslige resultater, hvorfor vi må håbe, at det atter må lykkes ledelsen at vende billedet.

Selv om klubben for tiden ikke råder over kontant formue, må det vel siges, at noget er der opnået gennem de forløbne år, og i dag råder klubben over et meget stort og tidsvarende baneanlæg og klubhus, og som tidligere nævnt er dette gældsfrit. Medlemmerne, der kan huske tilbage til de forhold, vi havde helt op til 1954 kunne byde medlemmerne, vil vist udtrykke tilfredshed med resultaterne, sådan har vi det i hvert fald.

Tænk, hvad det ville koste at opføre et sådant klubhus i dag.

Helmuth Jørgensen/Aksel Wind.

Kontingentets størrelse har faktisk været pristalsreguleret.

Medregner man de goder, medlemmerne af AIA har fået i det mellemliggende tidsrum, må det indrømmes, at kontingentet er for lavt i øjeblikket.

Omkleddesrum i et gammelt træskur med hullet gulv. Vaskemulighederne var vandpytter, hvis det havde regnet. Vore forfædre i klubben var ikke fordringsfulde.

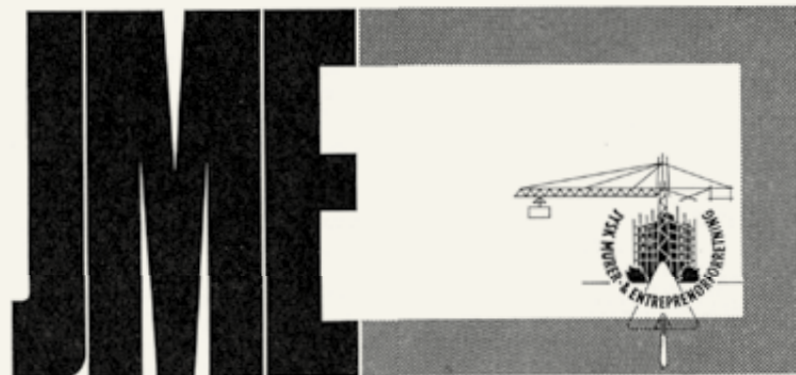
Nu har medlemmerne pæne, rene rum at hænge deres tøj i, og de laver vrøvl, hvis temperaturen på badevandet er under 40 grader. Klublokale er rammen om klublivet. Jo, man får mere for kontingentet i dag.

Er det da for billigt at være medlem af en sportsklub? Svaret er både benægtende og bekræftende.

Med de mange fritidsmuligheder, velfærdssamfundet byder borgerne, med de mange goder, borgerne har udstyret sig, og med den sekundære eller tertiære betydning sport har fået hos store dele af befolkningen, vil kontingentstigninger sikkert medføre mange udmeldelser.

Bilmavernes og fjernsynsslavernes land: Danmark. Sessionslægerne bliver mere og mere betænkelige ved nedgangen i folkesundheden. Skolelæger kalder eleverne krykhusarer. Det er galt med motionen.

Den motion, sportsklubberne i så vid udstrækning gi-

IDRÆTSPARKENS RESTAURANT

STADION

Stadion Allé – Århus C
telefon (06) 14 32 13

REJSEBUREAU

ordner Deres rejser i ind-
og udland med
tog, skib, fly eller bus

SELSKABSREJSER
SKOLEREJSER
SPORTSREJSER

Statsbanernes rejsebureau
betjener Dem godt

BANEGÅRDSPLADS 3
TELEFON (06) 13 37 77

SALLING – SØNDERGADE 27
TELEFON (06) 12 18 22

ver sine medlemmer. Men medlemmerne er ikke indstillet på at betale. Forældre betaler uden at blinke 30 kroner om måneden for at deres børn kan lære at danse skomagerpolka og twist.

Men stiger prisen for at få motion fra 3 til 4 kroner om måneden, skal der mange overtalelser til, før farmand lukker pungen op.

Denne konservative indstilling til kontingent hos medlemmerne er ikke nem at udrydde. Men da kontingent i de fleste klubber er den fundamentale indtægt, er det svært at få regnskabet to sider i balance.

Staten, der yder tilskud til kursus i peddigrøfletning, madlavning for pebersvende og mange andre formål, slår bremsen i, når det gælder hjælp til betrængte idrætsklubber.

Ungdomslovgivningen står foran en revision. Idrættens ønsker er dog langt fra opfyldt. Det, staten sparer her, vil sikkert blive en udgift i den sidste ende. Mangel på motion øger risikoen for sygdomme. Når man tager i betragtning, hvad en hospitalsseng koster om dagen, forekommer det, at staten sparer de forkerte steder.

Ungdomsloven giver tilskud til mange formål. Blot ikke idrætsklubberne – i hvert fald ikke i samme udstrækning. Finder ti unge mennesker ud af, at de har samme hobby, kan de med ungdomsloven i hånd stifte en klub og engagere en lærer, hvis honorar er mere end 30 kroner i timen.

Denne timebetaling er det svært at hamle op med for idrætsklubberne, hvis kontingentindtægter kun rækker til frivillig hjælp.

Hidtil har idrætsklubberne fået tilskud til leje af haller og gymnastiksale. Når ungdomsloven i den kommende folketingssamling revideres, kommer udendørs idrætsanlæg også med i refusionsordningen.

Den anden store indtægt på AIA's regnskab er spilleindtægter. Men trods stigninger i prisen for at komme til fodbold, har indtægten svært ved at forblive stabil.

Befolkningens ændrede fritidsinteresser, mere frihed, biler, sommerhuse og fjernsyn har hver deres andel i den svigtende tilskuerstrøm.

Fodboldens største tilskuerfjende har sikkert været fjernsynet. De øvrige faktorer kan man mere eller mindre eliminere ved at ændre spilletidspunkter. Men fjernsynet mætter mange menneskers fodbold-behov.

Samtidig viser TV det bedste af det bedste. Der spilles ikke ringere fodbold end tidligere i danske divisionskampe, men folk er blevet mere kritiske overfor præstationerne på grønsværen.

Derfor er de fleste danske fodboldspillere for dårlige. De er meget ringe teknisk funderet. Men også her spiller velfærdsstaten sine kort ud. Spillerne gider ikke træne så meget, som de gjorde tidligere.

Kontingent og entreindtægt skulle have været indholdet af denne artikel. I stedet blev det en snak. Vi må være glade for velfærdsstaten. Men forhåbentlig kvæler den ikke al form for idrætslig udfoldelse. Om 50 år kan vi atter holde status i AIA

-TAS.

Alt under samme tag

REKORD VASK-RENS

Holme Møllevej 6 – Viby J – Tlf. 14 59 06

Parkering ved døren

VAD vask – TØR vask

RULLE vask – SKJORTE vask
Hentes og bringes gratis

KILO rens i det moderne PURITY renselanlæg
hvor tøjet ikke »krøller«

Hentes og bringes gratis sammen med vask
ellers mod 1,50 kr. i kørsel

RULLE tøj

Hentes og bringes mod 1,50 kr. i kørsel

KEMISK rens
Hentes og bringes

BABY vask
Med eller uden lørdag
Hentes og bringes hver formiddag

DÅBSKJOLER udlejes

Telf.-ordre til samme dag modtages til kl. 15

DANS- SOM SPORT

Meld Dem selv og Deres børn ind på
provinsens førende danseinstitut

Irma
og Arne

Alt i dans: børnedans, begynder, junior,
ungdom, ægtepar, turnerings- og
sportsdans

Dans er et naturligt led i opdragelsen

Program fås i blad- og avis-kioskerne fra 16/8

Alle oplysninger på telefon (06) 28 30 70

Vore klubhuse og baner

Af Bjørn Eppler

Inden AIA opførte sit eget klubhus på Ahavevej og lejede den opfyldte mose af kommunen til træningsbaner, havde fodboldspillerne ført en omtumlet tilværelse. Det er ikke langt fra, at AIA har spillet fodbold på hver eneste grønne plet i Århus. Dårlige bane- og omklædningsforhold har præget klubben. Et virkeligt klubliv før 1954 har været en umulighed. At rykke teltpælene op og drage til nye tilholdssteder har vanskeliggjort en effektiv udvikling af foreningen. Ikke mindst på den baggrund må man se den glæde, som klubbens ledere og spillere lagde for dagen, da man flyttede til »mosen«.

Et af AIA's første klubhuse

Den første plads man spillede på, var SIKA's plads ved Randersvej, men allerede i 1919 drog man herfra til Galgebakken, hvor Olympia også havde hjemme. Her fik man et skur, som formanden, Sofus Rasmussen, i 1922 mente man burde lægge gulv i. Dog bevilgede myndighederne senere på året et nyt skur med den motivering, at det blev til den allerbilligste pris. Samme år flyttede man til Dalgas Avenue. Herom fortæller Axel Larsen:

Omkleednings- og træningsforholdene på de gamle baner på Dalgas Avenue var mildest talt elendige. Banerne måtte vi sommetider rense for sten – de var helt livsfarlige. Ofte måtte vi i hvert fald for 1. holdets kampe leje AGF's bane, som også var på Dalgas Avenue. I det gamle klubhus var der snart hverken dør eller vinduer. Lyset var en staldlygte eller en petroleumslampe, der var hængt op, men ofte måtte vi klæde om i mørke. Bad var der ikke noget af – vi hentede en spand vand i de nærliggende

barakker, og så vaskede man ansigtet først og senere fødderne – eller man lod være. Men alt det primitive skabte et enestående kammeratskab og en stærk klubfølelse.

I 1923 købte man et klubhus til 410 kr. Freregnet formanden og sekretæren skulle de øvrige udvalgsmedlemmer efter tur skiftes til at lukke klubhuset op og i til træning.

I 1927 tillod man sig den flothed at leje en bane ved stadion, samtidig med man havde Dalgas Avenue. For at redde klubbens anstrengte økonomi, besluttede man i 1928 at sælge klubhuset for 400 kr. Senere opgav man Dalgas Avenue og anvendte udelukkende banen ved stadion.

I 1936 fik man et tilbud om leje af 2 baner i kroen ved væddeløbsbanen. Lejen af et tilstedeværende klubhus kostede 100 kr. og banerne 300 kr. Her opholdt man sig så til 1939, da skulle arealet anvendes til galopbane, og som erstatning modtog klubben 50 kr. Klubhuset var forholdsvis stort, hele 2 lokaler, og man kunne anvende dem til bordtennis. Den ene af de 2 baner lå inde på midten af væddeløbsbanen.

Turen gik herefter til den plads, hvor ridehallen ligger. Arealet var en opfyldt skraldemødding, hvorfor man måtte samle i spandvis af glasskår op. I 1941 fik man her et nyt klubhus. Samtidig med banen ved ridehallen havde man banen ved Læssøegade skole, hvor drengene spillede.

Dalgas Avenue, hjemsted fra 1942 til 1954

Klubhuset på Dalgas Avenue i 1925

Sidste station på vejen til Ahavevej blev Dalgas Avenue, hvor man kom til i 1942. Klubhuset blev flyttet med fra ridehallen. I starten havde man 2 baner, men senere fik vi 1 mere. Der var kun en længe i klubhuset, som dog blev udbygget, således at der var flere omklædningsrum, finnebad og endda et rum til pladsmanden, Henry Jørgensen. Endvidere var der indlagt vand, så man kunne tage brusebad. Selv om man havde 3 baner, trænede 1. og 2. holdet i 1948-49 på højbanen ved stadion. Det var i øvrigt under ledelse af vores nuværende hovedformand, Egon Krone.

Når man taler om baner og klubhuse er der uvægerlig et navn, man ikke kan undgå at komme ind på. Et kapitel i AIA's historie – »RY«, eller Henry Jørgensen. Igenem 30 år var Ry pladsmand, senere kaldet inspektør, for AIA. Sin virksomhed begyndte Ry i 1937 på banen midt på travbanen. Både hr. og fru Jørgensen gjorde turen over ridehallen, Dalgas Avenue og til Ahavevej. Ingen mand i hele landet har pumpet så mange bolde og kridtet så mange baner som Ry. Som velfortjent belønning for dette store arbejde for klubben, modtog Henry Jørgensen i 1967, hvor han holdt op, AIA's æresnål i guld.

Ved en højtidelighed i klubhuset overrakte AIA's hovedformand, Egon Krone, guldnålen til Ry med ordene:

AIA's hovedafdeling og øvrige afdelinger har enstemmigt besluttet, at du som den 4. AIA'er skal tildeles AIA's guldnål. Denne guldnål, der kun gives til medlemmer i AIA, der har gjort foreningen uvurderlige tjenester på den ene eller den anden måde. Nogle gør det udadtil

og andre på en beskeden og ubemærket måde. Men alt er gjort til AIA's bedste.

Jeg vil gerne bede dig, Ry, om at modtage og bære denne nål med stolthed og i vished om, at er der nogen, der fortjener den, så er det dig. Glem så alle de besværligheder, du har haft med os, men glæd dig over de gode minder, som du har haft sammen med os, når det er gået foreningen godt.

Hr og fru Henry Jørgensen

Løb om kap med tog - og vandt

Erindringer om noget gemt, men ej helt glemt:

AIA's Atletikafdeling

Dette er et forsøg på at stamppe minder – og tildels kendsgerninger frem om en kort, men god tid, nogle af os havde i AIA's atletikafdeling. Et gammelt, lidt gulnet billede fra en holdkamp mod Randers Freja i 1924 kalder på minderne. Hvem var disse gutter?

Vore ledere, Carl Sproegel og Johannes Møller. Førstnævnte fuskede som aktiv ved at være »langslæber«, mens Johannes Møller ikke var aktiv. Begge var som fædre for vi – vistnok til tider – noget genvordige knægte. Da atletikafdelingen ophørte, fortsatte de deres virke i fodboldafdelingen.

Harry Østrup – god 3 kilometer løber, August Møller, hammerkaster, Richard Hansen, spydkast – lånt fra fodbold, solgt til AGE, A. J. Andersen, hammerkast – senere formand for AIA's svømmeafdeling.

Vilfred Vicente de Paoli, 100 meter, hækkeløb, længde-, tre-, stang- og højdespring. Aaris Petersen, langslæber, Chr. Fisker, kuglestød og diskoskast – et mægtigt brød, der aldrig nåede, hvad krop og kræfter berettigede til.

Peter Stahl, 100-400 meter, Axel Larsen, 1500 meter – senere kendt som fodboldleder og -træner, Karl Nielsen, sprinter – altid i godt humør.

C. F. Carlsen – vi knægte syntes, han var en skrap herre, men efterhånden opdagede vi, han var god nok. Den eneste senior i AIA, der gjorde noget ved træningen. Vandt det første individuelle jyske mesterskab til AIA. I 400 meter i 1925 med tiden 53,3 sekunder.

Hans bror, »skrædderen« – jeg husker ikke hans navn – var også medlem. Han og to kammerater vandt megen reklame og berømmelse, da de løb omkap med Oddergrisen – og vandt.

Nogen stor idrætspræstation var det ikke, idet Oddergrisen tog sig god tid, indtil den nåede Hasselagerbakken. Men et morsomt påfund.

Endnu en person ses på det gulnede billede. En forholdsvis pæn, slank atlet. I dag er han gammel, halvfed – næsten hel, seglas, halvskaldet, porcelænstænder. Kort sagt, ikke det, det har været. Forfatteren af denne artikel: Aksel Karlsen.

Hvorfor var alle disse unge mennesker medlemmer af AIA's atletikafdeling?

Mens byens fodboldklubber omkring 1920 ikke havde noget fast træningssted, havde atletikfolkene deres faste plads. På et areal ved Randersvej-Trøjborgvej følte Århus Fremad sig som vært. AIA var da så svag, at ingen betragtede klubben som en konkurrent.

Da Aarhus Stadion blev indviet 5. juni 1920, flyttede AIA's atletikfolk med. Fik gode forhold at arbejde under,

indtil den dag, fodbolden flyttede efter. Da var idyllen forbi. Derom senere.

Stafetholdet i løbet Århus rundt i 1923. Fra venstre: Johs. Møller, leder af atletikafdel., Carl Sproegel, Carlo Sørensen, Ais Petersen, Niels Christiansen, Aug. Møller, Ch. Christensen, Johannes Jensen, Viggo Simonsen og A. J. Andersen, leder

I det herrens år blev en flok drenge og juniorer utilfredse med forholdene i Århus Fremad, der på det tidspunkt var en af Jyllands førende atletikklubber. Dengang som nu tænkte man ikke meget på ungdommen. Blot seniorerne klarede sig, var man tilfreds.

Århus Fremad var ikke ungdomsvenlig. Det var AIA – på det tidspunkt. Derfor skiftede vi drenge fra den nordlige bydel klub.

De fleste af os boede i Falstergade. Kendt som den gade, H. C. Hansen boede i. Kort sagt, en rigtig AIA-gade. Hvem der kunne springe højest eller løbe hurtigst, har ikke længere den store betydning. Resultaterne er forsvundet i erindringen. Tilbage står minderne om det gode kammeratskab.

Hvad der skete i AIA, før vi drenge skiftede klub, skal jeg ikke kunne sige. Dog så meget, at stolemager Jensen, senere politibetjent. Senere slagtehusinspektør, havde fundet ud af, at arbejderne skulle have deres egen idrætsforening. Heldigvis er dette politiske stænk forduftet siden.

Samme Jensen (Alexander) var en mand med initiativ. Formand for AIA. Derefter for Jydsk Athletik-Forbund. Så stod han af der og blev formand for Århus Cyklebane. Der var vist nok mere smør på brødet.

Idrætsligt stod det lidt sløjt til først i tyverne. Efterhånden kom vi dog godt med – navnlig i ungdomsrækkerne. Inden for visse felter kunne vi »tæve« vore jævnaldrende kammerater i andre klubber, – ja selv københavnerne kunne vi klare. Så kom godkendelsen og anerkendelsen. Denne recept gælder også i dag.

Ikke før man bider modstanderne i nakken – efter spillers regler naturligvis – er man rigtig med i selskabet.

Holdmæssigt kneb det lidt. I 1924 nåede vi dog finalen i den jyske holdkamp. Vi var kommet i en let kreds (vores formand var jo også formand for JAF).

Vi udkæmpede en del klubholdkampe mod hold af nogenlunde samme styrke som vor. Navnlig mindes vi holdkampene mod Silkeborg med glæde.

Det var en hel familieudflugt. Koner og kærester var med som klappere. På en af disse ture til Silkeborg satte Vilfred de Paoli en bemærkelsesværdig klubrekord i 100 meter løb. Tiden var 11,1 sekunder.

Men banen var for kort, gik lidt nedad og var sine steder fyldt med flyvesand. By the finish (kort før mål) lå en ko-lort. Vicente de Paoli gled i den – og fik ekstra skub på over målstregen. Jo, det var sjove dage.

Som tidligere nævnt var Vilfred de Paoli ret all-round. Det samme var Aksel Karlsen. Tilmed var han heldig at have en favoritøvelse, hvor andre var dårlige: stangspring. Derfor kom han ret hurtigt med på udvalgte hold. Blev jysk mester i 1926, 1927 og 1928. Den ene gang i jysk rekord: 3,61 meter.

Naturligvis kun småpenge i forhold til, hvad der præsteres i dag. Men til gengæld sprang vi med en god, gammel bambusstang. Det var der sport i.

I holdkampe var vi sjældent mere end 10 mand på holdet dengang. Til gengæld måtte en mand, hvis han kunne, deltage i samtlige øvelser. Det var sikkert for-

kert at sprede sig over for stort et felt, men sådan var reglerne dengang.

Træningen var ikke ret intensiv. Tre gange om ugen. Til gengæld kom vi ikke i bil, men på cykel. Det var lysten, der drev værket, når vi Falstergade-drenge skulle til træning på Aarhus Stadion.

I 1928 flyttede fodboldafdelingen fra Dalgas Avenue til de nyanlagte baner ved Jydsk Væddeløbsbane med omklædning i atletikfolkenes lokale på Stadion.

Indtil da havde vi haft gode forhold. Pænt rent, billeder på væggene, ingen røg i køkkenet. Nu blev der et svineri, når ca. 100 mand kom ind i rummet med lort på støvlerne.

Dette forhold vakte megen utilfredshed. Men atletikfolkeene var de små, idet fodboldspillerne havde en meget energisk leder (Jens Thygesen).

Kong Fodbold vandt det lille spil. Kimen til atletikafdelingens opløsning var sået.

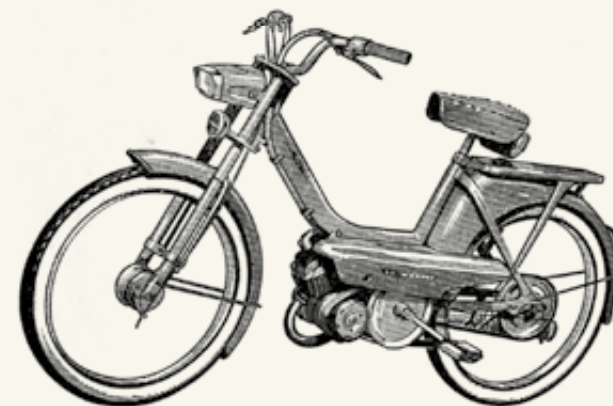
Adskillige meldte sig ud, og i foråret 1929 rejste Aksel Karlsen til Canada.

Digteren af disse linier mindes hin aprildag, da jeg – med lidt fugt i øjenkrogene – vinkede farvel til alle mine kammerater.

I 1934 stod jeg atter i Århus. Tiderne »over there« var blevet lige så ringe som her. Men AIA's atletikafdeling bestod ikke længere.

Erindringer over noget gemt, men ej glemt. En slags historie over den lidt blegnede idrætsforening AIA. Som andre klubber har AIA fulgt samme linie. I begyndelsen svag, voksende sig stor – til tider stærk. Højt oppe, lidt nede – til tider langt nede. Aldrig er et træ vokset ind i himlen. Fra vi overlevende atletikfolk fra »the roaring twenties«: Til lykke med jubilæet, og tak for alle minderne. Aksel Karlsen. (tidl. stangspringer).

PEUGEOT - af god familie

Schneider
KVALITET OG CYKLESERVICE

Århus C. telefon (06) 131919
Ingerslevs Plads 6

Fru O. Christiansen

MOSTER OG ONKEL

Hr. V. Christiansen

Allerede i 1918 ytrede Anna Henbye ønske om, at medlemmerne i AIA skulle agitere blandt deres damebekendtskaber, så der kunne oprettes et damehold i gymnastik. Fra begyndelsen gik det ret beskedent, men i løbet af et par år kom der skred i tingene. I 1921 var der således indtegnet 20 damer til gymnastik, og i 1923 dannede man i gymnastikafdelingen et særligt dameudvalg, som dengang bestod af fru Karlsen, frk. Petersen og frk. Erneste Karlsen. Arbejdet gik i midten af tyverne stabilt. Man var flittig til motionsgymnastikken på byens skoler.

Omkring 1930 havde man et særligt godt sammensvejet damehold på 14 deltagere, men det bedste var dog et pigehold på ca. 40, der lovede godt for fremtiden. Det kom også til at gå i opfyldelse, idet trediverne var gode år for damegymnastikken. Arbejdet gik solidt, og sammenholdet og kammeratskabet var større end nogensinde i disse ikke alt for gode økonomiske tider. I krigens første år var aktiviteten meget ringe, men så skete et vældigt omslag. Tilslutningen blev større end nogensinde og kammeratskabet meget stærkt. Standarden holdt sig også efter krigen, og især bør det bemærkes, at skønt herre-motionsgymnastikken har haft svage tider og endda har været gået helt i stå i nogle år, har damegymnastikken trods megen modgang forstået at bevare aktiviteten, en aktivitet, der den dag i dag gør sig stærkt gældende.

Dette har ikke kunnet finde sted, hvis man ikke havde fremragende ledere. Og det har det, som udviklingen har vist, ikke skortet på for damegymnastikken i AIA.

I denne forbindelse er det nødvendigt især at nævne »Moster« og »Onkel«, som i utallige år har været sjælen og drivkraften bag damegymnastikken. Når man taler med ældre medlemmer, har de ikke nok ros tilovers for »Moster« og »Onkel«, og bedre vidnesbyrd kan man vel næppe opnå.

De startede begge i AIA, mens gymnastik- og svømmeafdelingen endnu var slået sammen. Onkel var dengang kasserer i hele afdelingen, og fra 1937-1949 var Moster formand for damegymnastikken. Ledervirksomheden lå for dem fra starten. Skønt der ligger et enormt arbejde og slid bag deres tid i AIA, nævnes dette aldrig. Det er

alle lyse og muntre oplevelser, der huskes. De årlige gymnastikopvisninger, de talrige fester, de ret »muntre« udflugter, Onkels særlige »besvær« med at opkræve kontingent blandt damerne, og de mange oplevelser under krigen – bag alle disse minder forsvinder det enorme daglige slid, men foran det hele træder følelsen af et kammeratskab, der gør hele tiden i AIA til et stort lyst minde for Onkel og Moster, og mon ikke med dem alle andre ledere og deltagere i damegymnastikken gennem tiderne i AIA.

Stadigvæk følger Onkel og Moster med i al slags sport i AIA og går til mange sportsarrangementer. Og stadigvæk kommer de sammen med de ældre fra gymnastikken dengang. Sammenholdet er der stadig.

Ole Risak.

Udflugt til Skanderborg i 1948. Forrest fra venstre: Fru Eriksen, fru Kristoffersen, Harry Eriksen, Grete Knudsen, fru Rasmussen, ukendt, Mippe Petersen, V. Knudsen, V. Christiansen, Lilly Marcussen, Eli Petersen, Paula Petersen og Anton Petersen. Turen kostede 4 kr. pr. deltager med turistfart

»Ingen skal grine af AIA«

- en dyr ed

Jens Thygesen

Jens Thygesen er identisk med AIA's fodboldafdeling. Hans ånd har præget den, hans vilje har skabt den. I næsten 20 år har han været fodboldudvalgets formand, og i sin tid udført et arbejde, som vanskeligt lader sig udmåle i resultater eller penge. AIA's fodbold har i årenes løb været ude for mange og store vanskeligheder, men hvor svære stormene end rasede: Jens Thygesen forblev på kommandobroen! Han kender ikke til svig. Hans natur kan synes tung, hans væsen tilknappet, men har man ham på tomandshånd, åbner sig et rigt og levende sind. Han er en mand, der er villig til at gå gennem ild og vand for sit kære AIA.

Med disse linier indledtes en artikel i Demokraten i 1943 i anledningen af AIA's 25-års jubilæum. Indholdet af artiklen var et interview, hvor Jens Thygesen udtalte sin mening om forskellige forhold inden for klubben. Aktuel eller ikke-aktuel, så fortæller artiklen dog et og andet om Thygesen og AIA på daværende tidspunkt. Derfor kommer herefter nogle udpluk.

Om sit første møde i foreningen en træningsaften fortæller Jens Thygesen:

Efter den første træningsaften var jeg lige ved at fortryde. Jeg så, at spillerne fortrinsvis var halvgamle arbejdere. Det gik hurtigt op for mig, at man ikke rigtigt regnede med den nye klub. Man hånedes den, rent ud sagt, og vrængede næse af den, fandt den vist nok lidt latterlig. Så sagde jeg til mig selv: Ingen skal grine af AIA. Jeg svor en dyr ed på, at AIA skulle arbejdes frem og op, at den skulle blive en klub, som var almindeligt respekteret, og heldigvis er det gået sådan. Det var tilfældigt, jeg havnede i AIA, men også en lykke. Jeg har haft mange herlige år i klubben.

Om sin indsats som fodboldspiller fortæller Thygesen: Jeg har spillet på 1. holdet i 15 år. Det samme har i øvrigt Magnus Petersen, »Manse«. Efterhånden blev den

jyske mesterrække en fin turnering. Der var penge i den, og vi satte os som mål at komme ind i den. I 1930 nåede vi det forjættede land, og glæden var naturligvis overstrømmende. Ledelsen og spillerne skillingede sammen og forærede mig et dejligt guldur.

Jeg havde i denne periode faktisk hals- og håndsrer over holdet. Efter flere frugtesløse forsøg var jeg klar over at vi måtte ændre holdet, såfremt det skulle lykkes os at nå vores mål. Jeg foreslog fodboldudvalget at sætte 5 talentfulde juniore ind som angreb. Disse 5 spillere skulle erklære sig villige til at passe træningen konstant imod vort løfte om, at de ikke ville blive sat af holdet, selv om de spillede dårligt en kamp eller 2. De gensidige løfter blev givet, og vi gik igang med eksperimentet. De 5 spillere var: Niels Borges, Arnold Laursen, Arne Jensen, Peter Christensen og Folmer Andersen. Jeg gav dem ordre til at score mindst 7 mål i hver kamp, og den ordre fulgte de.

Der var naturligvis mange, der ikke kunne lide mig. De kaldte mig diktator og despot, men efterhånden gik det op for både dem og andre, at en mand nødvendigvis måtte have kommandoen på holdet. Det var faktisk således, at hele holdet spillede efter min kommando og hjerne. Fra min tilbagetrukne position som back, kunne jeg opdage hullerne i modstandernes spil og ved mine dispositioner udnytte dem.

Vi lod altid modstanderne rulle sig ud i første halvleg, og det skete, de var både to og tre mål forud ved pausen. Men vi kom altid i 2. halvleg. Jeg husker engang, vi spillede mod Skovshoved på Aarhus Stadion. Skovshoveds formand havde før kampen spurgt Anton Sabroe, som dengang var medlem af vores fodboldudvalg, hvorledes han troede, resultatet ville blive. AIA vinder med 4 overskydende mål, svarede Anton Sabroe. Da pausen kom, førte Skovshoved 3-1. Sabroe kom ned i omklæd-

ningsrummet til mig og klagede sin nød. Bare rolig, sagde jeg, det skal nok gå. Og det gik. Vi vandt 7-3!

Om den nye turnerings ordning i 1936 og klubbens økonomiske forhold udtalte Jens Thygesen følgende:

I årene 1930-36 oplevede AIA sin guldalder-tid. I denne periode formåede vi at samle store tilskuerskarer. I 1936 rykkede vi ind i 2. division, men fra dette tidspunkt gik det faktisk tilbage for os. På forskellige møder, bl. a. i Jysk Boldspil Union profeterede jeg, at AIA ikke ret længe ville kunne holde sig i 2. division, og at denne i øvrigt i økonomisk henseende ikke ville kunne bære sig, skønt DBU ydede et tilskud til 2. division på 15.000 kr. Min profeti slog til. Både økonomisk og moralsk led AIA et knæk, og da den nuværende turneringsordning kom, blev vi slået ud.

Vejen tilbage er vanskelig, men vandt vi ikke andet i den periode, så vandt vi publikums og de bevilgende myndigheders sympati. Vi har en stor stab af aktive spillere, tilskuersklubben har hjulpet os til at bringe vores økonomi på fode – jo, det ser virkelig betydeligt lysere ud end for 25 år siden.

Som forklaring på tilbagegangen sidst i 30'erne gav Jens Thygesen følgende forklaring:

Man der ikke ligger en forklaring i, at vi mangler den rette mand som anfører for holdet. Uden en anfører til at dirigere og opildne duer et hold ikke. Men en anfører må også kunne bedømme sine medspillere. Det nytter ikke altid at skælde ud. Særligt følsomme spillere går i så fald i baglås. Jeg tror, at vi i Hans Viggo Mikkelsen har fået den rigtige mand, og jeg har foreslået, at vi skulle give ham hånds- og halsret over holdet, således som jeg havde det i sin tid. Han skal kunne bestemme, hvem der skal på holdet. Dette kan naturligvis være farligt, men jeg tror det ikke.

En anfører vil altid først og fremmest se det som sin opgave at skabe resultater. Derfor vil han vælge de bedste spillere, uden hensyn til, at han rent personligt synes om dem eller ikke. Hvis Hans Viggo Mikkelsen forlenes med denne myndighed, og det gør han sikkert, må han ikke blot kunne tage ansvaret, men også de lus-singer, som eventuelt falder af.

Som sagt faldt disse udtalelser for 25 år siden, men deres gyldighed vil vare evigt. En stærk mand med et sundt syn på fodbold er faktisk essensen af denne artikel.

Bjørn Eppler.

Vind i sejlene i 1929

Jens Thygesen fortæller

Mit første bekendtskab med AIA stiftede jeg i efteråret 1918 – få måneder efter foreningens oprettelse. Vanskeligheden med at finde et værelse i Århus var indirekte skyld i, at AIA blev min klub.

Dengang som nu var der mangel på værelser og lejligheder. Jeg ledte med lys og lygte efter et værelse. På min vej kom jeg til et pensionat i Volden. Værtinden beklagede, at hun ikke havde noget ledigt værelse.

Da hun så min skuffelse, fortalte hun, at et af værelserne var så stort, at det kunne huse to logerende. Jeg kunne jo prøve at tale med den unge mand, der boede der.

Den logerende hed Ulrik. Åbenbart må jeg have virket tilforfældelig, for da han havde studeret mig fra top til tå, indvilgede han i, at jeg flyttede ind.

Min sparsomme baggage blev hentet, og jeg startede med at pakke ud. Da Ulrik så, at kufferten indeholdt fodboldstøvler og -tøj, blev han interesseret i min person.

– Hvad klub spiller du i? spurgte han mig.

– Endnu har jeg ikke meldt mig ind i en århusiansk klub, var mit svar.

– Så kom med mig, fortsatte Ulrik. Jeg spiller i en klub, der netop er startet. Hvis du melder dig ind dér, kommer du straks på førsteholdet.

Jeg fulgte Ulriks opfordring. Min tid i AIA var begyndt. Som Ulrik havde forudsagt fik jeg en plads på

klubbens bedste fodboldhold. En plads, jeg bevarede i 15 år. Ulrik var også på førsteholdet. Han spillede innerwing.

Vor første triumf på fodboldbanen havde vi i 1920. På det tidspunkt var der kun to rækker i jysk fodbold. Vi spillede i 2. holds-turneringen. Vi kom i finalen, hvor vi skulle møde Kolding Idræts Forening på en bane i Vejle. Glæden var stor, da vi kunne gå fra denne kamp som sejrherre.

Nu skulle vi i 1. holds-rækken og møde de store klubber, bl. a. AGF. Men vi måtte tro om igen.

Jydsk Boldspil Union ændrede turneringen ved at oprette en mesterrække, hvor de bedste hold kom med. AIA kom i en turnering, der kaldtes mellemrækken. Vi var lige vidt i vor stræben mod toppen.

Tilværelsen blev kummerlig – både økonomisk og træningsmæssigt. Konstant skiftede vi træningsplads. Myndighederne jagede os fra den ene knoldemark til den anden. Disse forhold fik sportssagkyndige til at spå AIA en kort levetid.

Min egen tiltro til foretagendets fortsatte beståen var til tider meget minimal. Men min stædighed forbød mig at give op, nu jeg var startet. I 1922 kom jeg i fodboldudvalget. To år senere blev jeg fodboldafdelingens formand. En stilling jeg beklædte indtil 1946.

Holdet, der i 1934 slog AGF med 3-2 i overværelse af 7000 tilskuere. Fra venstre: Lederen Jens Thygesen, John Sørensen, Valthor Knudsen, Helmuth Jørgensen, Magnus Petersen, H. Jensen, Arne Jensen, Arnold Laursen, Kurt Petersen, Villy Gråbæk, Folmer Andersen, Peter Christensen og Niels Borges

Både på den ene og anden måde blev det en hård kamp for tilværelsen. Grunden var, at jeg var med i det hele både administrativt og sportsligt.

Jeg spillede stadig på førsteholdet, hvis anfører jeg var blevet efter en hemmelig afstemning blandt spillerne. I lang tid var jeg holdets træner. Så der var nok at se til.

Spillerne fulgte mig i tykt og tyndt. Det sammenhold og kammeratskab, der opstod, var enestående. Kun kammeratskabet bar os gennem mange skuffelser i årenes løb.

Omsider kom resultaterne. Vi klarede skuden fri af alle skær, indtil vi i 1929 kom ud i åben sø. Vi kom i mesterrækken.

Den afgørende kamp om oprykning blev spillet på Randers stadion, da vi slog Viborg FF 7-3. Glæden var naturligvis stor – især for vi, der havde spillet på holdet gennem flere år. Endelig var drømmen om mesterrækken blevet virkelighed.

AIA's første guldalder var påbegyndt.

Tilværelsen i mesterrækken medførte en noget højere levestandard og var et foreløbigt punktum på vores økonomiske sorger. Før oprykningen var vort tilskuertal ca. 300 pr.

kamp. Nu var der 3000 eller flere tilskuere til vores opgør. Spillet blev bedre, og holdet havde en virkelig god periode.

I 1939 vandt vi det jyske mesterskab. Min aktive karriere var sluttet i 1933. Jeg var dog fortsat leder af holdet – og i perioder træner.

Da det jyske mesterskab var i hus, forærede AIA mig en pokal til minde om begivenheden. På pokalen var navnene på samtlige spillere indgraveret: Otto, Bette, Arne, Aage, Manse, Noll, Graa, Seelen, Hans V, Struck, Aage Stopper, Børge, Kurt. Det var de 13 spillere, vi havde anvendt på vejen mod mesterskabet.

Indtil 1946 fortsatte jeg som fodboldafdelingens formand. Samme år blev jeg formand for foreningen. I den følgende periode oplevede jeg den største triumf i min tid som AIA'er – trods de mange dejlige år som spiller.

Denne triumf oplevede jeg 11. december 1954, da jeg som AIA's hovedformand og byggeudvalgsformand var med til at indvi AIA's klubhus og baner på Åhavevej.

Da var der jubel i sindet, over det, der var nået. Her var et synligt bevis på foreningens præstationer på det sportslige område.

Jens Thygesen.

Motionsgymnastik efter buxsystemet

Af Anders Jensen

Jeg kom til byen i 1922 efter at have rejst en del omkring og efter at have dyrket gymnastik på landet, fra jeg var fem år gammel. Gennem bekendte kom jeg i kontakt med AIA, hvor gymnastikkens interesser endnu kun blev varetaget af et udvalg med C. F. Karlsen som formand. I 1924 blev der oprettet en selvstændig gymnastikafdeling, hvis formand var maler E. Gundorff, som omkom ved en nedstyrtningssulykke. I 1923 blev jeg medlem af bestyrelsen.

Gymnastikken dengang var motionsgymnastik efter buksystemet. Vi havde adskillige officianter som lærere rundt omkring på byens skoler, hvor vi også lånte redskaber.

I 1925 deltog vi i en turneringsrække, hvor vi kæmpede med Hjørring og blev nordjysk mester i C-rækken. Øvelserne var dengang: Fritstående, spring på hest, ringe og smidighedsøvelser. Men samme år gik vi bort fra konkurrence, fordi gymnastikken ikke rigtig dengang havde tag i de unge mennesker. Vi holdt også op med at have lønnede lærere. Det blev for dyrt i de dårlige tider. Mo-

tionsgymnastikken fortsatte dog, og jeg overtog ledelsen af drengene. Senere, i 1927, overtog jeg hele ledelsen i gymnastikafdelingen.

Men så skete der en afgørende ændring i afdelingen, idet gymnastikken tog svømning på programmet. A. J. Andersen blev leder af svømningen. Enden på det hele blev imidlertid, at svømningen helt tog magten fra gymnastikken. Så var det, at jeg fratrådte bestyrelsen i nogle år, fordi A. J. Andersen brød ud fra AIA og dannede svømmeklubben »Speed«, og samtidig tog mange AIA'ere med. Gymnastikken var i nogen tid lagt på hylden, men svømningen fortsatte sammen med damegymnastik.

Så i 1937 kaldte man på mig igen i afdelingen, fordi man havde forlangt, at der nu skulle gymnastik på programmet, og jeg blev så leder af gymnastikken igen. På mit initiativ oprettedes der i 1938 gymnastik for de arbejdsløse, og tilslutningen var enorm. Vi skaffede gratis dragter hos byens handlende, der støttede det gode formål. Denne idé skaffede os mange medlemmer.

Indtil 1947 havde svømmeafdelingen faktisk haft overtaget over gymnastikafdelingen, men dette år var jeg med til at skille de to afdelinger, hvilket gav fremgang for gymnastikken, hvorimod svømningen ikke i længden kunne klare sig ved egne midler. Jeg blev nu formand for gymnastikafdelingen, som da havde en meget dygtig bestyrelse, der bestod af Anton Pedersen og Mippe, Harry Eriksen, Niels Kjærgaard, fru Kristiansen og fru Olga Kristiansen.

Især bør sidstnævnte fremhæves. Hun var næstformand fra 1947 og forestod hele arbejdet inden for damerne. Hun var en kolossal arbejdskraft og var faktisk sjælen i hele damegymnastikken. Gymnastikken i denne periode var stadig kun motionsgymnastik. Fra 1949 blev vi medlem af Aarhus Amtsgymnastikforening, og her var højdepunkterne de årlige opvisninger på stadion, hvor vi deltog med herre-, dame- og drengehold. Når man nævner drengene, kommer man uvilkårligt til at tænke på Jul Pedersen, som var drengeleder fra 1947, og er det den dag i dag. Det er jo noget, der taler for sig selv, og Jul Pedersen har sandelig ikke skånet sig selv, når det gjaldt AIA.

Fra 1947 og til nu er arbejdet gået støt. Førhen, især i 20'erne og 30'erne kunne det være svært med økono-

Anders Jensen i midten af herreholdet fra 1929

mien. De arbejdsløse betalte kun halv kontingent, og dem var der mange af i de år. Men heldigvis havde vi i Jens Thygesen en forståelig fodboldformand, som hjalp os.

Tiderne er heldigvis blevet bedre. Men der er ikke den store forskel på nu og da. En ting har holdt sig uforandret gennem tiderne: nemlig det store kammeratskab. Vi har godt nok ikke haft de store og fantastiske oplevelser, som f. eks. konkurrencegymnastikken giver, men alt arbejdet med AIA har været den store oplevelse for

mig. Selvfølgelig har vi som andre foreninger haft vore baller, fester og udflugter, der sammen med det daglige samvær har skabt et meget fint sammenhold.

Desværre måtte jeg i 1956 fratræde som formand, fordi jeg det år var syg, og siden mente jeg, at det var godt for de unge mennesker, at der kom andre og friske kræfter til, men jeg har altid fulgt arbejdet i afdelingen og vil altid gøre det, for den tid, AIA har givet mig, har været en af mine største oplevelser.

Anders Jensen.

A. Jensen med et af sine drengehold i 30'erne. Til højre for A. J. står Palle (Tivoli) Sørensen

ta' hellere en taxa –
og kom godt hjem

Ring på telefon 12 65 00

Jeg maler det,
De ikke selv kan nå

M. HINRICHS

Ewaldsgade 4 – Telefon 12 88 16

De danske Redningskorps A/S
FALCK-ZONEN

Tegn abonnement
Telefon (06) 15 44 11

det lønner sig at gå til
FONA
- ih, de er så flinke -

Guldsmedgade 15 – 8000 Århus C

GULDALDEREN - 1953-62

Af Mogens Christensen

2. pinsedag den 25. maj 1953.

21.637 tilskuere havde taget opstilling omkring Aarhus stadions dejlige grønsvær for at se den afgørende kamp mellem AIA og HIK om oprykning til 2. division. Kendsgængerne for kampen var disse, at AIA havde 34 points, HIK havde 33 points.

AIA kunne således ved blot uafgjort sikre sig oprykning til 2. division, medens HIK skulle vinde for at rykke op.

Efter en 1. halvleg, hvor AIA havde det helt store spil fremme med mange gode tilbud, førte AIA kun med 1-0 på et mål af Villy Pedersen i det 35. minut. Der var således lagt op til en solid sejr i anden halvleg. Men HIK ville det anderledes, for allerede i det 8. minut skete det, som på ingen måde måtte ske. Frispark til HIK. Bolden kom godt ind over, hvor HIK's centerforward gik i luften og headede bolden i nettet, og 1-1 var en kendsgerning.

Så begyndte den store dramatik. Det var som HIK-målet ganske chokerede AIA-spillerne en overgang. Spillet gik i stå for dem, og forsvaret slog store revner. HIK havde øjnet chancen, det ene angreb efter det andet rullede frem mod AIA's mål, hvor Knud Nielsen, bistået af sine kammerater i forsvaret, og heldet, holdt bolden fra at røre netmaskerne. Det var mere spændende, end de fleste brød sig om. Der var vel nok AIA-angreb ind imellem, men de havde mistet brodden. Ib Thygesen havde halvlegens farligste AIA-angreb, men han foretrak at skyde i stedet for at aflevere til en medspiller, selv om vinklen var meget spids.

Minutterne sneglede sig af sted, og alle følte ligesom en dame der udbød: »Gå dog op og få sat noget gang i det elendige urværk«.

I det 32. minut var HIK nær ved. Et hovedstød, som Knud Nielsen i AIA's mål havde bedømt til at gå over målet, bragede mod overliggeren, og det suk af lettelse som udløstes bagefter, måtte have kunnet høres i miles omkreds.

Kort efter ville tilskuerne have haft straffespark til AIA, da de mente, at Ernst Pedersen blev nedlagt i det kriminelle felt, men dommeren vinkede afværgende.

Aldrig har 5 minutter været så lange for så mange mennesker, som de sidste 5 minutter. Men de fik dog ende, og de sveddryppende tilskuere kunne ånde frit igen.

Så brød det helt store uvejr løs – skralder og klokker og råbene fra de mange tilskuere flængede luften, medens grønsværen blev stormet af tusinder.

Det store mål var nået, og en gylden tid begyndte for AIA.

AIA's første sæson i 2. division startede med et 0-1 nederlag til KFUM i overværelse af bl. a. fhv. statsminister H. C. Hansen.

Ugen efter tabte AIA alle tiders pokalkamp til Esbjerg 9-8 efter straffesparkskonkurrence. I denne kamp var AIA's målmand, Knud Nielsen, så uheldig at brække armen.

Da AIA havde spillet halvdelen af sæsonen, var point-høsten 7, og det var som om det var sværere at komme igang, end man havde regnet med, men optimismen var stadig lige stor. Så kom den 12. kamp. Da var det, som om man fandt det store spil frem igen, og AIA vandt 5-2 over topholdet AaB efter en stor fodboldoplevelse for de 10.000 tilskuere.

Sæsonen sluttede med, at AIA endte på 3. pladsen med 18 points for de 18 kampe, et udmærket resultat i den tørste sæson.

Sæson nr. 2 i 2. division begyndte med en af de kampe, som også vil blive husket, om ikke andet så for resultatets skyld.

7-6 til AIA over Vejle efter en ualmindelig dramatisk kamp. AIA førte 1-0, hvorefter Vejle kom foran 3-1. Derefter skiftede holdene til at score til stillingen var 6-4 til Vejle og 16 minutter igen.

10 minutter før tid reducerede Finn Wachmann til 5-6. Kort efter er Finn Wachmann på pletten igen 6-6. 4 minutter før tid modtager Poul Pedersen bolden og dribler sig forbi forsvar og målmand. 7-6 til AIA, og derved blev det. Derefter gik det slag i slag, og AIA havde igen det helt store spil fremme.

Endnu en sejr af betydning, var sejren 2-1 over B 1913 på Aarhus stadion i overværelse af 14.000 tilskuere. Her viste AIA igen det spil, som gjorde holdet så populært over hele landet. Resten af efterårssæsonen klarer AIA sig på bedste måde og ender med at slutte i toppen, og en spændende forårssæson imødeses med stor spænding og forventning, selv om det var for tidligt at håbe på oprykning til 1. division.

Forårssæsonen startede fint. Først 4-2 over Horsens, så fulgte 2-0 over AaB, 2-0 over B 93, 3-0 over HIK. Så stod slaget mod 2. divisions nr. 2 B 1913 for døren. I overværelse af 11.000 tilskuere tabte AIA et skridt i Odense ved at tabe 3-0. Derefter var B 1913 kun 1 point efter AIA, og med 4 kampe tilbage var der lagt op til en spændende afslutning. Så fulgte 4-1 over Vejle, 2-0 over KFUM.

Så oprandt den dag, hvor chancen for at sikre sig oprykning kunne blive en realitet.

Søndag den 29. maj 1955.

Med en sejr over Randers Freja kunne AIA sikre sig oprykning til landets fornemste række inden sidste spilledag.

9000 tilskuere var mødt op for at hjælpe AIA. Det blev en kamp for mandfolk, og efter en meget jævnbyrdig

Holdet, der med en sejr på 2-1 over Randers Freja i 1955 sikrede oprykning til 1. div. Forrest fra venstre: Bent Gammelgård, Ove Rasmussen, Vagn Sørensen, Vagn Jensen, Ernst Petersen, Åge Holm, træner, Poul Petersen, Villy Petersen, Berge Werner, Erling Johansen, Torben Nielsen, Finn Wachmann, Ib Thygesen og lederen, Magnus Petersen

kamp endte det med sejr til AIA på 2-1. Det var en stor dag – vel nok den største dag nogensinde i AIA's historie.

Det var svært at beskrive, hvor stor glæden var blandt spillere og ledere, men nev sig i armen for at få bekræftet, at man ikke drømte, men at det var virkelighed.

Den 29. juni havde AIA besøg af Bologna med de 2 danske professionelle spillere, Ivan Jensen og Aksel Pilmark. Efter en underholdende kamp blev resultatet 6-2 til Bologna.

Den 17. august 1955 var AIA i Jysk Pokalturnerings finale mod Esbjerg og tabte 6-4 i Esbjerg.

Debuten i 1. division skete den 21. august 1955 mod Køge på Aarhus Stadion, hvor 10.000 var mødt op for at byde AIA velkommen i landets fornemste række. Holdet kvitterede med at vinde 4-2.

For første gang skulle AIA og AGF mødes i en turneringskamp i 1. division, og det skete den 24. august 1955. 22.000 tilskuere var mødt op til den med stor spænding imødesete kamp på Aarhus Stadion. Resultatet blev 1-1 efter en uhyre spændende kamp, hvor resultatet var usikkert indtil sidste fløjt.

Nu, hvor AIA var kommet i 1. division, begyndte

pengene at komme, og en blomstrende tid var i fuld gang, hvor alt gik gnidningsløst, og det kammeratskab, som tidligere havde båret klubben over mange vanskeligheder, blev endnu stærkere.

Kampene i 1. division fortsatte med 2-2 mod Skovshoved, tabte 3-4 til Esbjerg og B 1909. Resultaterne fremover var både gode og dårlige, medens man begyndte at vænne sig til atmosfæren i 1. division.

Forårssæsonen begyndte med 1-0 over KB. Derefter vandt AGF 3-1 i en kamp, som Jens Thygesen karakteriserede som den bedste nogensinde mellem de to hold.

Derefter gik det op og ned, både hvad spil og resultater angik. Da der manglede 2 kampe lå AIA på 3. sidstepladsen med 11 points, KB havde 10 og Køge 8.

2 spændende kampdage kunne imødeses.

Allerede i næste kamp reddede holdet sig fri af nedrykning ved at spille 3-3 mod Esbjerg, efter at AIA havde været bagud med 3-1.

Sidste kamp vandt AIA mod Køge, som derefter måtte forlade 1. division.

I sommeren var AIA på Bornholm og viste sig fra den allerbedste side ved at vinde samtlige kampe på ørn.

Da sæsonen i 1956 skulle begynde, havde DBU beslut-

Alt vedrørende auto under ét

OPEL-salg og service

ORA-service

HOLME AUTO-SERVICE

E. Markvard Hansen - Mich. Drevsensvej 6
Holme Industriby - Telefon (06) 27 26 68

*Sild
Salater
Survarer*

FRA

Aarhus
HØRKRAM

AABOGADE 36-38
TLF. 16 88 33

**GØR DET TIL
EN SPORT
AT HAVE PENGE
I BANKEN
- DET LØNNER SIG**

DEN DANSKE PROVINSBANK

AARHUS . ODENSE . AALBORG . KØBENHAVN

SPORTSPRÆMIER

Armbånd

▪

Halskæder

▪

Ringe

guldsmed
Boye

SØNDERGADE 36
FREDERIKS ALLÉ 133 - TELEFON 123408

tet at udvide 1. og 2. division til hver at omfatte 12 hold mod 10 hold i den afsluttende sæson. Samtidig blev det besluttet, at sæsonen skulle følge kalenderåret, således at næste turnering først skulle begynde i foråret 1958. Det betød, at der skulle spilles 3 halvsæsoner med i alt 27 kampe, inden turneringen sluttede. AIA startede med at tabe de to første kampe. Så fulgte 3 kampe, som gav 5 points. I de følgende kampe gik det på det jævne. Efter 10 kampe havde AIA 7 points. Så begyndte de uheld, som nu en gang på et eller andet tidspunkt rammer en klub.

Den ene efter den anden af spillerne blev skadet, med det resultat, at der hele tiden skulle nye folk på. Men modgang skaber sammenhold, så de næste 3 kampe gav igen 5 points, i nogle kampe, hvor der blev kæmpet fra første til sidste minut. Blandt andet vandt AIA 1-0 over AGF.

Endelig i den 24. kamp havde AIA næsten sikret sig fri af nedrykning ved en sejr på 3-2 over Esbjerg. Men afgørelsen trak ud til den sidste kamp. AIA skulle møde Skovshoved, medens B 1903, som var den anden nedrykningskandidat, skulle møde B 1909. AIA tabte 4-1, så nu ventede man kun på resultatet fra Odense. Det kunne følges på Idrætsparkens resultattavle. Efterhånden som resultaterne indløb fra Odense, blev stemningen bedre og bedre, idet B 1909 vandt 7-1. Det var derefter B 1903, som skulle gå den tunge gang ned i 2. division, medens AIA slap med skrækken for denne gang.

1958-sæsonen startede svagt, og efter 6 kampe var pointshøsten kun på 3. Forårssæsonen sluttede med 11 kampe og 5 points, men ind imellem havde holdet vundet Jysk Pokalturnerings Cup 1956/57 med en sejr på 2-1 over AGF efter omkamp. En kærkommen opmuntring, men det skulle senere vise sig, at det ikke hjalp ret meget.

Efterårssæsonen begyndte også svagt, og det tydede på en meget svær tid, som lå forude. Efter 15 kampe havde holdet kun 8 points. Men i pokalkampe kunne holdet vinde. AGF blev igen besejret, denne gang med 4-1.

En kamp mod Velje, som AIA vandt med 2-0, gav håb. Næstsidste kamp vandt AIA 4-1 over KB, så hvis den sidste kamp mod Køge kunne vindes, kunne holdet sikre sin forbliven i 1. division.

Kampen startede med et uheld allerede efter 1 minuts spil, hvor Bjørn Distler blev så hårdt skadet, at det kun var muligt ved at bide tænderne godt sammen at fortsætte en time, da det da var umuligt for ham at røre sig.

AIA viste i perioder alligevel noget af de helt rigtige takter, og selv om Køge vandt 1. halvleg, var der begrundet håb for, at det alligevel skulle lykkes. Men håbet brast allerede i starten af 2. halvleg, da Køge øgede sin føring til 2-0. Så var holdet knækket af modgang og uheld, og kampen endte med en sejr til Køge på 6-1. Nedrykningen var en kendsgerning. Mange måtte skjule sin sorg bag trøjerne, medens andre mere åbenlyst viste deres sorg, da de forlod banen med tårerne løbende ned ad kinderne.

Starten i 2. division i 1959 begyndte med sejr over Frederikshavn, hvorefter det blev på det jævne, og ret hurtigt blev det klart, at en hurtig tilbagevenden til 1. division ville blive meget svært.

Forårsturneringen sluttede AIA på 4. pladsen med 12 points. Efterårssæsonen begyndte, som forårssæsonen

Vinder af jysk cup ved efter omkamp at besejre AGF med 2-1. Fra venstre: Erik Vinther, Villy Petersen, Torben Nielsen, Per Svantemann, Agner Hansen, Leif Holm, Bent Gammelgård, Bjørn Distler, Jørgen Beck, Børge Hougård og Poul Petersen

sluttede med jævnt spil, men endnu anede man en oprykningsschance. Men det var hurtigt ovre, og AIA endte midt i rækken efter en nogenlunde tilfredsstillende sæson med 19 points.

Anden sæson i 2. division startede med en sejr over Frem Sax., hvorefter det gik slag i slag med gode resultater, og efter 6 kampe var høsten 10 points. Er god start, og et begrundet håb for en ligeså god fortsættelse.

Det fortsatte, og en kamp, som også fortjener omtale og blive husket, foregik på Aarhus Stadion i den 9. kamp, hvor modstanderen var Randers Freja. Her viste AIA igen det spil, som kunne henrykke publikum, og holdet blev da også taktfast klappet ud af banen af de 9.100 tilskuere efter den overbevisende sejr på 4-0. Årets fodboldoplevelse kaldte pressen den kamp.

Efterårssæsonen startede lidt svagt, men i den 15. kamp syntes vendepunktet at være nået.

Efter 19 kampe lå AIA på 2. pladsen med 27 points, Køge førte med 28. points, medens Randers Freja på 3. pladsen havde 25 points. Tre spændende kampe tilbage. Næste kamp var mod topholdet Køge. Igen viste AIA det helt store spil, og efter en meget velspillet og underholdende kamp vandt AIA kampen og overtog 1. pladsen.

Så fulgte kampen mod Randers Freja i Randers, som var afgørende for oprykning, idet AIA ved blot uafgjort kunne sikre sig oprykning. 8000 var mødt op til den spændende kamp, som blev en mandfolkedyt af det helt store. AIA havde flere gode chancer, men efterhånden som tiden gik, blev der mere og mere nervøsitet at spore blandt spillerne for ikke at tale om lederne. Til slut syntes uret at være gået i stå, for Randers Freja pressede voldsomt og havde mange store chancer. 5 minutter før tid havde Leif Holm vel nok AIA's største chance i denne kamp, men hans udmærkede skud ramte overliggen. 4 minutter igen, og det var, som om de aldrig skulle få ende. Endelig lød dommerens fløjte. Kampen var forbi, og jubelen blandt spillere, ledere samt den populære træ-

ner, Netuka, var meget stor. Spillerne bar deres træner, Netuka, grædende i guldstol ud af banen, medens de mange mennesker gav deres besyv med ved taktfast bifald. Det store mål var for anden gang nået, og en lys tid lå igen forude.

AIA begyndte så for anden gang i 1. division i turneringen 1961 med et nederlag i Odense til B 1909. Nederlagene fortsatte indtil den 6. kamp, hvor B 1903 blev slået med 1-0. Derefter vandt AIA over KB med 4-2. Så fulgte nederlag på nederlag, og efter 11 kampe havde AIA indtaget en plads som nr. 11 med 6 points. Efterårssæsonen var derfor af stor betydning for holdet. Men lykken og heldet havde igen forladt klubben, og nederlagene fortsatte. Allerede efter 18 kampe var nedrykningen næsten en kendsgerning. Nedrykningen var en realitet efter 20 kampe. Så de to sidste kampe skulle blot overstås.

Efter kun 1 år vendte AIA tilbage til 2. division.

1962 begyndte med en kamp i landspokalturneringen mod overraskelsen fra Grindsted på Aarhus Stadion. Der var stor spænding om kampen, men AIA vandt en sikker sejr på 5-1. Så fulgte kvartfinalen mod AB, igen på Aarhus Stadion. Det blev en dramatisk kamp, som endte med en sejr til AIA på 8-7 efter straffesparkkonkurrence, og for første gang var AIA i landspokalturneringens se-

mifinale. Modstanderen blev B 1909, og den semifinale skulle AIA have vundet. Men heldet var igen bortføjlet, og efter en meget spændende kamp vandt B 1909 2-1 efter omkamp. Stor var ærgelsen, for AIA havde hele spillet i den ordinære kamp, som endte 1-1.

Kampene i turneringen var derimod ikke af det store, så efter 6 kampe var det kun blevet til 5 points. Her var der altså heller ingen opmuntring at hente.

Det blev ikke bedre, så da forårssæsonen var færdig, lå AIA på sidstepladsen med kun 7 points.

Efterårssæsonen startede lidt bedre, men godt blev det ikke. Efter 16 kampe var AIA dog rykket op på 3. sidste pladsen med 14 points.

Efter 19 kampe 16 points og efter 21 kampe 19 points. Men det holdt ikke. I den sidste kamp i Nykøbing Falster mod B 1901 skete det. AIA tabte 2-0 og måtte på kun to år se i øjnene, at man var rykket fra 1. division til 3. division. En brat overgang.

Men 19 points i 22 kampe havde vist aldrig gjort et hold til nedrykker, men uheldet var nu engang det, der hang bedst fast på AIA.

En trist skæbne, men der var tid til at vinde et nyt slag. Optimismen var i behold, trods alt.

Mogens Christensen.

Tanker med en scrapbog

Træneren Svend Ørnby

Jeg sidder med en bog med gulnede udklip og et billede af elleve glade fodboldspillere, som netop har kvalificeret sig til at deltage i danmarksturneringens 3. division.

Tænk, er der gået næsten 20 år, siden jeg lærte disse AIA'ere at kende? Er det virkelig 20 år, jeg hver gang jeg hører et resultat i radioavisen eller læser en sportsside i et af dagbladene, ligesom lader en periode af mit liv passere revy.

Jeg stiftede bekendtskab med klubben gennem en henvendelse fra Egon Krone, som fortalte mig lidt om, at man gerne ville have spillerne i form til forårsturneringen 1950, da den forudgående efterårssæson havde givet en noget mager pointtost. Han var nærmest af den opfattelse, at blot jeg kom nogle gange, ville det være nok til at rette situationen op. Efter kort betænkningstid slog jeg til, men uden at ane, at det skulle blive en af de bedste perioder i mit idrætsliv. I øvrigt anede jeg heller ikke, at der ikke var udelte begejstring for tanken blandt spillere og ledere i klubben, men århusianere lader som bekendt ikke munden løbe, og da slet ikke til en københavner. Det var meningen, at jeg skulle tage mig af 1. og 2. hold-spillerne. Fodboldspillere har altid haft en udtalt afsky mod virkeligt hårdt træningsarbejde, og specielt danske spillere har i det kapitel været langt bagud for andre idrætsgrenes udøvere, ligesom andre nationers idrætsfolk på dette felt har haft en force. Træningsarbejdet begyndte kort efter nytår. Jeg husker tydeligt, at en af spillerne under omklædningen på Aarhus Stadion den første træningsaften gav udtryk for sit mishag med dette udbud: »Er det den bisse, der skal træne holdet – så foretrækker jeg at holde op«, men jeg svarede tilbage, at han behøvede ikke at klæde om for min skyld, jeg kunne sagtens finde rundt i Marselisborgskovene uden hans hjælp. Jeg fortalte dog ikke, at han skulle gøre det gratis, hvorimod jeg fik den fyrstelige betaling af en flad femmer i timen. Den tabte jeg som regel i kortspil på busturene, så det var ingen større økonomisk gevinst, jeg fik ud af det engagement. Det var store forhold, ak ja. Senere er gagerne steget, men resultaterne blevet lidt magrere, men det er en anden historie, som det nok kunne være spændende at finde årsagerne til.

Men trænet fik vi, og det på en helt ny måde for spillerne, som nok havde hørt og læst om DBU's fællestæning med henblik på de olympiske lege i London. Det var de samme principper, jeg lagde til grund for mit arbejde, men i min egen udgave.

Jeg havde set lidt af, hvad der lokalt skete for de jyske spillere i 1948, og det huede mig ikke rigtigt. Lederen cyklede adstadigt rundt ved Mindeparken, mens de spillere, som var tilsagte, løb på stierne. Det var ikke efter

mit hovede, jeg ønskede for det første at udnytte det pragtfulde terræn så meget som muligt, og en meget mere krævende træning, og desuden min egen personlige medvirken for på min egen krop at føle, om jeg var på rette vej. Efter nogen tøven fandt spillerne ud af, at der var mening i galskaben, og fremmødet var stort. Vi var af sted i al slags vejr, og jeg husker specielt en aften på Jelshøj i bidende vind og 20 graders kulde. Det var sådan en aften, man skulle have slæbt alle sine kreditorer ud, det havde de aldrig overlevet, og så var jeg i det mindste rejst gældfri fra Århus. Da forårsturneringen begyndte, skulle det vise sig, om det havde været alle anstrengelserne værd. Det havde det, og blot et point mere mod AGF's divisionsreserver havde givet adgang til kvalifikationskampene. Ovenpå et vellykket resultat besluttede vi »at holde gryden i kog«, og i sommerperioden trænedes vi videre bl. a. med lidt atletik og nogle vidunderlige »badeudflugter« til Ballehage. Der groede et stærkt kammeratskab frem, og det i forbindelse med den gode fodboldtekniske kunnen, som spillerne var i besiddelse af, skulle vise sig at give formidable resultater i turneringen 1950-51. Der begyndte at komme mange tilskuere til kampene, og vi fik pressens bevågenhed, så det var ikke sært, at selvtilliden steg, og det blev til flatterende sejre og mange points.

Igennem 18 måneder uafbrudt blev der trænet med konditionsarbejde, og det vil være klogt at erindre i en tid med mindre gode resultater, at i moderne topidræt skal man kunne gå for fuld damp hele tiden. Dårligt spil skyldes jo ofte, at man ikke har kræfter til at omsætte sine ideer og tanker i spillet. Det er garanteret ikke ond vilje, der får en spiller til at aflevere dårligt eller sjusket, men ganske enkelt bl. a. et spørgsmål om manglende fysisk form. Når AIA dengang nåede et virkeligt fornemt stadi i dansk fodbold, skal det heller ikke forbigås, at spillerne samt ledere og træner havde et godt samarbejde. Mangler blot et led, ja så halter hele arbejdet. Fraregnet en kortere periode, hvor en fremtrædende engelsk træner hovedkuls forlod klubben, og hvor AIA's spillere mente at have brug for mig, har jeg ikke deltaget i klubbens liv, men kun fulgt det på afstand. Jeg har ofte en fornemmelse af, at netop et eller andet af leddene har svigtet, om det så har været trænerne, som man sædvanligvis skyder på, når det går skidt, eller om spillermateriale har ændret sig, det kan være svært at afgøre. Om lederne blot dette: De er folkevalgte, så dem får man sikkert ikke bedre, medmindre man i dansk idræt og i AIA helt ændrer opfattelse af ledergerning og uddannelse til et sådant hverv. Det ved man noget om, når vi mødes til 75 års jubilæet.

Sv. Ørnby.

EMDORFs Taxi

TELEFON
145823

Vore 10 vogne står
til Deres tjeneste

Hurtig og reel betjening
(Døgnvagte)

SKANDINAVISK
MOTOR CO. 1475 00
AARHUS A/S
OVENFOR
RAVNSBJERGBAKKEN
GUNNAR CLAUSENSVEJ 5

Et blivende sted

En forening, der har bestået i 50 år, har selvsagt haft mange mærkedage, som medlemmerne mindes med glæde. Det være sig dage, skabt af foreningens aktive medlemmer ved god indsats på sportspladserne, men også festlige stunder, når de har været samlet til fest for at fejre foreningens beståen, eller hvad der ellers bydes på. En af de dage, som medlemmerne mindes med størst glæde, vil formentlig være den 11. december 1954, da foreningens nye klubhus på baneanlægget på Ahavevej blev indviet, og det er vel forståeligt, når man betænker, at foreningens aktive medlemmer indtil denne dag havde haft til huse i mindre skure opført på mange forskellige baner, skure, der nok var egnede til omklædning, men var uegnede til at danne rammen om et klubliv for foreningens medlemmer.

Tanken om engang at få benene under eget bord er da også meget gammel, og har med større eller mindre mellemrum været luftet af de forskellige bestyrelser, men indtil da uden at man kom et skridt nærmere det forjættede mål, og hver gang strandede det hele på grund af økonomien, og fordi foreningen ikke havde noget blivende sted.

Det, der på ny satte gang i planerne om opførelse af et *tidsvarende klubhus*, der kunne bruges til andet end ren og skær omklædning før og efter sportsskampe og træning, var, at foreningens fodboldspillere i 1951 kæmpede sig op i danmarksturneringens 3. division og dermed gav begrundet formodning om en bedring af foreningens økonomi.

AIA havde i ca. 10 år ikke spillet nogen større rolle i dansk fodbold og ikke været deltager i DBU's danmarksturnering, men ved tilbagekomsten i 1951 vendte bladet, og AIA's guldalderperiode tog sin begyndelse, og den skabte det økonomiske grundlag for, at ledelsen igen kunne grave tanken om eget klubhus op til fornyede overvejelser. Spørgsmålet var så i første omgang, hvor klubhuset skulle opføres.

AIA havde på daværende tidspunkt til huse på banerne ved Dalgas Avenue. Her var dengang sådan set plads nok til baner, og ganske naturligt spekulerede ledelsen da også fortrinsvis på, om et kommende klubhus ikke burde opføres på disse baner, der lå bekvemt nær byens hjerte og med et stort beboelseskvarter omkring.

Efter de første indledende orienterende forhandlinger med Århus kommune ved daværende rådmand Bernhard Jensen, der var uhyre velvillig indstillet på tanken, måtte

Af Magnus Petersen

denne imidlertid opgives, fordi kommunen havde planlagt byggeri af forskelligt art på en del af banerne, således at der ikke på det overskydende areal kunne forventes at blive plads nok til det antal baner, som AIA kunne ønske at disponere over.

Tilfældet kom imidlertid AIA til hjælp, idet Århus kommune gennem nogle år havde foretaget opfyldning af arealerne ved Ahavevej i Viby kommune, og disse arealer forventedes at skulle bruges til baneanlæg, da de ikke kunne bruges til andet formål på grund af bundforholdene på stedet.

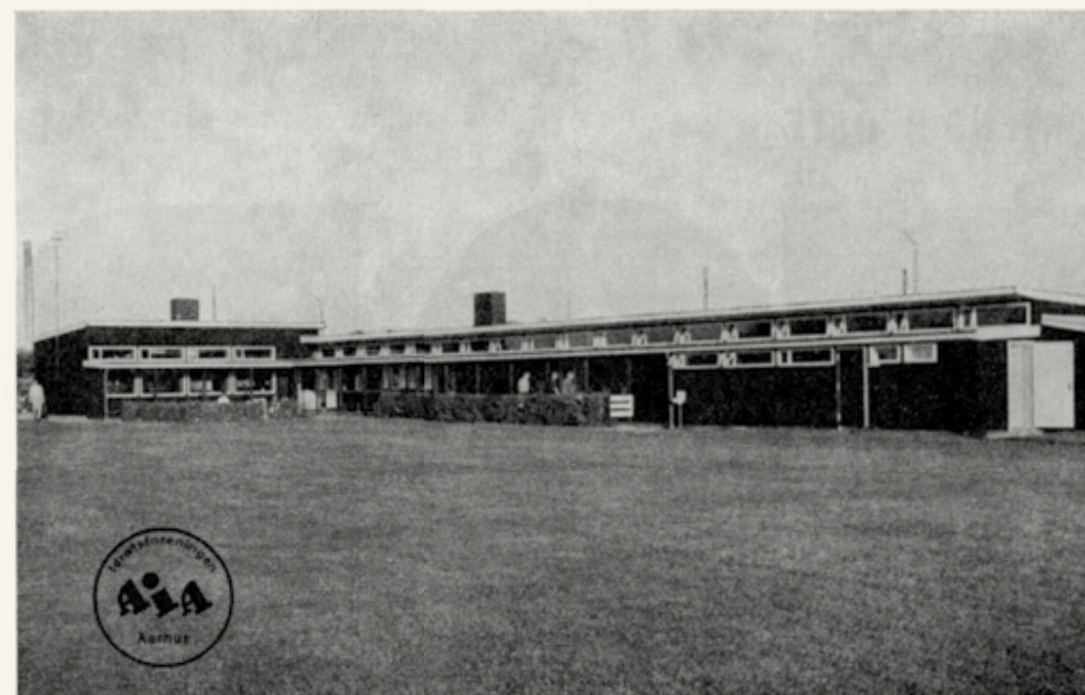
Efter nye forhandlinger med kommunen fik AIA stillet i udsigt, at vi ved fraflytning fra Dalgas Avenue kunne komme i betragtning, når det påtænkte idrætsanlæg ved Ahavevej var færdigt, og at et lejemål på dette sted kunne forventes at ville komme til at strække sig over et længere åremål.

Vi havde nu stedet, hvor et eventuelt klubhus kunne opføres, og foreningens ledelse kunne arbejde videre med planerne. Hovedafdelingens daværende formand, Jens Thygesen, der havde været med fra foreningens start og kendte alle besværlighederne med at flytte fra det ene sted til det andet, var vældig med på tanken, og sammen med fodboldafdelingens daværende bestyrelse begyndte de første famlende forsøg på at føre tanken ud i livet. Disse forsøg bestod i første omgang kun i, at man lavede nogle skitser med det gamle klubhus på Dalgas Avenue som model, dog i forstørret udgave.

Alt imens tiden gik, spillede vore divisionsspillere stot og roligt en strøm af penge hjem til foreningens kasse, hvilket bestyrkede ledelsen i, at vi kunne klare den økonomiske side af byggeriet.

Da holdet i 1953 havde spillet sig op i danmarksturneringens 2. division ved i den berømte »gyser« på Århus Stadion at spille 1-1 mod HIK i overværelse af 22.000 tilskuere, og da foreningens kasserer samme efterår ved generalforsamlingen kunne oplæse et regnskab, der udviste en formue på 95.000 kr., mente bestyrelsen, at tiden nu var inde til at føre tanken ud i livet.

Under forberedelserne til byggeriet havde arkitekt C. F. Møller og ingeniør Lock-Hansen givet foreningen tilsagn om uden honorar at stille sagkyndig bistand til foreningens disposition, såvel til udførelsen af arbejds-tegninger som med tilsyn under opførelsen, og der blev nu lavet et møde med disse personer, der lovede at udføre skitseforslag og beregninger af opførelsessummen.

Klubhuset på Ahavevej

Disse skitser og beregninger kom meget hurtigt og gik ud på, at klubhuset formentlig kunne opføres for 115.000 kr., altså den sum, som foreningen på det nærmeste rædede over. I opførelsessummen var dog ikke medregnet udgifterne til terrænarbejde, hegn, hovedledninger for vand og elektricitet samt vej anlæg.

Vi mente nu at være over det værste, men vi havde ikke taget i betragtning, at arealet ved Ahavevej ikke var byggemodent, og den første forhindring indtraf, da en vandløbskommission afsagde kendelse om, at kloakvandet fra klubhuset skulle føres gennem trykledning til en eksisterende ledning i Lykkesholmsallé i Viby, en strækning på adskillige hundrede meter, og med en anseelig fordyrelse af projektet.

Endvidere medførte opførelsen på opfyldt terræn, at det blev nødvendigt at foretage pilotering og svær armering i fundament og gulv. Hertil kom yderligere vand-anlæg og brandhane samt ledningsnet til banerne, og alle disse ting fordyrede projektet, der nu kom op på 165.000 kroner.

Dette medførte, at foreningen ansøgte Århus kommune om et tilskud til byggeriet på 65.000 kr., og i vinteren 1954 fik vi meddelelse om, at byrådet havde vedtaget at yde dette tilskud. Endelig den 6. februar 1954 samledes det af foreningen nedsatte byggeudvalg bestående af Jens Thygesen, Helmuth Jørgensen og Magnus Pedersen, der som sagkyndig havde stadioninspektør Walther Møller, der velvillig havde stillet sig til rådighed, med arkitekt og ingeniør, for at tage endelig stilling til de nu samlede planer for byggeriet og den påtænkte finansiering. Her blev der nu truffet afgørelse om, at huset skulle

opføres af træ, da der på grund af restriktioner ikke kunne gives tilladelse til at opføre huset af sten.

Arbejdet blev straks udbudt i licitation, og efter åbningen af tilbudene kunne arbejdet påbegyndes i juni 1954, ca. 3 år efter, at planerne for byggeriet tog deres begyndelse.

Arbejdet skred hurtigt frem, og i november kunne indvielsesdagen fastsættes til lørdag den 11. december.

Efter 36 års bestående og efter en omflakkende tilværelse på mange forskellige baner, var drømmen om eget klubhus gået i opfyldelse.

Ved festfrokosten i klubhusets pejsestue samledes foreningens ledere med repræsentanter fra bystyret, DBU, JBU, DIF, SIKA, ABU, arkitekt og ingeniør, repræsentanter for håndværkerne, samt en lang række ledere fra Århus-klubber, i alt 76 indbudte gæster, og det var en stolt og glad hovedformand, der ved bordet takkede til alle sider, efter at have givet en oversigt over AIA's bestående og idrætslige resultater i de forløbne år.

Om aftenen festede foreningens ledere og trænere med divisionsholdets spillere, der blev fremhævet af formanden for gennem deres indsats på fodboldbanen at have skaffet den økonomiske baggrund for klubhusets tilblivelse.

Det var en dejlig og historisk dag for AIA.

Da byggeudvalget senere blev afsluttet, beløb byggeomkostningerne incl. monteringen sig til 248.995,83 kroner.

Heraf havde AIA selv investeret 158.995 kr., kommunens tilskud androg 65.000 kr. og hos Dansk Idrætsforbund var opnået et rentefrit lån på 25.000 kr. M. P.

VÆRTENS BEDSTE
ØL

TOP

CERES BRYGGERIERNE

Tre små Kinesere

VI GLÆDER OS

til at se Dem, såvel middag som aften i vore hyggelige lokaler (velegnede til selskaber). Åben hver dag kl. 11-24

POPULÆRE PRISER OG HØFLIG BETJENING

Vi har hver dag middag fra kl. 11-23 à kr. 7,00.

Hver søndag fra kl. 10-12:

1 stk. rugbrød m/ sild
1 stk. rugbrød m/ varm frikadelle
til i alt 0,75 kr.

SELSKABER MODTAGES

Med venlig hilsen

TRE SMÅ KINESERE (orientalsk, fransk og jysk køkken)

KAJ MUNKSVEJ 1 . TELEFON 14 35 91

Inger og Vagn Dahlstrøm

Håndboldafdelingens gulddalder

Af Erik Laursen

AH 5 sek. fra mesterskabet! Sådan lød overskriften i Ålborg Stiftstidendes referat af håndboldkampen AH-AIA i Ålborg tennishal februar 1951.

Ca. 30 sek. tilbage af kampen. AH har lige udlignet og kan vinde mesterrækkens nordkreds ved uafgjort. Der er fortættet spænding blandt de sammenpressede tilskuere. Vi spiller forsigtigt foran AH's opdækning. Vi ved, hvad det gælder, et mål, og mesterskabet er vort. Sekunderne går - vi kan ikke finde en åbning i det granvoksne forsvar. Orla Holm lægger an til skud. »Nej!« bliver der råbt til ham, men Orla sender alligevel bolden af sted. Den rammer overliggeren og slår ned på den for os rigtige side af målstregen, hvor den lægger sig til rette samtidig med, at kampen fløjtes af.

Når jeg har omtalt dette så udførligt, er det fordi, det er indledningen til en epoke for AIA's håndboldafdeling, epoken først i 50'erne. Dette mål gjorde os til vindere af den jyske mesterrækkes nordkreds og gav os retten til at fortsætte mod danmarksturneringens 1. division. Men rejsen mod målet var lang endnu. Først gjaldt det om at vinde to kampe mod sydkredsens vinder, Århus 1900. Det blev til spændende forestillinger i den gamle stadionhal - som i parentes bemærket har været hjemsted for mange brave dystre.

De, der husker håndbold fra den tid, mindes vel især hallen for to ting. For det første det specielle gulv - asfalt blandet med kork - og for det andet den fantastiske stemning, der kunne herske i denne hal, hvor hver klub havde sine bestemte pladser, som medlemmerne altid søgte hen til.

Nå, tilbage til kampene mod 1900. Det gik, men det kneb. I den første tabte vi 16-13, medens vi i den anden sejrede 20-13 og således fortsatte med 4 måls overvægt.

Der forestod nu en række spændende kvalifikationskampe. Foruden kampene var der et spændingsmoment mere, og det var, om vi kunne få vor fortræffelige målmand, Benn Christensen »Lap« med. Han var marinesoldat i København, og der var hver gang spænding om vor ansøgning blev bevilget. Det gjorde den.

Det var måske på sin plads på nuværende tidspunkt at ofre et par ord på håndboldturneringens opbygning. I toppen var der en 1. division med 10 hold, hvoraf to

skulle rykke ned. Derunder kom så herremesterrækkerne i de forskellige landsdele. Først fra sæsonen 1952/53 indførtes en 2. division.

For at komme op i den fine række skulle vi så igennem en kvalifikationsturnering mod de øvrige mesterrækkevindere, som var: Tarup, Ringsted, Schneekloth og Nakskov. Da vi kom ind i billedet havde både Tarup og Ringsted slået såvel Schneekloth som Nakskov, og DHF, som med rette eller urette ofte er blevet beskyldt for at have større sans for det økonomiske end for det sportslige, havde bestemt, at nu kunne Tarup og Ringsted lige sæve os, så resten af kampene kunne spares. Det startede også efter beregningerne, idet Tarup slog os sikkert, men så gik det heller ikke længere, for Ringsted slog vi 11-11 efter en vældig god og spændende kamp, hvor der virkelig blev kæmpet fra vor side. Nu skulle de to sidste kampe spilles, og dem havde vi på udebane. Mod Schneekloth i Sundbyhallen levede vi farligt - var 7 minutter før kampens afslutning bagud 10-6, men fik pludselig spillet til at glide og kom på 11-11, inden vi få sekunder før tid fik tilkendt et straffekast, som Svend Aage Pedersen »Krølle«, scorede sikker på (mod Ringsted brændte vi 4).

Tilbage var nu blot at klare uafgjort mod Nakskov for at rykke op. Vi vandt 21-18 i en hal, der ikke var stort større end en god stue. Ihvert fald var den adskilligt mindre end den gamle stadionhal, som vi jo var vant til.

Målet - 1. division - var nået, og vi gik næste sæson i møde med en optimisme, som desværre viste sig at være helt ubegrundet, idet vi løb ind i det ene nederlag efter det andet. Vi var nok rykket for tidligt op, holdet var for ungt og urutineret til 1. division, og det koster lærepenge, som på den anden side kom os til gode senere.

Den gang spillede 1. divisions-kampene i Århus-hallen, på en bane, som var den diametrale modsætning til banen i den gamle hal på Stadion. Gulvet var glat, og banen var stor, så her havde vi bestemt ikke nogen hjemmefordel. Kun 1 kamp vandt vi i denne vor første sæson i den fornemste håndbolddrætte. Det var på en af de berygtede dobbeltture, lørdag aften i Svendborg og søndag i Helsingør. I Svendborg gik det for os, og vi

vandt 16-14. Vi var naturligvis glade over sejren, vor topscorer i kampe, »Krølle«, var endog så overstadig, at han slog et kraftspring på banen, da dommeren fløjtede af. Da samme »Krølle« ellers bestemt ikke hørte til den type, som hvirvler rundt i luften, kom dette spring vist som et chok for flere af os, i hvert fald kom det helt bag på publikum. Det var mortensaften, og vi bestemte, at nu havde vi fortjent gæstesteg. Mens denne fortræffelige spise blev indtaget, blev chancerne for næste dags kamp diskuteret og taktikken lagt. Alle så nu lidt lysere på situationen.

Det varede nu kun til næste dag, da den lagte taktik blev taget i anvendelse. Den gik i al sin enkelhed ud på, at jeg skulle mandsopdække Per Theilman. Det gjorde jeg også, tror jeg ret effektivt, blot havde vi glemt, at der var en vis Arne Sørensen, »Sprutten«, som bestemt også kunne lave mål. Han startede med 6 fuldræffere, hvorfor jeg fik besked om i stedet for at dække ham. Nu er det jo ikke så svært at gætte, at Theilman straks benyttede sig af sin genvundne frihed til at score adskillige mål. Jeg husker ikke cifrene fra kampen, men det ene var ret stort. Ak ja, ligesom Jeppe var det så kort tid, vi var i himmerig.

Vi tog den tunge gang ned i den nyoprettede 2. division, som bestod af otte hold, der af økonomiske grunde kun spillede en enkeltturnering. Her kom året i 1. division os til gode, idet vi kun tabte to kampe, nemlig på en dobbelttur til Svendborg og Schneekloth. Det gav os 2. pladsen i turneringen og dermed adgang til vor fornemste række igen.

Sommeren blev benyttet til grundig forberedelse, idet vi mod sædvane virkelig gjorde noget ud af sommerturneringen, hvilket da også resulterede i et jysk mesterskab. Vi mente selv, at denne gang skulle det gå – i hvert fald bedre end sidst. Vi var vist nærmest de eneste, der havde den mening, og de fleste var for turneringens start overbeviste om, at det ene af de to hold, der skulle rykke ud, hed AIA.

Sæsonen 1953/54 blev vor bedste, ingen tvivl om det. Vi startede med en sikker, men overraskende 15-6 sejr over KFUM, og derefter slog vi efter tur de to andre århusianske divisionsklubber AGF og VRI. Også de udenbys hold, der kom på besøg i den helt nye hal på Stadion, så AIA fra en helt anden side end sidst. Selv et så stærkt hold som de sidste års danmarksmestre fra Ajax måtte spille sig helt ud og endog nøle, før de fik en kneben 13-12 sejr med hjem til København – for øvrigt noget utilfredse over at skulle komme i vanskeligheder mod et arbejdsmandshold, som en af deres ledere udtrykte sig efter kampen.

Selvfølgelig var det en hentydning til den form for håndbold, som vi spillede. Vor taktik var simpelthen at score, hver gang vi havde bolden. Den taktik er der jo mange, der har haft før os, men vi gennemførte den i mange tilfælde, fordi vi holdt på bolden med et sikkert spil, indtil modstanderen gav en blottelse. I det lange løb bliver en sådan stil monoton, og den blev da også ret ofte brudt af hurtige opløb baseret på lange udkast fra »Lap«.

Simpelt og effektivt. Vi vandt adskillige »arbejdsmandssejre«, og kun svaghed på udebane forhindrede, at AIA kom mellem medaljetagerne i dette års danmarkss-

turnering. Vi var et hjemmehold, og selv om vi spillede flere gode kampe på udebane, var der altid et eller andet, der kiksede, som f. eks. i Helsingør, hvor vi havde ført hele kampen, indtil vi fik Nyhuus skadet ved et hændeligt uheld, brændte et straffekast for derefter de sidste minutter at gå helt ned. Til sidst var det virkelig, som om holdet fik komplekser på udebane, en kendsgerning er det, at vi fik alle vore 18 points på hjemmebane. Det rakte til en fjerdeplads efter Tarup (23), Ajax (20) og KFUM (19). Det gode resultat i 1953/54 set i sammenhæng med holdets ungdom skulle berettigede til at tro på succes fremover. Når der alligevel herskede visse betæneligheder, skyldtes det, at flere af spillerne i mellemtiden var blevet indkaldt til militæret, og selv om de

Holdet, der spillede sig op i 1. div. i 1950-51. Forrest fra venstre: Hans Friis, Hardy Jensen, Benn Christensen, Ove Sand Jensen, Sv. Age Petersen, Orla Holm, Tom Sørensen, Erik Laursen, Henning Schou og Bent »Gummi« Nielsen

kunne få fri til kampene, kunne de jo ikke træne med det øvrige hold, hvilket selvfølgelig var en afgjort svækkelse. Om det var derfor, sæsonen startede dårligt, skal jeg lade være usagt, men det magre resultat af de første seks kampe var 2 points. Senere gik det en del bedre, og før sæsonens sidste kamp mod Efterslægten i København var stillingen i bunden.

Efterslægten 11 p., AIA 10 p. og Ringsted 1 p.

Da to hold skulle rykke ned, kunne AIA således klare skærene ved en sejr. Jeg var ikke øjenvidne til kampen, men kan citere BT's overskrift dagen efter: »Dommeren skyld i, at AIA røg ud af 1. division«. Nu får dommere i almindelighed og håndbolddommere i særdeleshed skyld for mange ting, som de hverken har lod eller del i, og alene bære skylden for resultatet af en hel sæsons kampe kan den pågældende dommer vel næppe, men hvordan det nu end hænger sammen, så blev Ove Sands sidste minuts mål, der kunne have reddet begge points hjem til AIA, underkendt for mas, skønt såvel Sand som hans københavnske modspiller efter kampen – ifølge pressen – erklærede, at de overhovedet ikke rørte hinanden.

Nu endte kampen uafgjort, og Efterslægten blev, medens AIA rykkede ud af 1. division, hvor vi ikke siden har vist flaget.

Hvilke faktorer gjorde så AIA's håndboldhold først i 50'erne til et godt hold? Stjernespillere? Nej, absolut ikke. Vi havde en virkelig god målmand i »Lap«, der toppede sin indsats ved at blive udtaget som udskiftningsmålmand på det danske hold til verdensmesterskaberne i Sverige i 1954. Især mod hold han kendte, som de øvrige Århus-hold, var »Lap« utrolig stærk. Han kendte deres skytter, og han benyttede sig af denne viden til næsten altid at stå, hvor skuddene kom. Mod fremmede gik det ofte mere op og ned. Han skulle lige have haft et par år mere til at lære de danske 1. divisionsspillere rigtigt at kende, så er det ikke godt at vide, hvad det kunne have ført til. Men hans tilstedeværelse mellem stængerne havde en enorm betydning for forsvaret, og han har reddet mange prekære situationer.

Skal der nævnes én mere, må det blive vor anden landsholdsspiller, Henning Schou. Et varieret skud og evne til at finde stregspillerne var karakteristisk for hans spil, som alt for ofte blev slået i stykker af en hårdhændet mandsopdækning.

Forsvaret var baseret på solide armparader, hvor vi havde to eksperter i Hardy Jensen og vor anfører, Orla Holm, to spillere, som også begge havde blik for det opbyggende spil.

Men faktisk er jeg ked af, at jeg overhovedet har nævnt navne, for nu mangler jeg jo Bent Nielsen »Gummi«, Jørgen Nyhuus, Flemming Roesen, Sv. A. Pedersen, Hans Friis, Ove Sand Jensen, Knud Busch og Bent Andersen m. fl., som alle har været med til at præge holdet. Jeg vil hellere bruge en karakteristik af AIA's hold, som så rammende er blevet givet af en af vore modstandere, Poul Loch fra AGF. Han sagde i en udtalelse til en avis: AIA slår de øvrige Århus-klubber, fordi AIA har det mest udprægede holdspil. De øvrige hold kan lave taktik mod hinandens nøglespillere, men det kan ikke gøres effektivt mod AIA'erne, som alle i lige høj grad er med til at give holdet styrke.

Nej, skal noget fremhæves for de gode resultater, så må det være kammeratskabet, og her træder jeg vist ikke nogen for nær ved i særlig grad at nævne vore to store humørsprede, Hardy og Orla. Var de gået scenevejen, var de blevet århundredets komikerpar; nu slog de deres folder under mere beskedne former og var med deres humor, vitser og andre gode egenskaber medvirkende til, at et hold blev rystet sammen, så det virkede som en enhed.

Før en kamp skulle Hardy i omklædningsrummet se, om bolden rullede, d.v.s. om han kunne få den til at rotere på sin strakte pegefingert – og den situation kunne Orla få meget ud af, ligesom de også på mange andre måder spillede op til hinanden, og dermed pustede liv i den øvrige flok. Der var ingen sure miner, og det er uden tvivl sundt med godt humor og smil midt i den mere alvorlige kamp om points.

Selvfølgelig er der en, jeg ikke må glemme. Vor formand, træner, holdleder – og gode ven, Rudy Blom. For skal nogen enkeltperson tillægges æren for klubbens indsats i disse år, må det helt naturligt blive ham. Hvad han har ofret af tid og arbejde for AIA's håndboldafdeling, lader sig næppe opregne, og hvad han har betydet, kan ikke beskrives.

Jeg har tidligere citeret overskriften fra et dagblads anmeldelse af vor sidste kamp i første division. Denne anmeldelse sluttede med ordene: AIA'erne tog modgangen og nedrykningen fint. De gratulerede på banen Efterslægten spillere med et smil og fremsatte i øvrigt ingen beklagelser over noget som helst, ligesom de også under de sidste enerverende minutter af kampen holdt stilen smukt!

Disse ord, synes jeg, er da en værdig efterskrift til en stor epoke i AIA's håndboldafdelings historie, og jeg kan kun håbe, at en forhåbentlig kommende storperiode må få et lignende eftermæle.

Erik Laursen.

Jet lønner sig at gå til FONA - ih, de er så flinke Guldsmedgade 15 - 8000 Århus C	ISOLERING J. Madsen - Telefon (06) 15 84 76
Aut. El-installatør HELGE PAULSEN Harald Jensens plads 1 A - Telefon 13 04 15	Alt godt i kager og chokolade E. LUND Rosenvangs Bageri Rosenvangs Allé 52 - Telefon 14 02 67
Flemming GAARD GRAD Tandtekniker Frederiks Allé 164 - Tlf. 13 36 65 Aftenkonsultation efter aftale	KONGSVANG MASKINSNEDKERI Haraldsgade 27 - Telefon 14 09 82 Udfører alt tømrer- og snedkerarbejde

Et kapitel

i hovedbestyrelsen som 21-årig

Peter Christensen fortæller

Det var på banerne på Dalgas Avenue, jeg som 16-årig første gang så AIA's hold spille fodboldkampe og begyndte at fatte interesse og sympati for de spillere, der den gang var klubbens bedste.

Der var da i klubbens korte levetid bygget et hold op, der kunne begynde at gøre sig gældende mod de eksisterende klubber af ældre dato.

En skønne dag i året 1922 tog jeg mod til mig og blev medlem. Dermed var min skæbne inden for fodbold beseglet. Jeg startede på 1. junior hold (der var næsten spillere til 2 hold) og fandt mig godt tilpas blandt mine nye kammerater. En af dem var »Manse«, og det blev til mange års kammeratskab og venskab. Efter 2-3 års forløb fulgtes vi ad på 1. holdet, hvor jeg vel sluttede i 1936.

Det var herlige år, og højdepunktet for os var, da vi nåede at spille AIA's 1. hold op i Jyllands fornemste række – den såkaldte mesterrække. Mange vil sikkert med glade følelser mindes den berømmelige forwards-kæde med Niels Borges, Arnold Laursen, Arne Jensen, undertegnede og Folmer Andersen, der gerne lavede op til 7 mål pr. kamp. Det var tider for os.

I denne opgangsperiode voksede fodboldafdelingen sig op i position og skabte såvel sportslig som økonomisk et solidt grundfæste for klubben.

Der var også i klubbens barndomsår mangel på ledere, og det faldt i de aktive spilleres lod at lade sig vælge i ledelsen. Jeg var vel ikke mere end ca. 21 år, da jeg som medlem af fodboldudvalget også kom ind i klubbens hovedbestyrelse.

I årenes løb har klubbens struktur ændret sig til selvstændige afdelinger med en fællesledelse, men fodboldafdelingen har altid været den afdeling, jeg følte mig stærkest knyttet til og derfor havde min varmeste interesse.

Forskellige forhold i klubben medførte, at jeg i perioder også måtte overtage posten som formand for fællesledelsen, indtil jeg af private grunde fandt tiden inde til at stoppe og hellige mig familielivet.

Men i 1954 lod jeg mig så overtale til at give en håndsrækning med igen. Det var min gode ven »Manse« der på daværende tidspunkt var formand for fodboldafdelingen som spurgt om jeg ikke kunne tænke mig at være med igen. Det var den gang AIA's 1. hold var på vej til 1. division med kometagtig fart. Selv om jeg ikke havde stærke ambitioner slog jeg til og blev sekretær i fodboldafdelingen. At jeg allerede 2 år efter måtte overtage for-

mandsposten efter »Manse«, der trak sig tilbage, kom vel nok lidt bag på mig. Jeg forsøgte efter bedste evne at leve op til de krav, der var forbundet med et sådant fritidsjob med ugentlige møder, aftaler af kampe, tilrettelæggelse af rejser og ture, engagement af trænere m. m.

Det blev til mange herlige oplevelser med et hold bestående af prægtige og slagfærdige unge fyre, som ikke lod sig standse af modgang af og til – et hold sammenknyttet i årelangt kammeratskab og besiddelse af en sjælden teknisk og taktisk kunnen på en fodboldbane. Jeg behøver ikke her at nævne navne – for alle kender gutterne fra de år, da holdet rykkede op fra 3. division til 2. division og endelig til 1. division. Skade, at oprykningen skulle vare hele 4 år – ellers var det nok blevet til flere år i 1. division.

Det var træneren, Svend Ørnby, den humorfyldte, slagfærdige og mundrappe, der var med til at bringe 1. holdet de første trin op ad stigen, hvorefter det faldt i den energiske og 100 % AIA'er, Aage Holms lod at være med til at føre holdet helt til tops i Danmarks fornemste division. Da Aage Holm herefter fandt tiden inde til at holde pause, engagerede man fra 1. januar 1956 Svend Aage Jespersen, som selvsikker og optimistisk gik i lag med opgaven – og som det hurtigt viste sig – uden at imponere spillere og ledere. Det var den gang, som nu, et problem at skaffe kvalificerede danske trænere. Vi forsøgte da gennem English football association at få en engelsk træner. Året efter stiftede vi herved bekendtskab med den engelske staffcoach Eric Jones, hvis kvalifikationer uden tvivl var i orden. Den selvsikre og lidt arrogante lille englænder holdt sit indtog med brask og bram. Hans professionelle krav til spillerne faldt ikke i god jord, og her til kom ofte sprogsvanskelighederne. Men han var sandelig ikke kedelig og blev hurtigt en kendt mand i byen. Den gode Jones tålte imidlertid ikke modgang, og det endte med, at han efter ca. 10 måneders forløb pakkede sit tøj og formentlig noget skuffet returnerede til England.

Det lykkedes herefter – også via England – at komme i forbindelse med østrigeren Ernst Netuka. Denne beskedne, tiltalende og sympatiske mand, der kom fra Leichester, hvor han havde været ungdomstræner, faldt hurtigt godt til i klubben og blev afholdt af alle fra de alleryngste spillere og opefter. Det viste sig snart, at han var i besiddelse af alle de gode egenskaber, man kunne forvente af en træner. Han kunne det hele, og navnlig hans

taktiske bedømmelser kunne ikke vurderes højt nok. Han var med i nedrykningen til 2. division, men havde den triumf, at holdet påny kunne rykke op. At det kun var et år, holdet formåede at bevare livet i 1. division, vil ingen laste Netuka for. Tilgangen af afløsere fra ungdomsrækkerne slog ikke til, og den tunge gang nedad stigen begyndte. Efter ca. 3½ års forløb måtte vi tage afsked med klubbens gode ven, Netuka, der nu rangerer blandt eliten af trænere.

Påny stod vi i vanskeligheder med at finde en træner, der ville overtage det »vanskelige« trænerjob i AIA, idet der også efterhånden måtte tages økonomiske hensyn. Vi fandt efterhånden frem til min gode ven, den tidligere

AGF'er, Jens Nygård, som i 1962 energisk og ufortrødent gik i gang med at rette den »hældende skude« op. Han vandt hurtigt spillernes tillid og blev med sin ukuelige optimisme og altid gode humør meget afholdt blandt spillerne.

Mit kapitel som formand sluttede i januar 1963, og jeg tænker stadig med oprigtig glæde tilbage på mange ufor-glemmelige oplevelser og sammenkomster, hvor de unges livsmød gav næring til, at man genoplevede lidt af sin egen ungdom og opnåede at få følelsen af at blive betragtet som kammerat og ven trods aldersforskellen.

Tak for mange gode år.

»P. K.«

MAJA GAMMELGÅRDS

Boghandel

Nørre Allé 33

Telefon 12 17 37

Århus C

Aktieselskabet

ARBEJDERNES LANDSBANK

Filialen i Århus

JAGT- OG FISKERIMAGASINET

ønsker

AIA

til lykke med

Jubilæet

MURERARBEJDE

Reparationer som nyt

Tilbud gives gerne

M. K. PEDERSEN

TELEFON 15 49 49

Damehåndbold -

en pryd for klubben

Af Rudi Blom

Damehåndbolden indenfor klubben startede i året 1939, hvor vi havde 2 hold tilmeldt i JHF's turnering.

Vort 1. damehold spillede sig ret hurtigt op i mesterrækken, hvor det dog førte lidt af en elevatortilværelse, indtil vi omkring 1946 opgav dameafdelingen på grund af manglende tilslutning.

På hovedafdelingens generalforsamling i januar 1949 blev der igen indført damehåndbold i AIA. Der var på generalforsamlingen en del diskussion om denne disposition, men det blev vedtaget, og det har jo senere vist sig, at det var en fornuftig beslutning.

Der var enighed om indenfor bestyrelsen, at der skulle lægges et stort arbejde indenfor arbejdet med piger, juniore og ynglinge, og dette viste sig at være det rigtige.

Vi var så heldige at finde nogle gode ledere og trænere til disse unge spillere i Litta Nielsen og senere Henny Djørup og Lena Olesen. Da disse efterhånden faldt fra på grund af bortrejse fra byen, var der heldigvis andre til at afløse, og her kan jeg nævne Ina Holm og Aage Armann, og i de senere år Annelise Petersen, Helen Christiansen og Bent Andersen.

Vort 1. damehold spillede sig op i mesterrækken i

1955, og har siden den tid, takket være gode afløsere fra ungdomsafdelingen, kunnet holde sig blandt de bedste.

Jeg kan her oplyse, at den første fine placering opnåedes i sæsonen 1957/58, hvor holdet blev Århus-mestre.

I vintersæsonen 1961/62 blev vore dame-ynglinge, dygtigt ledet og trænet af Aage Armann, jyske mestre, hvorefter de deltog i de afsluttende kampe om det danske mesterskab, hvor holdet placerede sig som nr. 4.

Fra sæsonen 1960/67 begyndte det så rigtigt at virke, at vi fik gode ungdomsspillere op som seniores, idet vort 1. damehold blev nr. 2 i dame-mesterrækken nord, og samme placering opnåedes i sæsonen 1961/62. I 1962/63 blev holdet vinder af nordkredsens. Holdet vandt over sydkredsens vinder, men tabte den afgørende kamp om oprykning til damedivisionen til »Stjernen«, Odense. Vi vandt den første kamp i Århus med 1 mål, men tabte den anden kamp i Odense med 3 mål.

I 1963/64 lykkedes det så for vort damehold at spille sig op i 1. division vest, idet vi vandt en oprykningsturnering mod Vejle »Olympia« og Svendborg Håndboldklub.

Holdet, der i 1965 sikrede oprykning til 1. div. Forrest fra venstre: Ina Holm, Gerda Damsgård, Lone Morgen, Hanne Westergård, Anette Larsen, Ingrid Petersen, Inga Friis, Lene Eppler, Anne-Lise Petersen, Tove Miller, Inge Jensen, Lene Rasmussen og holdlederen, Rudi Blom

Holdet, der i 1967 blev dansk mester i serie 1 i De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeningers sommerturnering. Forrest fra venstre: Inger Skaftved, Birthe Johansen, Bente Madsen, Kirsten Jensen, Hanne Westergård, Grete Brønd, Lene Eppler, Bente Mikkelsen, Inger Christiansen, Hanne Madsen og holdlederen Rudi Blom.

I 1964/65 spillede vi i 1. division vest, og vi fik inden turneringens start at vide, at der skulle oprettes en landsomfattende damedivision bestående af de 4 bedst placerede hold henholdsvis fra øst og vest. Det blev en meget spændende afslutning, vi fik på denne sæson, idet vi den sidste spilletag i Odense skulle vinde vor kamp mod Bolbro, medens Stjernen Odense skulle vinde over Ålborg 1919, og Skovbakken skulle vinde over Odense Frem.

Alt lykkedes for os, og vore damer var mellem de 8 bedste damehold i landet.

I sommeren 1964 blev vore damer herefter jyske mestre og nr. 4 ved de danske mesterskaber, så det var, hvad man kan kalde et virkeligt godt år.

I sæsonen 1965/66 spillede vi i 1. division, men måtte desværre nøjes med en plads som nr. 7, og da de to nederste hold skulle rykke ud, måtte vi ned i 2. division vest.

Her er holdet i sæsonen 1966/67 blevet nr. 3, 1 point efter nr. 1, og i sæsonen 1967/68 blevet nr. 2 med samme pointtal som nr. 1, så nu håber vi på det bedste for den kommende sæson.

Det er ikke alene vort 1. damehold, der har kunnet gøre sig gældende, idet vort 2. damehold, der spiller i serie 1, 2 gange har spillet oprykningskampe til mesterrækken, men desværre er holdet begge gange blevet slået.

Desuden havde vi i sommeren 1967 tilmeldt 1 hold i De danske Gymnastik- og Ungdomsforeningers turnering. Holdet spillede i serie 1, og blev efter 20 kampe uden nederlag danske mestre.

Vor dameafdeling har gennem årene leveret mange spillere til udvalgte hold.

Lena Olesen (nu Nielsen og spillende i HG) debuterede på landsholdet i 1959 og opnåede at spille 4 landskampe for AIA (hun har senere spillet yderligere 22 landskampe for HG).

Inge Steen deltog i truppen, der spillede om verdensmesterskabet i Vesttyskland i november 1965.

AIA er den klub, der har leveret flest spillere til vore ynglingelandshold, nemlig følgende: Grethe Brønd, Birthe Johansen, Pia Kok, Annette Larsen, Inge Steen og Hanne Vestergaard.

Til det jyske damehold har klubben leveret: Lena Olesen, Birthe Johansen, Tove Nielsen, Lene Rasmussen, Grethe Brønd, Inge Steen og Hanne Vestergaard.

Vi har desuden været repræsenteret på de udvalgte jyske ungdomshold, så man må vel sige, at vore dame-spillere har gjort sit til at repræsentere klubben udadtil.

Jeg vil slutte denne gennemgang med at udtrykke min store glæde over, at det ser ud til, at vi i klubbens jubilæumsår stadigvæk er spækket med virkelig gode spillere, lige fra småpigerne og op til seniores. Når man ser Helens og Hannes piger, Annelises juniore og Flemmings ynglinge spille håndbold, og desuden ser på, hvor mange gode og unge seniorspillere vi har, behøver vi ikke indenfor klubben at være nervøse for, at de ikke vil leve op til tidligere opnåede fine resultater.

Rudi Blom.

Den største oplevelse - ikke olympiaden

Poul Pedersen fortæller

Mit første bekendtskab med fodbold tydede ikke på, at jeg ville vælge denne idrætsgren som min hobby. Godt nok var jeg kun 4 år gammel, da min far tog mig med til den første fodboldkamp. Jeg havde ikke set ret længe på de 22 spillere, før jeg sagde til min far: »Skal vi ikke gå i stedet for at stå og se på det pjat«. Nu, da jeg er blevet adskillige år ældre, vil jeg håbe, at det hele kunne gøres om.

I ca. 25 år har AIA været mit opholdssted i størstedelen af min fritid, og jeg har i de år, siden jeg som 6-årig blev indmeldt, haft så mange glæder af fodboldspillet, at jeg roligt kan anbefale enhver dreng at gøre fodboldspillet til sin hobby. Jeg kunne ønske for enhver fodboldspiller, at han måtte komme på landsholdet, men det er mig magtpåliggende at fastslå, at jeg som fodboldspiller ikke har haft bedre tid end som dreng og junior. Fodboldglæde er ikke forbeholdt landsholdet.

Landsholdets bagside

De mange landskampe og de talrige rejser til udlandet har givet mig mange oplevelser. Nogle af dem har været uforglemmelige, både på grund af kampene og mødet med fremmedartede forhold, samt samværet med udenlandske kammerater. Det er helt klart, at jeg ikke kunne have gjort mig håb om at se så meget af verden på en så behagelig måde, hvis jeg ikke havde spillet fodbold.

Men tro ikke, at det altsammen har været store oplevelser. Jeg har været på landskampsrejser, hvor endeløse venten i triste lufthavne, træning på stadions, ophold på hotelværelser, og en biograftur og et besøg på en natrestaurant har været det kedsommelige for- og efterspil til kampen.

Jeg er ikke blind for, at det er svært for Dansk Boldspil

Union at tilrettelægge disse ture, og at det primære er selve kampene. En synes nu engang om popmusik, en anden vil hellere i opera, mens en tredje foretrækker at gå i teatret. Hvad jeg gerne vil have folk til at forstå er, at landskampsoplevelser ikke altid er så store, som man er tilbøjelig til at tro. Der er ofte ligeså store glæder at hente ved klubkampene i Danmark.

Den største oplevelse

Det kan måske lyde underligt, men jeg har ikke haft min største oplevelse som fodboldspiller på landsholdet eller på AIA's 1. hold. Den havde jeg nemlig allerede som junior, da jeg i 1949 på Idrætsparkens bane i København var med til at vinde landsjunior-stævnet på Jydsk Boldspil Unions udvalgte hold. Jeg husker endnu hver eneste mål og hver eneste afgørende situation i disse junior-kampe. Det var for mig uden overdrivelse »alle tiders« stævne. Efter finalen, der blev overværet af 40.000 tilskuere, da det var forkamp til Provinsen-København, fik jeg en meget fin omtale i pressen, bl. a. skrev Knud Lundberg: »Lad mig trække 4 mand frem som eksempler på, hvad driblinger – brugt med forstand – kan betyde netop for sammenspillet. De fire drenge tager såmænd ikke skade af det. Ingen af dem undgår presseomtale i løbet af kort tid. Først og fremmest den jyske matchvinder, Poul Petersen fra AIA«. De andre 3 var Ove Beck Nielsen, AB, Erik Nielsen, AB, og Bruno Eliassen. Var det lidt sært, at en provinsdreng blev lidt ør i hovedet af så megen ros fra kampene i Kongens by. Nå, heldigvis forstod min far og mor at lægge en dæmper på min begejstring. Træerne skal ikke have lov til at vokse ind i himlen.

Poul Petersen interviewes af Gunner NU Hansen efter en landskamp

På 1. holdet

Når jeg med glæde særlig tænker tilbage på min juniortid, skyldes det, at jeg som junior fik lov til at spille fodbold, så teknisk snilde for alvor gik forud for fysisk kraft. Senere fik jeg dog også lov til at spille fodbold, da jeg efter kort tid på ynglingeholdet debuterede som venstre innerwing på AIA's mesterrækkehold, det daværende 1. hold. Det var på ingen måde et fighterhold, jeg her spillede på. Dirigeret af Hans Viggo spillede vi short-passing. Vi sikrede os oprykning til 3. division i 1951, da vi 11. juni i Kalundborg slog hjemmeholdet 1-0.

Vi blev nummer 3 det første år i 3. division, men allerede i den følgende sæson sikrede vi os oprykning til 2. division. I sæsonen 1953/54 opnåede vi en tredjeplads i 2. division, og fra efteråret 1955 spillede vi i 1. division. Den store succes sikrede os på kort tid så mange penge, at vi kunne skabe os ordentlige træningsforhold, for grundlaget for successen på de dårligst tænkelige betingelser, men et godt kammeratskab.

Landsholdsdebut

Jeg var så heldig at være med på AIA's 1. hold, da det spillede noget af det bedste fodbold, der er præsteret af noget dansk klubhold, og derfor kan jeg også takke det hold for, at jeg den 21. juni 1953 skulle debutere mod svenskerne i Københavns Idrætspark.

Naturligvis var jeg glad for udtagelsen, men med glæden meldte nervøsiteten sig hos mig. Pludselig blev jeg bestormet med henvendelser fra journalister over hele landet, og det kan nok tage pipet fra en 19-årig, der ikke før har været i rampelyset.

Jeg lavede ikke nogen imponerende præstation mod svenskerne, men blev udsat for et slemt nervepres allerede inden kampen begyndte. Da vi løb op ad den smalle tunnel, blev vi mødt med et brøl, som Idrætsparkens hårdtprøvede mure kun kender fra svenskerkampene, og det var næsten, som om man blev kastet tilbage. Den første bold, jeg modtog på højre fløj, ville jeg stoppe med

højrebenet og spille »sikkert«, men af bare nervøsitet fejlbødte jeg den, så den rullede under foden til indkast. Det suk, der kom fra de 50.000 tilskuere, gik gennem marv og ben. Men mit første lidt triste bekendtskab med landsholdet blev hurtigt afløst af andre og mere positive ting. Således har jeg med landsholdet været i alle europæiske lande. Der kommer en del minder frem, når jeg tænker på turene til Sovjet, Grækenland, Island og Italien, ved olympiaden i Rom i 1960. Turen til olympiaden startede den 21. august, d.v.s. den startede i efteråret 1959, da olympiadetræningen begyndte. I perioden, efteråret 1959 til august 1960, gennemgik vi et meget hårdt træningsprogram, idet vi trænede de normale 2 gange i klubberne, og der udover trænede vi 2 gange om ugen fællestræning. Vi startede derfor fra Kastrup med forvisningen om, at vores træningstilstand var den bedst mulige. Turen til Rom foregik sent om aftenen, og vi glædede os alle, da det var første gang, vi skulle flyve med jet (caravelle). Efter 2½ times flyvning var vi i Rom, og selv om det var august og nogenlunde lunt i Danmark, var det en mærkelig fornemmelse at stå i skjorteærmer ved lufthavnsbygningen i Rom. I bussen blev vi kørt ud til vort opholdssted i den olympiske by. På vejen gennem Rom kunne vi i projektorbelysning se Colosseum og flere andre »gamle« ting. Vi blev indlogeret i 2 3-værelses lejligheder, hvor jeg boede i stue med Hans Chr. Nielsen og From. Bygningerne, vi boede i, var bygget til olympiaden, men skulle efter denne bruges til beboelse for tjenestemænd.

Dagligliv i Rom

Efter en god nats søvn stod vi op og gik over i en af restauranterne for at spise morgenmad. I »byen« fandtes 18 restauranter, så de nationaliteter med næsten alle spisevaner, spiste sammen. Således delte vi restauration med Island, Finland, Norge, Sverige og Polen. Til måltiderne kunne vi få alt, hvad hjertet begærede. Vi kunne ved middagsmåltidet vælge mellem 8 forskellige slags supper, 8 kødretter og ligeså mange desserter. Desuden

B.T.

ser friskere på sporten

bogtryk

offset

kystvej 37 . telefon 120611

lå der bæreposer, så vi kunne tage fanta, sola, frugt, is og så videre med op på værelserne.

Formiddagene brugte vi gerne til træning. Her fik vi som regel en temmelig hård gang konditions- og boldtræning, og vi sluttede gerne med en kamp, hvor de 2 lejlighedsbeboere spillede mod hinanden. Om eftermiddagen gik vi på det olympiske stadion, hvor vi så atletik. Aftnerne tilbragte vi i en af de 2 sportshaller, Palazzo Dello Sport eller Palazetto Dello Sport, hvor vi så boksning eller basketball. Et par aftener var vi også til svømning på det olympiske stadion. Endelig kunne man også se film i friluftsbioграфен i den olympiske by. Til alle sportsstederne samt til de offentlige trafikmidler havde alle olympiske deltagere gratis adgang. Hver aften indtil konkurrencerne begyndte, var vi til flaghejsning i den olympiske by. Her blev hejst de sidst ankomne nationers flag samt spillet deres nationalmelodier, hvorefter de var indrulleret i den olympiske by.

Efter de indledende kampe nåede vi frem til semifinalen mod Ungarn. Denne kamp behøver sikkert ingen omtale, da de fleste nok husker den. Vi vandt 2-0 i en kamp,

som var vidunderlig at være med i. Finalen i den olympiske turnering var for vort vedkommende en kendsgerning. Her blev vi slået 3-1 af Jugoslavien, og den sejr var absolut fortjent.

Da vi endelig efter 3 uger i Rom satte kursen hjemad, blev vi lige fra Kastrup lufthavn og til Århus rådhus hyldet til den store guldmedalje, selv om vi kun fik sølv.

Nogle har ment, at det var et handicap for mig at spille for AIA, men min klubs trængselsperioder har aldrig givet mig lyst til at spille for andre. Det er klart, at det er lettere at kvalificere sig til landsholdet, hvis AIA altid spillede ligeså godt som det bedste hold her i landet. Men årsag og virkning skal ikke blandes sammen. Det er jo muligt, jeg havde medansvar, når det ikke gik så godt for AIA. Og det har jeg haft mange gange på lige fod med mine holdkammerater.

Til sidst vil jeg for AIA som jubilæumsønske håbe, at mange AIA'ere må få lige så mange oplevelser, som jeg har haft ved at være AIA'er(til glæde for dem selv og til gavn for klubben.

Poul Petersen.

HOVEDBESTYRELSEN 1968

Forrest fra venstre: Axel Larsen, sekretær, Egon Krone, hovedformand, Harry Eriksen, næstformand. Stående fra venstre: Rudi Blom, Esben Vejlin, Vagn Sørensen og Harry Pedersen, kasserer

Så godt kørende som aldrig før!

Gymnastikledere 1968

Af formanden Harry Eriksen

Gymnastikafdelingens levedygtighed er betinget af, hvilke ledere, man har til holdene. Ledernes egenskaber giver sig udslag i vores medlemsantal. At samle og fange medlemmernes interesse, samtidig med, man forsøger at dygtiggøre gymnasterne, er ledetråden for vore ledere. Igennem årene har vi haft mange dygtige folk, men jeg synes specielt, at vi for tiden er så godt kørende som aldrig før.

Dameledere

For damernes vedkommende er det Marie »Mippe« Pedersen, som har været den bærende kraft i mange år. Mippe har været leder i AIA i 30 år, idet hun begyndte i 1938. Uden hendes store evner som leder tror jeg ikke, at AIA's fruegymnastik har været det, den er i dag. For tiden er hun leder af frueholdet. For få år siden var Mippe leder af et ungpigehold og to fruehold pr. aften, og det klarede hun godt. Mippe kan være hård, men alle gymnasterne kan lide hendes måde at lede på, og de hold, Mippe leder, er altid store hold. Der kan være op til 70 deltagere pr. hold. Det vil blive et savn for AIA's gymnastikafdeling den dag, Mippe holder op som leder.

Nelie Sønder har været leder for AIA siden 1956. Hun har ledet ungpigeholdet, og efter en pause på et par år er Nelie atter vendt tilbage. Denne gang som leder for et fruehold, og vi håber, at vi kan få megen gavn af Nelie Sønders store evner som leder i mange år endnu.

Inger Christensen, der leder de unge piger, som hun, efter at Nelie Sønder havde holdt op, overtog ledelsen af, begyndte sin ledergerning først i 1960'erne. Inger lægger stor interesse og dygtighed for dagen, og hun forstår at samle de unge piger. Hun er altid tjenstvillig – er vi i vanskeligheder, som når en leder på grund af sygdom eller andre årsager er fraværende, kan vi altid regne med, at Inger vil træde hjælpende til.

Grete Stitz Berwald leder både de små og store piger. Det gør hun med stor dygtighed. Hun har de evner, der

skal til for at lede pigegymnastikken, så det bliver både til glæde og gavn for pigerne.

Herreledere

Inden for herregymnastikken har Jul Pedersen været leder af dregegymnastikken i ca. 20 år. Jul har gjort et meget stort arbejde for AIA's gymnastikafdeling. Det var på hans opfordring, at vi startede dregegymnastikken, efter at gymnastikafdelingen blev selvstændig. Arne Møller hjalp Jul i ca. 3 år, ellers har Jul selv ledet dregegene. Han har haft 3 hold pr. aften to gange om ugen i flere sæsoner, og derforuden har han selv været med til gymnastik to gange om ugen. En virkelig stor præstation af en mand i 50-års alderen. Igennem de 20 år har Jul fået mange drenge til at melde sig i AIA, og han har gået til mange forældre og fået dem overtalte til at indmelde deres drenge i AIA. Som leder har Jul haft meget stor tålmodighed, som der skal til for at lede dregegymnastikken, men bliver støjen for stor, blæser Jul i fløjten, og så bliver der ro. Jul skal ikke alene lede gymnastikken, men han skal også hjælpe de små i tøjet. Det hele klarer Jul.

Arne Møller, som leder vores herregymnastik, begyndte som leder i 1958. Han gik til gymnastik hos os, og da vi stod og manglede en leder til de små drenge, opfordrede vi Arne til at påtage sig at lede dem. Han lovede at gøre et forsøg, og det gik godt. Fra den tid og til nu har han udviklet sig til en meget efterspurgt leder. Han har været leder af amtsholdet og været leder ved to kurser i Fuglsejren i sommer. Opgaver, som kun få bliver betroet. Alle kan lide Arne Møller – han kan få alle gymnaster til at gå 100% ind for gymnastikken, selv om han til tider kan være hård, foregår det hele med et smil fra Arne. Han er en virkelig kapacitet for AIA's gymnastikafdeling, som han ofrer megen tid på. Ud over gymnastikken leder han også idrætsmærkeatletikken om sommeren. I år modtog Arne Møller medlemsbladets lederpokal for sin indsats, hvilken vi håber vil vare i mange år endnu.

Harry Eriksen.

Axel Larsen finder

AIA's elleve bedste

I hele AIA's levetid har der været mange gode fodboldspillere, der har præget de forskellige perioder og AIA – og som har hævdet sig både på byhold, jysk hold og landhsold. Når man lader tankerne flyve tilbage, passerer mange navne revy.

Vi »gamle«, der kan huske tilbage til først i 20'erne, mindes endnu navne som: Thygesen (selvfølgelig), Carlo Sørensen, Peder Pedersen (Peder Bilde), en strålende boldbegavelse, Holtyman, Carl Jensen (Schuster), senere: Chr. Nielsen, Peder Christensen, Sigv. Petersen, Sv. Dalhoff, Ejnar Jensen, Gunnar Winther, Johs. Nielsen (Tjonnis), Magn.-, Johs.- og Kurt Petersen, Villy Gråbæk, Walter Knudsen, Helmuth Jørgensen, Niels Borges, Folmer Andersen, Arnold Laursen, Arne Jensen, Anker og Peder Østrup, Rich. Hansen, Johs. Sørensen. Siden op gennem årene: Svanteman, Erling Johansen, Bent Gammelgård, Finn Wachman, Agner Hansen, brdr. Ernst og Villy Petersen, Ib Thygesen, Poul Petersen, Per Sørensen, Ove Rasmussen, Vagn Jensen, Erik Vinther og mange, mange flere, som har indskrevet deres navn i AIA's historie.

Ret naturligt får man da den idé at udtage »alle tiders AIA-hold«. 11 spillere fra spillerstaben i hele perioden fra start til nu. At udvalge et sådant hold er givet en vanskelig opgave, men lad os forsøge:

Som målmand må Johs. Sørensen være selvskreven (dog med konkurrence fra Agner Hansen). Johs. Sørensen (Strut) var en levende, smidig målmand – AIA'er fra dregeårene. Desværre måtte han på grund af sygdom i en for tidlig alder opgive en strålende fodboldkarriere, netop på sit højdepunkt – den gang vel Jyllands bedste.

Backs må blive de to små hurtige spillere, Ove Ras-

mussen og Vagn Jensen, med Jørgen Olav Jensen imellem sig. Sidstnævnte afbrød selv sin karriere alt for tidligt.

Højre half bliver en af de »gamle«: Magnus Petersen (»Manse«), hans fighter- og anførerenskaber tæller stærkt. Han var en mere robust type end broderen Willy – AIA's fodbold-elegantier, som jeg vil placere som venstre half – spilleren med teknikken og overblikket i høj-sædet.

Højre wing kan der vist heller ikke blive megen diskussion om: Poul Petersen, AIA's strålende landsholdsspiller (Niels Borges var nu heller ikke ueffen).

Som højre innerwing også en af de »gamle«: Arnold Laursen – innerwing fra fortidens den gang frygtede forwards-kæde, en spiller med en glimrende teknik og et gå-på-mod af den anden verden – han kunne »gå« med en bold og fulgte enhver chance op og lavede mange mål på den konto.

Centerforward må – efter betænkning – blive Ernst Petersen. Fortidens Arne Jensen var også i tankerne – en velbegavet centerforward med et dejligt skud, men Ernst får plussed, fordi han kunne »lutte« chancerne foran mål og var lidt mere hård og fræk i sit spil.

Venstre innerwing Hans Viggo Mikkelsen – gennem årene en af AIA's mest strålende spillere, og som venstre wing Ib Thygesen, vel nok den spiller, som det var vanskeligst at få bolden fra. En spiller med utrolig tætte driblinger og nogle træk til baglinien, selv med modstanderen på siden af sig, som ikke er overgået af ret mange wings.

Altså blev mit hold:

Johs. Sørensen			
Ove Rasmussen		Vagn Jensen	
Magnus Pedersen		Jørgen Olav Jensen	Villy Pedersen
Poul Pedersen	Arnold Laursen	Ernst Pedersen	Hans V. Mikkelsen
		Ib Thygesen	

Jeg er da godt klar over, at der vil komme mange andre navne frem, når man nu, efter at have set ovenstående hold, diskuterer »alle tiders hold«. Hvis man nu forudsætter, at disse 11 spillere var af samme tidsalder – af i dag f. eks. – så er jeg da overbevist om, at ovennævnte hold nok ville kunne gøre sig i dag – endda i 1. division – og blive et populært hold.

Kan vi igen, inden for en overskuelig fremtid, skabe sådanne individualister – sådanne spillertyper – så kan vi måske igen få et hold, der som før har leveret noget af det smukkeste og morsomste fodboldspil, der er vist herhjemme.

Axel Larsen.

SPORTSEMBLEMER
OG
FIRMAMÆRKER
LYS- OG
VASKEÆGTE KVALITETER

Tilbud og forslag uden forbindende

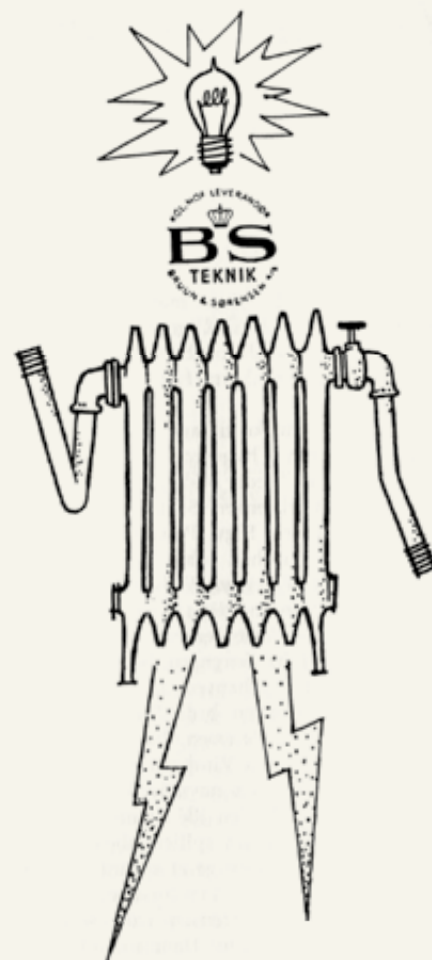
F. STORGAARD A/S
Strandvejen 96 . Aarhus
Telefon (06) 14 22 22

MOLBERG OG WISMAR A/S

Teknisk maskinforretning – værktøj

HAVNEGADE 4 – ÅRHUS C
Telefon (06) 13 31 44

Reserveret

Kongelig Hofleverandør
BRUUN & SØRENSEN A/S
Ingeniørfirma

H. C. Hansen og AIA

Poul Pedersen fortæller

AIA blev startet i små kår, men havde store navne på holdene fra starten. Således spillede Danmarks senere så afholdte og populære statsminister, H. C. Hansen, på junior- og ynglingehold i AIA, men han engagerede sig så stærkt i det politiske arbejde, at han allerede som 17-årig lagde støvlerne på hylden. H. C. Hansens kærlighed til idrætten forsvandt ikke. Det oplevede vi mange gange i AIA.

Da jeg var med i landskampen mod Sovjet i København, opholdt mine kammerater fra AIA sig på tilskuerspladserne. Vi skulle nemlig dagen efter fortsætte på sommertur på Bornholm. I lommen havde »Manse« en invitation til os. Vi skulle alle efter kampen i Idrætsparken på besøg hos H. C. Hansen i dennes lejlighed på Østerbro. Jeg fik undtagelsesvis lov til at blive væk fra banketten efter landskampen – et besøg hos statsministeren var gyldig grund. I entreen blev jeg modtaget af H. C. Hansen, der lykønskede mig med en god præstation. Vi blev bekvæmt med kaffe, jordbær og drinks. Uheldigvis kom Bent Gammelgaard til at spilde noget på et smukt gammelt sofabord, men han trøstede værten med, at det kunne »Polle« nok klare, for han er tørrer.

»Bevar mig vel«, replicerede H. C. Hansen, »jeg skal ikke have mit sofabord ødelagt«.

Efter oprykningen til 1. division kom H. C. Hansen ned til os i omklædningsrummet ved en kamp i Idrætsparken i København. Han holdt en lille tale for os, roste os og pointerede, at vi først og fremmest skulle bevare kamphumøret og viljen, så ville det gå godt for AIA også i fremtiden. Der skulle kæmpes hårdt, syntes han, men altid i sportens ånd. Da han gik, lå der en hundredkroneseddel på bordet med besked om at købe en forfriskning på vejen hjem til Jylland.

Jeg er adskillige gange før landskampe blevet hentet i omklædningsrummet af DBU's generalsekretær, Erik Hyldstrup, fordi H. C. Hansen ønskede at tale med mig. Samtalerne havde helt privat karakter og var en stor opmuntring for mig.

Fra venstre: Poul Pedersen, Per Svantemann, Bent Gammelgaard, Ib Thygesen, Keld Christensen, Ernst Petersen og H. C. Hansen

Magnus Petersen fortæller

Under et besøg hos afdøde statsminister H. C. Hansen i dennes hjem på Østerbro, hvor hele fodboldholdet med ledere deltog, udtalte H. C. sin glæde over, at AIA havde fået eget baneanlæg og klubhus, og han lovede, at han ved lejlighed ville komme og besøge os.

En dag fik vi meddelelse om, at H. C. efter et møde i Viby ville komme på besøg i klubhuset. Vi glædede os til at modtage H. C. i det nye klubhus.

Foreningen holdt den samme aften en fest i Sjette Fr. Kro, men lederne regnede med, at man nok kunne nå at komme ud til klubhuset og standsmæssigt modtage landets statsminister.

Da det blev hen ad den tid, hvor man kunne forvente, at mødet i Viby var slut, kørte nogle af lederne direkte til klubhuset for at modtage statsministeren.

De blev lidt lange i ansigterne, da de så, at ministerbilen holdt uden for og erfarede, at statsministeren forlængst havde indfundet sig.

Stor blev glæden, da de kom indenfor og så, at H. C. og ministerchaufføren – der for øvrigt blev betragtet som ven af huset, og blev behandlet af statsministeren og dennes familie som sådan – sad hyggeligt og afslappet og underholdt sig med serveringsdamen, som med henblik på aftenens afsluttende fest for spillerne, var engageret.

H. C. tog det ganske naturligt, at der ikke havde været nogen til at modtage ham, når han – som han sagde – ikke havde kunnet give meddelelse om nogen bestemt ankomsttid, og over for serveringsdamen gav han på sin charmerende facon udtryk for, at han havde nydt i ro og fred at kunne tale med hende.

Da spillerne lidt senere ankom, og festen i klubhuset tog sin begyndelse, var det slut med ro og fred, men som den livsglade mand, som H. C. var kendt for at være nød han tilsyneladende samværet med de unge sportsfolk og deres koner og kærester.

Det blev sent, inden ministerbilen kørte fra Ahavevej. Da H. C. kørte bort, spurgte han, om han måtte ikke ind en anden gang, når der var fest. Han ville så tage sin kone med.

Det blev desværre ikke til mere end dette ene besøg. 5 år senere døde landets statsminister.

Reserveret

LUDVIG M. LARSEN ^A/_S

Beslag – træbearbejdningsmaskiner – snedkeriartikler – værktøj

PEDERSEN & WINTHER

chokolade og sukkervarer en gros

Holmstrupgårdvej 4
Telefon (06) 26 16 88 – Brabrand

Unge voksne morer sig for små penge

i Box 72

åben torsdag, fredag, lørdag, søndag
kl. 20-2

Auto elektrisk tilbehør

Spec. for franske automobiler

**Specialværksted for
Auto elektriske repr.**

Diesel udstyr

ÅRHUS EL-DIESEL

Boile Clausen – Telefon (06) 14 65 22
Åhavevej 3 – Viby J.

EN SÆRLIG MENTALITET?

- især byggende på tanker af Jens Thygesen og Poul Pedersen

Af Per Bentsen

Der er i de sidste år blevet talt og skrevet meget om sportsmentaliteten, og man har især koncentreret sig om den mentalitetsændring, der er indtruffet som følge af den danske velstandsstigning. En sådan ændring i mentalitet, offervilje, psyke og indstilling har vi naturligvis – ligesom i andre klubber – også oplevet her i AIA.

Imidlertid er det ikke så meget den generelle udvikling, der skal behandles her. Derimod er formålet med artiklen et forsøg på at give en beskrivelse af en speciel AIA-mentalitet. En mentalitet, der præger vort klubliv og vore resultater, og som måske hænger sammen med klubbens start og hele baggrund.

For nu at starte ved begyndelsen, så har vi kontaktet klubbens »grand old man«, Jens Thygesen, der jo har haft sin gang i klubben gennem årtier, og som har været hele udviklingen igennem.

Som noget meget væsentligt nævner Jens Thygesen, at noget af det sværeste at få bugt med, har været en ret udbredt mindreværdsfølelse. En følelse, der i mange tilfælde har slået AIA ud af stilen. Man har nok villet nå noget, men inderst inde har troen manglet. Hvor ofte er vi ikke blevet slået i de sidste minutter, fordi vore spillere simpelt hen ikke troede på, at de kunne vinde. Man har ligesom ikke rigtig villet indse, at vi efterhånden var blevet en storklub, og derfor naturligvis også kunne klare os blandt de store.

Til støtte for ovenstående skal refereres et brudstykke fra en generalforsamling i 1951. Efter at have nævnt en række af årets resultater, ifølge hvilke vi havde klaret os godt, men uden at komme helt i top, fortsatte Jens Thygesen: »Det må være mentaliteten, der er noget i vejen med. Kunne man blot indpode sportsfolkene, at fordi de er arbejdere, kan de godt være nummer ét«.

Hvad skaber da den specielle ånd og indstilling, som man finder i en klub? Efter Jens Thygesens mening dannes klubånden især gennem de valgte ledere. Det er fra disse, impulserne udgår, og magter de deres opgave, så vil de uvægerligt rive spillerne med sig. Naturligvis skal der være tale om en vis vekselvirkning, idet også spillerne skal være positivt indstillede, men den afgørende meningsdannelse – den kommer fra lederne.

På linje med Jens Thygesen mener også AIA's store

fodboldspiller, Poul Pedersen, at ledere og trænere har uendelig meget at sige. »Polle« mener videre, at det er, som om vi har for få traditioner – der er for få ting, der trækker de passive til vort anlæg. Vi er for unge, og det har bevirket, at vort rekrutteringsgrundlag til lederposterne har været for snævert. Det er, som om vore ledere ofte har gået i for små sko. De har ikke haft kapacitet nok til at sætte sig i respekt – forstået således, at de ikke har kunnet rive spillerne med, og ikke har kunnet få dem til at gøre den fornødne indsats.

»Uhyre vigtigt«, siger Polle, »er det, at trænere og ledere kan sætte spillerne op før en kamp. Vi har haft folk som Svend Ørnby og Netuka, der har kunnet gøre det. De har haft den evne at få folk til at tro, at hver eneste kamp var den mest betydningsfulde, og de fik hver spiller til at tro, at han var uhyre vigtig, så han i hvert fald ikke måtte svigte«.

At vi ikke er nogen rigtig gammel og hæderkronet klub, synes også at spille ind på et andet område. Der er nemlig en tendens til, at når folk går på banen, så står det ikke hundrede procent klart for dem, at det er AIA's navn og ære, de spiller for, og det går uvægerligt ud over kampviljen. Hvor mange gange har vi ikke tabt pokalkampe til langt lavere rangerende hold, på trods af, at man inden kampen højt og helligt har lovet hinanden at gå ind for sagen.

Som et positivt træk skal det nævnes, at man går og har det rart i klubben. Det er jo desværre et af dilemmaerne ved næsten al slags sport, at enten ønsker man at nå resultater og giver samtidig afskald på andre af livets goder, eller også vil man hellere have det rart og gemytligt, og så lade resultaterne komme i anden række. I AIA er der nok en drejning mod det sidste. Det er der naturligvis ikke noget ondt i – snarere tværtimod, men så må man også være indstillet på, at mulighederne for at nå de store resultater mindskes.

Mon ikke vi er for nøjsomme? Når blot det går nogenlunde, så går det trods alt. Sådan føler man ofte, at indstillingen er. Det er ofte blevet sagt, at AIA er bedst i modgang. Måske er det rigtigt, men det ville trods alt være rart, om vi kunne kaste hæmningerne bort, spytte i næverne og endnu engang vende skuden.

Vi løfter i flok

Om »kuben« og ungdomsafdelingen i 1968

Af William Frandsen

Hvis en klub skal have en stor ungdomsafdeling, kræver det, at alle de unge kan blive beskæftiget, og ikke kun talenterne, vel at mærke, beskæftiget på den rigtige måde, og det kræver mange ungdomsledere og trænere.

De skal gøre arbejdet vederlagsfrit, og så kommer nok det mest krævende, for idealisterne hænger nu engang ikke på træerne i året 1968. Hvor tit hører man ikke klubberne landet over klage deres nød desangående, men hos AIA er det noget helt andet. Klubben kan glæde sig over at have ledere til alle afdelingerne.

Der findes i dag i ungdomsafdelingen 5 aldersgrupper, der hver har sin afdelingsleder, samt afdelingstræner, og derforuden ledere til hvert hold i såvel JBU's som ABU's turneringer. I disse turneringer deltager AIA med 6 hold i JBU og med 9 hold i ABU.

Medlemsantallet er omkring 250, men tilgangen fortsætter støt.

Inden sæsonen er forbi, skal de unge spille ca. 400 kampe, og til hver kamp skal der være en holdleder. Det skaber ro hos de unge, når de ved, der er en leder til dem.

Klubben sender hvert år flere på ungdomslederkursus ude i landet, andre deltager i trænerkursus i Vejle.

Ungdomsafdelingen har i de seneste år haft udveksling med flere klubber landet over. Vore ynglinge har været til stævne i Tyskland, og mange andre ting er med til at gøre sammenholdet så stærkt, som det er de unge og lederne imellem.

Resultaterne er ved at komme, og i dette forår kan vi glæde os over en stor fremgang på dette felt. Flere hold har allerede placeret sig pænt i den bedste del af turneringen inden for JBU og ABU.

Det er forhåbentlig de gode resultater, der er på vej, og som to ledere var sikre på ville komme, da de gik ind for at starte en ungdomsklub, som kunne virke i vinterhalvåret, når fodbolden lå stille, samle de unge og holde sammen på dem også om vinteren, så måtte resultaterne komme engang. Denne ungdomsklub blev startet i 1965 og fik navnet »Kuben«. Dens formål skulle være at medvirke til at bevare og udbygge AIA's ungdomsafdeling. Dette formål søges nået gennem kammeratligt samvær i »Kuben« om positive interesser.

Driften afhænger af den avisindsamling, som startede samtidig med igangsætningen af »Kuben«. Det har til dato givet så mange penge, at »Kuben« har kørt uden

tilskud fra AIA. De unge, der ønsker at være med, betaler et lille indskud hvert år, og dette beløb sammen med ovennævnte avisindsamling, gør det muligt at drive en sådan klub.

Der har, i de tre sæsoner »Kuben« har bestået, været ca. 120 unge hver sæson, og ud af dem har der været en mødeprocent på 90, fordelt over et eftermiddags- og et aftenhold.

Der har været afholdt turneringer i bob, billard, skak og bordtennis, og der har til alle disse været stor tilslutning.

Man har derudover prøvet at beskæftige de unge med mange andre ting, og har der været noget, de unge kunne tænke sig at komme igang med, har man prøvet at efterkomme ønskerne i den udstrækning, som pengene tillod. Resultatet af denne klub kan kun blive positiv for AIA, og man mener også allerede nu at kunne spore frugten af dette stykke arbejde, men hertil kommer jo også det store arbejde, som alle klubbens ungdomsledere lægger i »Kuben« om vinteren. Det er store veksler, man trækker på disse. Før i tiden havde lederne dog fri i vinterhalvåret, men nu er det blevet et helårs job. Vi er glade for vort arbejde i klubben, og dette ryster os endnu mere sammen om vores fælles hobby.

Dette sammenhold har også ført til, at man blev enige om at lave et stort ungdomsstævne i anledning af klubbens 50 års jubilæum. Dette stævne skulle afvikles så tæt op mod jubilæumsdagen som muligt, og man bestemte da lørdag den 10. august.

Stævnet skulle afvikles på én dag og med deltagelse fra alle fem aldersgrupper i fodbold, nemlig fra 8 til 18 år.

Deltagende klubber blev følgende: Nørresundby Boldklub, Viborg, Horsens FS, Silkeborg IF, Herning Fremad, Ikast FS, AGF, Skovbakken, Viby IF, KFUM, Fuglebakken og AIA, som i lighed med Nørresundby startede i alle fem aldersgrupper.

Klubbens håndboldafdeling deltager med piger, damejunior og dameynglinge, og som gæster kommer VRI, Viby og AGF.

Gymnastikafdelingen deltager med et kvindehold og et mandshold.

Århus Pigegarde fremfører det tattoo, som de dygtige piger fik så megen ros for, da de sidste år gæstede USA.

Knud Rudfelt og William Frandsen med medlemsbladets ledepokal, hvilken de, som de første, modtog for året 1966.

Der spilles om pokaler, både i fodbold og i håndbold. Disse pokaler er skænket af århusianske firmaer. Der vil blive bespisning af de udenbys hold i Tivoli Friheden, og samme sted slutter stævnet med alle deltagerne, som på denne dag er inviteret ud i den smukke have.

Hver deltager vil få overrakt AIA's jubilæumsnål, og for at alt dette kan afvikles rent økonomisk, har ung-

domsafdelingen afholdt en tombola på rådhuspladsen i Århus i dagene 8. til 13. juli.

Der har, med fuldt overlæg ikke været nævnt navne i dette indlæg. Her i AIA løfter vi i flok. Det mener vi, er den rigtige måde at drive en ungdomsafdeling på.

William Frandsen.

Demofraten

AVISEN,
DER HAR
MEGET AT SIGE

SPAR DET HALVE - KØR PÅ GAS

DANSK BILGAS %
H. C. Tvengsvej 7 - Århus C
v/ PER SCHOU

Telefon (06) 120990 - Privat (06) 130812
Forlang tilbud uden forbindende

spørg først SPAREKASSEN

- det gjorde vi, og oprettede

Lønkonto i sparekassen

...den har givet os
tryghed og

Bedre orden i vor økonomi

Bedre mulighed for gode lån

Bedre mulighed for fornuftig opsparing

Den moderne sparekasse klarer Deres privatekonomi

De kan frit vælge
hvor De vil have
Deres lønkonto
Kom ind i sparekassen så ordner
vi det for Dem på et øjeblik.

tal først med:

SPAREKASSERNE i Århus og Odder

UNGDOMSLOVEN -

er den samfundsgavnlig

Gymnastikafdelingens bestyrelse 1968. Forrest fra venstre: Jørgen Skorup, Harry Eriksen, formand, Anton Petersen, kasserer, Helga Christensen, Ebba Nielsen, næstformand, Bodil Jensen og Inga Jensen, sekretær

I gymnastikafdelingen har vi ikke, som i de to andre afdelinger, de store problemer med op- eller nedrykning i turneringerne, idet afdelingens opgave ligger uden for det sportslige konkurrencemæssige område. Vores hovedsigte er at samle så mange som muligt i gymnastiksalene. Gymnastik for motionens og interessens skyld.

Har vi så realiseret dette formål? Ud fra medlemsantallet, så afgjort ja. Den 1. januar 1947, da afdelingen blev selvstændig, var der ca. 150 medlemmer, og den 1. januar 1968 havde vi 492 medlemmer.

I årene, der kommer, vil denne tendens stige som følge af flere ting. Folks behov for motion har været og er stadig stigende i kraft af den mekaniserede tid, vi lever i. Samtidig hermed er behovet for fritidsbeskæftigelse stigende på grund af den forøgede frihed. Disse to ting, som jeg vil kalde de ydre forudsætninger, sammenholdt med de indre forudsætninger, nemlig en dygtig lederstab og et godt kammeratskab, er betingelserne for en udvidelse af medlemsantallet. Vi har i gymnastikafdelingen i en årrække haft gode og erfarne ledere til holdene. Ledere, som forstår deres opgave og går ind for den. Det er ledere, som har en levende interesse både for gymnastikken og AIA's ve og vel. Ud over at lede gymnastikken om vinteren magter de også at gøre et stykke arbejde for idrætsmærkesagen om sommeren. Det er lederne, som gymnasterne samles om.

Selv om afdelingen i dag er den af AIA's 3 afdelinger, som er bedst funderet økonomisk, er der dog grund til at se på fremtiden med en vis ængstelse, rent økonomisk. Vi er i øjeblikket uheldigt stillet, hvad angår tilskud fra ungdomsstøttelovens paragraf 45, som siger, at halvdelen af medlemmerne skal være mellem 14 og 25 år. Det er vore medlemmer ikke, idet der af de i alt 492 kun var 126 mellem 14 og 25 år.

Konsekvensen af dette er, at vi skal betale leje af gymnastiksalene, hvilket er en stor udgift for afdelingen. Jeg mener, det er meget urimeligt, da vi beskæftiger en stor børneflokk 2 gange om ugen. Den kontingent, disse betaler, kan ikke tilnærmelsesvis betale det, som det koster at have børnegymnastik.

Jeg mener, lovens opbygning er forkert, når det koster os penge at holde børnene fra gaden. Der ydes tilskud igennem aftenskoleloven til noget, som ikke er mere samfundsgavnligt end vores arbejde. At stille gymnastiksalene gratis til rådighed burde være en selvfølge. Det kan da ikke være nogen udgift for hverken stat eller kommune.

Det er blevet sagt og skrevet i flere år, at loven skal laves om, men jeg tvivler på, at der sker noget foreløbig.

Lovgivningsmagten tager ved sin vægren det frivillige initiativ fra foreningslederne. Det kan blive kostbart for hele staten.

Harry Eriksen.

Håndbold -

status og fremtid

Håndboldafdelingens bestyrelse 1968. Forrest fra venstre: Ina Holm, kassererske, Rudi Blom, formand, Ketty Schou, Arne Petersen, Bent Andersen, Flemming Knudsen og Finn Mikkelsen

Ved vor klubs 50 års fødselsdag er jeg blevet opfordret til at skrive lidt om håndboldafdelingens nuværende status samt om mulighederne for fremtiden.

Afdelingen tæller i dag ca. 200 medlemmer, men hertil skal dog tilføjes, at adskilligt flere spiller håndbold i AIA, idet vor herreungdomsafdeling ikke står som medlemmer af håndboldafdelingen, da så godt som samtlige drenge, juniore og ynglinge er medlemmer af fodboldafdelingen.

I den sidst spillede vinterturnering deltog håndboldafdelingen med 21 hold, heraf 3 dame-seniorhold og 6 dameungdomshold, 5 herre-seniorhold og 7 herreungdomshold. Vi står her som en af de klubber, der deltager med flest hold i henholdsvis JHF's turneringer samt i danmarksturneringen.

I indeværende sommerturnering deltager vi med 8 hold. Heraf er de 7 hold indenfor dameafdelingen og kun 1 hold indenfor herreafdelingen. Vi har indenfor AIA en virkelig god dameafdeling, lige fra de små piger og op til seniores.

Derimod må jeg desværre indrømme, at det er mere usikkert indenfor herreafdelingen.

Der er en meget stor forskel på vor herreafdeling om sommeren og om vinteren, idet vi om sommeren overhovedet ikke har tilmeldt ungdomshold. Grunden er, at vore ungdomsspillere om sommeren spiller fodbold, og det er meget vanskeligt at dyrke begge idrætsgrene, idet der altid er turneringskampe, der vil falde sammen.

Dette forhold er en af håndboldafdelingens store hovedpiner, da man jo i ungdomsafdelingen skal finde afløserne til seniorholdene. Vi er godt kørende med spillere til seniorholdene for tiden, men dette hører jo op engang med tiden, og så skulle afløserne jo gerne være til stede.

Vor bestyrelse består af Ina Holm, der i flere år har været en dygtig kassererske for os, Ketty Schou, der p. t. ikke har nogen fast opgave indenfor bestyrelsen, men tidligere har virket som ungdomsleder for os gennem flere år, Bent Andersen, der tidligere har taget sig af

ungdomsafdelingen, men nu virker som leder og træner af dame-seniores, Finn Mikkelsen, der er leder af herreafdelingen, Arne Petersen, der p. t. er indkaldt til militæret, men ellers virker indenfor ungdommen, Flemming Knudsen, der tager sig af dame-ynglinge, samt undertegnede, der står som formand for afdelingen.

Jeg mener, at jeg kan sige, at vi har en god og handledygtig bestyrelse, der ikke er bange for at gøre et stykke arbejde for afdelingen.

Vi har heldigvis udenfor bestyrelsen adskillige ledere, der gør et stort arbejde.

Helen Christiansen, med hjælp af søster Hanne, træner vore små piger, og Annelise Petersen træner vore dame-juniore.

For herrerens vedkommende har Jørgen Clausen taget sig af de små drenge, Knud Erik Falstrøm har taget sig af de ældre drenge, Kjeld Sørensen har taget sig af herreynglinge, medens vi i vort tidligere mangeårige bestyrelsesmedlem, Ib Friis, har haft den mand, der har taget sig af »øvrige seniores«.

Fremtiden er jo som bekendt noget af det vanskeligste at spå om, men jeg er blevet bedt om at skrive om den, og må så håbe, at jeg rammer nogenlunde plet.

For »det svage køns« vedkommende er jeg ikke i tvivl. Jeg mener, at vi lige fra de små piger og op til seniores har så mange gode spillere, at vi her kan se fremtiden roligt i møde.

For »det stærke køns« vedkommende har vi ligeledes mange gode spillere, lige fra de små drenge og op til seniores. Men her er det, at det usikre kommer ind. Hvor mange af vore gode ungdomsspillere, der samtidig er gode fodboldspillere, vil foretrække håndbolden, når de kommer i den alder, hvor de bliver nødt til at vælge?

Jeg vil slutte denne lille oversigt med det håb, at vi indenfor afdelingen vil have fremgang, således at vore seniorhold vil spille sig op i højere rækker, jeg mener, at vi har spillerne til det, samt at vi fortsat vil blive ved med at have en god og stor ungdomsafdeling.

Rudy Blom.

I går
I dag
I morgen

Fodboldafdelingens bestyrelse 1968. Forrest fra venstre: Vagn Sørensen, formand, Verner Schläger, sekretær, Helmer Mikkelsen, næstformand, William Frandsen, ungdomsformand. Stående fra venstre: Jørgen Vind, Karl Fischer og Åge Holm

I vort arkiv og scrapbøger kan man finde mange beretninger og udklip, som viser, hvad der er foregået i fodboldafdelingen gennem årene. Det er interessant læsning om klubbens historie og de mange omskiftelser, den har været ude for. Det er som at vende en kikkert omvendt, når man ser tilbage på den tid, der ligger bagude og som i store træk er beskrevet i dette jubilæumsskrift.

Alligevel husker mange de store perioder og de gode tider, som var det sket i går – og lige så mange kan berette om de mindre gode tider og kampen for eksistensen.

Mange forbinder klubbens navn med den tid, da det virkelig rullede for vort divisionshold og ikke uden grund. Det var så sandelig store præstationer, der blev udført, og klubbens navn blev slået fast i folks bevidsthed.

Tiderne skifter, og i dag ruller det knap så godt. Afgangen af de ældre og kendte spillere på vort divisionshold var følelig, og det tager tid at skabe et nyt storhold. I ventetiden kan man glæde sig over den måde, som de unge spillere tager på opgaverne, selv om der ind imellem vanker nogle nederlag.

Det er svært i overgangsperioden at leve op til de tidligere berømtheder, men heldigvis har vi mange unge spillere, som er parat til at gøre en indsats for at komme til tops, og så skal resultaterne nok vise sig.

Man må ikke forvente, at resultaterne og dermed fremgangen viser sig fra den ene dag til den anden. Forhåbningerne bliver ofte skuffet; men nederlagene vil aldrig blive katastrofer – det er og bliver en fritidsforøjelse

at spille fodbold. Med dette for øje vil klubbens navn stå for noget sundt, og vinden vil altid blæse med os, uanset fra hvilken side den kommer.

Heldigvis har vi i vores ungdomsafdeling mange dygtige talenter, som trives godt under kyndig vejledning, og vore ungdomshold har gennem årene opnået mange gode resultater og været gode repræsentanter for klubben. Det er her, vi skal hente fornyelsen til vore seniorhold, og disse unge tegner fremtiden, og hvad den gemmer til os, er der ingen, der ved i dag. Vi kan kun håbe, at vore spillere også fremover må finde sammen og trives i et godt kammeratskab og i en sund kappestrid kæmpe om de magiske points.

Klubben har altid i sin midte haft medlemmer som har påtaget sig at være ledere, trænere eller anden form for virksomhed i klubben, og alle disse skylder vi en varm tak – de har alle haft afgørende betydning for klubbens vækst og trivsel.

Fodboldafdelingens jubilæumssønske må blive, at vi fortsat må gøre os gældende som en klub, der danner rammen om en god sportsånd og et fællesskab, som alle har behov for.

Endvidere, at vi må have en god kontakt til andre klubber, for uden den, intet samarbejde.

Samling om vor klub må være ledetråden til gavn for det arbejde, der skal gøres for den ungdom, der er medlemmer af AIA-klubben af i dag.

Tillykke evig unge AIA.

Vagn Sørensen.

Vi ønsker AIA til lykke

M. JØRGENSEN blomsterhandler H. C. Ørstedsvvej 7 a Rosenvang - Telefon 14 00 38	Damefrisør INGE STEEN Ryesgade 28 - Telefon 12 68 60	Spejder du efter en frisør - så E. B. ANDERSEN Rosenvangsalld 4 - Telefon 14 19 65
P. N. SØRENSEN Glasmaleri - Blyindfattede ruder Badstuegade 12-14 - Telefon 12 11 59	Normans HOBBY Tietgensplads 9 - Telefon 12 36 15	JUNIOR DRESS Ryesgade 2
V. SKAARUP's herrefrisørsalon Chr. Winthersvej 55 Abyhøj - Telefon 15 54 17	Trævarefabrikernes UDSALG Fr. Allé 75 - Århus C - Tlf. 12 34 11	E. Rasmussen LISBJERG AUTOOPRET Telefon 16 72 74
Moderne herre- og dameskrædderi TAGE NIELSEN Ny Munkegade 5	E. JØRGENSEN blomsterhandler Vilh. Becksvej 88 Rosenvang - Telefon 14 02 64	KAJ's BODEGA Nørrebrogade 2
AARHUS ELEKTRO Ole Rømersgade 98, tlf. (06) 13 15 77	BISON Søndergade 34 ÅRHUS	 Kontormontering Klostergade 68
Aksel Rohdes eftf. PAUL CARLSMOSE Frisørmeister Sct. Clemensstræde 7	KONGSVANG LÆDERVARER Nørsgade 16 - Telefon 12 00 49	M. GRUNNET frugt-, grønt-, blomsterhandler Butikshuset - Vilh. Becksvej
H. C. FROST Isenkram og køkkenudstyr Bruunsbro - Århus C - Tlf. 13 00 63	RAAHAUGE Frederiksgade 7	SPECIAL SMØRREBRØD Sdr. Allé 2 - Tlf. 13 38 13
veigert KONTOR-SYSTEMER Skovvejen 55 - Århus C - Tlf. 12 27 22	GUNNAR WINTHER konserver og hørkram Mosevej - Risskov - Tlf. 17 73 11	K. HJORTSHØJ autoreparation Jens Juulsvej - Viby J - Tlf. 14 73 11
MEJERIUDSALGET VESTERBRO v/ K. G. Pedersen Rosenvangsalld 50 - Tlf. 14 02 74	SPAR SKO Thyragade 7 Gaden imellem UNO X og BP i Kongsvang	ÅRHUS BØRSTEVARE- OG PENSELFABRIK Jægergårdsgade 106 - Århus C Telefon (06) 13 30 10

Vi følger SPORTEN

Følg med i

Århus Stiftstidende

- så følger DE med

HVERDAGE: DANMARKS STØRSTE AFTENAVIS
 SØNDAGE: JYLLANDS STORE MORGENAVIS

